

การใช้สารสนเทศของนิตกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร



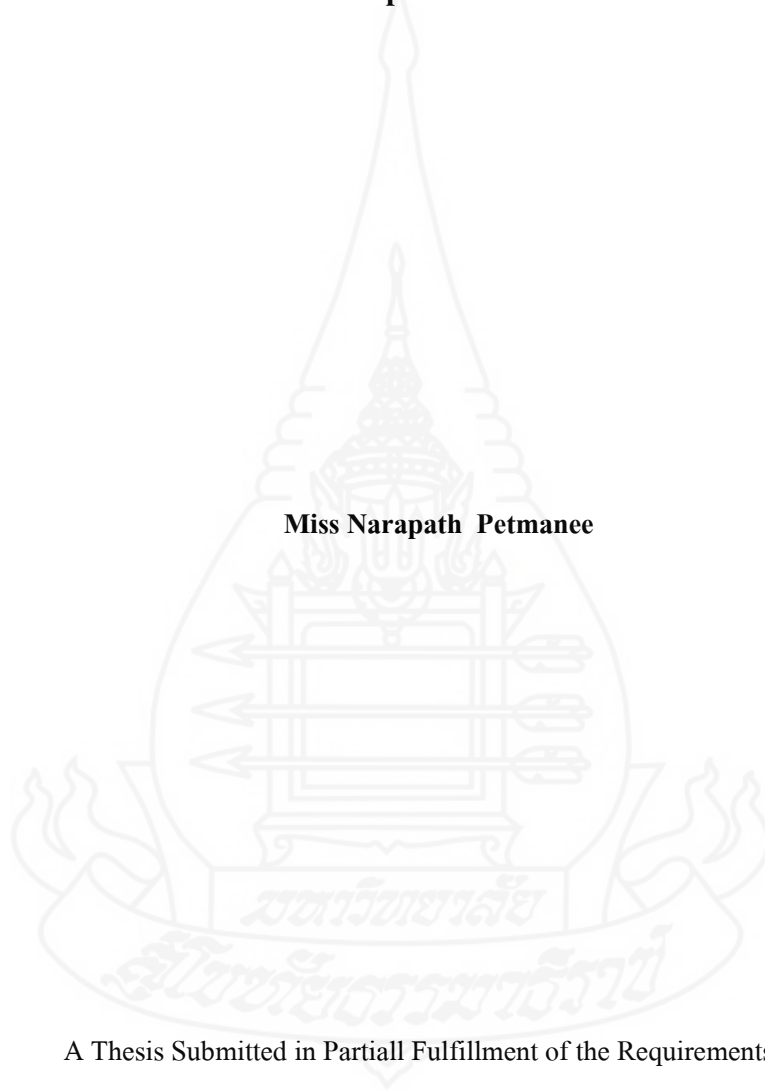
นางสาวนราภัทร เพชรมณี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2554

**Information Use by Legal Officers in the Secretariat of the House
of Representatives**

Miss Narapath Petmanee



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Information Science

School of Liberal Arts

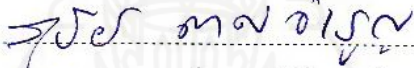
Sukhothai Thammathirat Open University


2011


หัวข้อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ชื่อและนามสกุล นางสาวนราภัทร เพชรมณี
แขนงวิชา สารสนเทศศาสตร์
สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน
2. รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์
3. อาจารย์จเร พันธุ์เปรื่อง

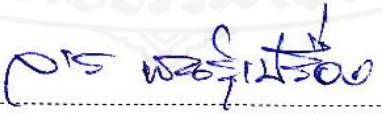
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ กาศจำรูญ)


..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน)


..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)


..... กรรมการ
(อาจารย์จเร พันธุ์เปรื่อง)


..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวรธรรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ผู้วิจัย นางสาวนราภัทร เพชรธมณี รหัสนักศึกษา 2511000925 **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สารสนเทศศาสตร์) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ วิภาวิน
(2) รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรัชญาพจน์ (3) อาจารย์จเร พันธุ์เปรื่อง **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน 3) ศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ 4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีการใช้สารสนเทศโดยรวมในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านวัตถุประสงค์การใช้เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการมีการใช้ในระดั้มาก 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน พบว่ามีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนนิติกรที่มีเพศต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่ามีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนิติกรที่มีเพศและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ การใช้สารสนเทศ นิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Thesis title : Information Use by Legal Officers in the Secretariat of the House of Representatives

Researcher: Miss Narapath Petmanee; **ID:** 2511000925;

Degree: Master of Arts (Information Science);

Thesis advisors: (1) Dr. Namtip Wipawin, Associate Professor; (2) Tadasak Wajiraprechapong, Associate Professor; (3) Mr.Charae Panpruang; **Academic year:** 2011

Abstract

This research aimed 1) to study information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives; 2) to compare information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives by gender, educational level and work experience; 3) to study the problems of information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives, and 4) to compare the problems of information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives by gender, educational level and work experience.

This research was a survey study and the population consisted of 254 legal officers in the Secretariat of the House of Representatives. The instruments were questionnaires. The statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were summarized as follows: 1) information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives was at the middle level, when classified each aspect found that the use of information technology and the objective of information use for supporting their work were at the high level. 2) Comparing information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives by the educational level and work experience found the overall significantly different, but by gender there was no statistical significance. 3) The problems of information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives was at the middle level 4) Comparing the problems of information use by legal officers in the Secretariat of the House of Representatives by work experience found the overall significantly different, but by gender and educational level there was no statistical significance.

Keywords: Information Use, Legal officers, The Secretariat of the House of Representatives

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. นันทิพย์ วิภาวิน ที่ได้ให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ธาตุศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ และอาจารย์ จเร พันธุ์เปรื่อง ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำซึ่งทำให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุณีย์ กาศจำริญู ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลา ให้คำแนะนำแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณนายจิรพงศ์ วัฒนะรัตน์ นางสาวจันทิมา ทองชาติ และนายอรุณ ลายพ่องแผ้ว ที่กรุณาให้คำแนะนำ และขอขอบคุณนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเพื่อนปริญญาโท แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้ให้คำแนะนำ และกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่งที่ได้สังเกตเห็นความสำคัญของการศึกษาและได้ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัย รวมถึงท่านผู้อำนวยการ วิจิตร วัชรภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และคุณนิสา เหลืองทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาตลอดมา

นราภัทร เพชรมณี

กรกฎาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
สารสนเทศ การใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	6
สารสนเทศด้านกฎหมาย.....	14
หอสมุดรัฐสภา.....	17
นิตกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	65
ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	68
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ.....	81
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	104
ก แบบสอบถาม.....	105
ข บันทึกขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	115
ประวัติผู้วิจัย.....	117



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	56
ตารางที่ 4.3 วิธีเรียนรู้การใช้สารสนเทศ.....	57
ตารางที่ 4.4 วิธีการสืบค้นสารสนเทศ.....	57
ตารางที่ 4.5 แหล่งสารสนเทศที่ใช้.....	58
ตารางที่ 4.6 ประเภทของสื่อที่ใช้.....	59
ตารางที่ 4.7 เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย.....	61
ตารางที่ 4.8 บริการสารสนเทศที่ใช้.....	62
ตารางที่ 4.9 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้.....	63
ตารางที่ 4.10 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ.....	63
ตารางที่ 4.11 ปัญหาการใช้สารสนเทศ.....	65
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามเพศ.....	68
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	68
ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	70
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	70
ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	71
ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	71
ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	72
ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	72
ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	74
ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย.....	74
ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	75
ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	75
ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน...	76
ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามเพศ.....	76
ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	77
ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน.....	78
ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	79
ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	79
ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	
จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่.....	80
ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน.....	80

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ภาพที่ 2.1 แสดงหน้าเว็บไซต์ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	19



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันนิติบัญญัติในระบบรัฐสภา ประกอบด้วยสองสภา คือ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ฝ่ายนิติบัญญัติในระบบรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดังนี้ คือ ออกกฎหมายและขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เลือกรัฐมนตรีและให้ความเห็นชอบตัวบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร และควบคุมฝ่ายบริหารให้บริหารงานไปตามกฎหมายและเจตจำนงของประชาชน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่หลักของสถาบันนิติบัญญัติเกี่ยวข้องกับกฎหมาย อันเป็นหลักเกณฑ์ที่ออกมาเพื่อกำหนดหรือบังคับให้คนทั้งหลายต้องยึดถือและต้องปฏิบัติตาม หรือกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ เป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของพลเมืองของประเทศ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวม เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง รักษาเอกราชและความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดระเบียบบ้านเมือง บ้านเมืองที่พลเมืองมีระเบียบวินัยในตนเอง เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย จะมีความสงบสุขและเป็นระเบียบเรียบร้อย กฎหมายไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญในฐานะที่เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ และพระราชกำหนด จึงมีความสำคัญและมีผลกระทบต่อประชาชนทั่วประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา มีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรที่เป็นเลิศในการให้บริการ เพื่อส่งเสริมงานของสถาบันนิติบัญญัติให้ก้าวหน้าทันสมัย โปร่งใส และเป็นธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของปวงชนทั้งประเทศ

นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นตำแหน่งสายงานนิติการ มีลักษณะงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามที่สำนักงานเลขาธิการ ก.ร. กำหนดดังนี้ คือ สายงานนิติการประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานทางด้านกฎหมาย ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการประมวลหลักการ วิธีการ การตรวจและการร่างกฎหมาย ญัตติ กระตุ่ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และสัญญา การแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย การแปลกฎหมายต่างประเทศ วิเคราะห์และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย การพัฒนากฎหมาย

การพิจารณาให้ความเห็น เสนอแนะ และการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย การจัดทำนิติกรรม การสอบสวนทางวินัย การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ การอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นได้ว่า นิติกร เป็นตำแหน่งงานที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการดำเนินงานทางด้านนิติบัญญัติ จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และควรได้รับการสนับสนุนข้อมูลที่ต้องการ ชัดเจน เพียงพอ ทันต่อเวลาและสถานการณ์

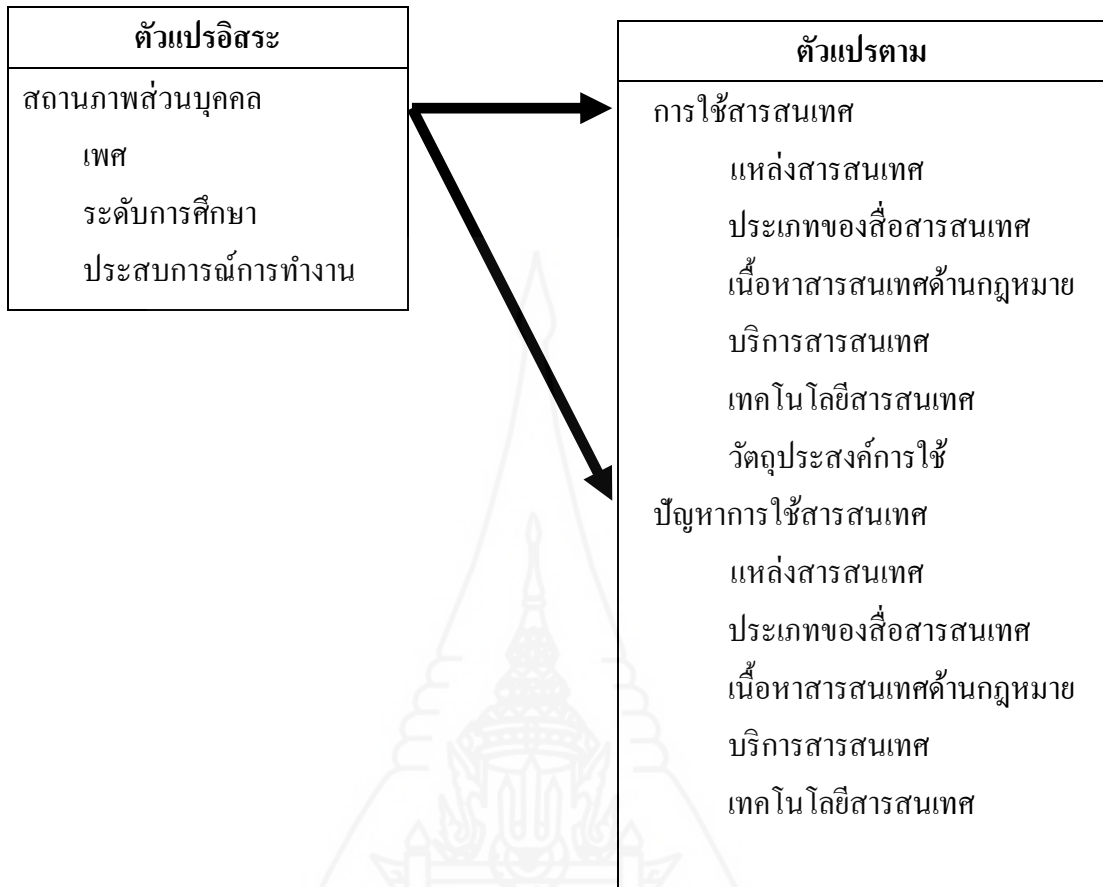
จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน เพื่อนำเอาข้อมูลมาใช้ประโยชน์เป็นแนวทางสำหรับสถาบันบริการสารสนเทศในการจัดเตรียมและพัฒนาสารสนเทศที่ตรงและเป็นประโยชน์ สนองตอบต่อการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติแก่นิติกร เพื่อให้สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน
- 2.3 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- 2.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในบริบทของการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศในการปฏิบัติงาน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อการใช้และปัญหาการใช้สารสนเทศ โดยใช้ทฤษฎีของวิลสัน (Wilson, 2000: 49-55) ให้แนวคิดว่าการใช้สารสนเทศเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญของพฤติกรรมสารสนเทศ พฤติกรรมสารสนเทศของบุคคลหนึ่งจะเชื่อมโยงบุคคลนั้นให้เข้าถึงแหล่งสารสนเทศโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ พฤติกรรมสารสนเทศครอบคลุมพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง 2 ด้าน คือ พฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ และพฤติกรรมการใช้สารสนเทศ โดยพฤติกรรมสารสนเทศเริ่มต้นจากความต้องการสารสนเทศและเมื่อได้รับสารสนเทศแล้วบุคคลสามารถนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

- 4.1 นิตกรที่มีเพศต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- 4.2 นิตกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- 4.3 นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- 4.4 นิตกรที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- 4.5 นิตกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน
- 4.6 นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศและปัญหาในการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

5.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนนิติกรจากฐานข้อมูลของสำนักทะเบียนและประวัติสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีนิติกรตั้งแต่ระดับ 3 ถึงระดับ 9 จำนวนทั้งสิ้น 254 คน ได้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2554

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ห้องสมุด หมายถึง หอสมุดรัฐสภา

6.2 การใช้สารสนเทศ หมายถึง ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศ ประเภทของสื่อสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย บริการสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศ

6.3 แหล่งสารสนเทศ หมายถึง แหล่งในการแสวงหาสารสนเทศ เช่น ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ในการสืบค้น ฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ

6.4 วิธีการสืบค้นสารสนเทศ หมายถึง วิธีในการเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการโดยใช้เครื่องมือสืบค้น

6.5 ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศ ประเภทของสื่อสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย บริการสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

6.6 นิติกร หมายถึง ข้าราชการสายงานนิติการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่ระดับ 3 ถึงระดับ 9

6.7 สถานภาพส่วนบุคคลของนิติกร หมายถึง เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานของนิติกร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อทราบการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผลจากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง
เทคนิค วิธีการผลิตและการให้บริการสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น



บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศเป็นพื้นฐานการศึกษา และประกอบการอภิปรายผลการวิจัย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. สารสนเทศ การใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. สารสนเทศด้านกฎหมาย
3. หอสมุดรัฐสภา
4. นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สารสนเทศ การใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในสังคมสารสนเทศ ข้อมูล สารสนเทศ และความรู้มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยคำทั้งสามมีความหมาย ความสำคัญ และบทบาทที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแหล่งที่เกิด วัตถุประสงค์ในการใช้ และกระแสของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงจากยุคสารสนเทศเข้าสู่ยุคสังคมความรู้ในปัจจุบัน ข้อมูล สารสนเทศ และความรู้มีความสำคัญต่อทุกวงการ มีบทบาทและความสำคัญต่อวงการธุรกิจ ที่ปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้ทวีความรุนแรงขึ้น และเพื่อความอยู่รอดในสถานการณ์ที่ผันแปร องค์กรธุรกิจต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลสารสนเทศ และความรู้ เพื่อเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันกับคู่แข่งทางธุรกิจ และดำรงสถานะขององค์กรให้อยู่รอดในสภาวะการณ์ปัจจุบัน (ครรรชิต มาลัยวงศ์ 2539: 5)

บทบาทของการใช้งานคอมพิวเตอร์ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำได้ง่ายและแพร่หลายมากขึ้น ข้อมูลจากแหล่งกำเนิดหนึ่งสามารถแพร่กระจายและผ่านการประมวลผลเป็นสารสนเทศและส่งต่อไปยังแหล่งปลายทางเพื่อแลกเปลี่ยนหรือใช้ประโยชน์ร่วมกันมากขึ้น เพื่อเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของข้อมูลและสารสนเทศให้มากยิ่งขึ้น สรุปความหมายได้ดังนี้

ข้อมูล เป็นรูปแบบของข้อเท็จจริงที่มีการรวบรวมไว้ บางครั้งนิยมเรียกว่าข้อมูลดิบ (raw data) ซึ่งอาจเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียวหรือข้อมูลประเภทมัลติมีเดียที่มีทั้งภาพและเสียงประกอบ โดยมักนำมาเป็นส่วนนำเข้า (input unit) เพื่อป้อนสู่ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์

สารสนเทศ เป็นการนำเอาข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมไว้จากส่วนนำเข้า นำมาจัดเรียงวิเคราะห์ แปรรูปหรือประมวลผลเสียใหม่ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีความหมาย มีคุณค่า มีสาระและสามารถนำไปใช้งานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลแล้ว (วิโรจน์ ชัยมูล และ สุพรรณษา ยวงทอง 2552: 12-13)

นอกจากนี้ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความของคำทั้งสามคำไว้เป็นจำนวนมาก ศรีไพโร ศักดิ์รุ่งพงศากุล (2547: 22) กล่าวว่า

ข้อมูล (Data) หมายถึง สิ่งที่ได้จากการรวบรวม ซึ่งอาจจะเป็นตัวเลข ข้อความ รูปภาพ หรือเสียง เพื่อให้ระบบคอมพิวเตอร์ทำการประมวลผลให้ได้สารสนเทศ

สารสนเทศ (Information) หมายถึง สิ่งที่ได้จากการประมวลผลแล้ว ซึ่งในบางครั้งสารสนเทศอาจจะเป็นข้อมูลเพื่อการประมวลผลให้ได้สารสนเทศอีกอย่างหนึ่งก็ได้

นงลักษณ์ ไม่น่ายจิก (2526: 26) ให้ความหมายของสารสนเทศว่า หมายถึง ข่าว ข้อเท็จจริง ข้อมูล ตลอดจนความรู้ที่ได้จากการสำรวจ การศึกษา หรือการสอน ซึ่งได้มีการบันทึกไว้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นวัสดุพิมพ์ และไม่ตีพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ ไมโครฟิช ไมโครฟิล์ม เทปแม่เหล็ก เป็นต้น

ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ (2548: 48-50) กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของสารสนเทศได้แก่

1. สารสนเทศมีลักษณะไม่รู้จกจบสิ้น เกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอ
2. สารสนเทศมีความเชื่อมโยงกับมนุษย์ เพราะมนุษย์เท่านั้นเป็นผู้ผลิตสารสนเทศ
3. สารสนเทศมีความทันสมัยอยู่เสมอ เพราะการพัฒนาความรู้ นั้น สารสนเทศถือได้ว่าเป็นวัตถุดิบ และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิตความรู้ใหม่ ๆ
4. สารสนเทศคล้ายสิ่งมีชีวิต คือมีอยู่จริงเฉพาะเมื่ออยู่ในความคิดของมนุษย์เท่านั้น มนุษย์เป็นผู้สังเกตจดจำ สามารถนำมาใช้ได้ มนุษย์เป็นผู้รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์และเป็นผู้เลือกใช้สารสนเทศ
5. สารสนเทศสามารถขยายตัวได้ คือเมื่อสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น ยิ่งมีการใช้มากขึ้น ก็ยังมีประโยชน์ จึงมีลักษณะคล้ายพลังงานซึ่งวัดค่ามิได้

6. สารสนเทศสามารถอัดให้แน่นได้ ผนึกรวม ทำให้สั้นหรือเล็กลงได้ เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บ

7. สารสนเทศสามารถถ่ายทอดไปในระยะทางไกล ๆ ได้ในระยะเวลาอันสั้น

8. สารสนเทศสามารถใช้ร่วมกัน และสามารถแบ่งปันกันได้ มีการแบ่งปันให้รู้ร่วมกัน เช่น เมื่อมีการถ่ายทอดความคิดออกไป ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะได้รับความคิดหรือข้อเท็จจริงร่วมกัน

ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2537) กล่าวถึงคุณค่าของสารสนเทศว่า สารสนเทศมีความจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่จะได้รับสารสนเทศ ช่วยในการดำเนินชีวิตประจำวัน คุณค่าของสารสนเทศพิจารณาจากอัตราประโยชน์ หมายความว่า สารสนเทศที่ได้รับสนองความต้องการผู้ใช้หรือไม่ ถ้าไม่สนองความต้องการก็ไม่เกิดอัตราประโยชน์ ถือว่า สารสนเทศที่ได้รับ ไม่มีคุณค่า คุณค่าของสารสนเทศอยู่ที่สารสนเทศที่ถูกใช้ทำให้ผู้รับเกิดความพึงพอใจ หรือสนองความต้องการของผู้ใช้ คุณค่าของสารสนเทศนั้นที่ผู้รับเป็นสำคัญ ผู้ใช้แต่ละคนให้คุณค่าแก่สารสนเทศที่ได้รับในรูปแบบต่างกัน วิทยาการของเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ชี้ให้เห็นคุณค่าของสารสนเทศที่มีต่อธุรกิจ เพื่อช่วยในการวัดคุณค่าของสารสนเทศจึงกำหนดคุณสมบัติที่สำคัญของสารสนเทศ ดังนี้

1. สามารถเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึง ความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าถึงสารสนเทศ ในการนำสารสนเทศมาใช้ประกอบการตัดสินใจ ความรวดเร็วในการค้นคืนสารสนเทศสามารถวัดได้ เช่น หนึ่งนาที หรือ หนึ่งชั่วโมง

2. ความครบถ้วน (Completeness) หมายถึง ความสมบูรณ์ในเนื้อหาของสารสนเทศ โดยพิจารณาทางด้านคุณภาพของสารสนเทศมากกว่าด้านปริมาณ

3. ความถูกต้องเที่ยงตรง (Accuracy) หมายถึง คุณสมบัติของข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการนำสารสนเทศมาใช้ สารสนเทศที่ได้รับต้องไม่มีข้อผิดพลาด ตัวอย่างข้อผิดพลาด ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการคัดลอก หรือการบันทึกข้อมูล ข้อผิดพลาดในด้านการคำนวณ เป็นต้น

4. ความเหมาะสม (Appropriateness) หมายถึง คุณสมบัติของการผลิตสารสนเทศว่า ข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้รับตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากน้อยเพียงใด เพราะถ้าสารสนเทศที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการก็ไม่เกิดประโยชน์

5. ความทันเวลา (Timeliness) หมายถึง สารสนเทศนั้นต้องใช้เวลาสั้น และมี ความรวดเร็วในการประมวลผล เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับสารสนเทศทันเวลา

6. ความชัดเจน (Clarity) หมายถึง สารสนเทศที่ได้รับต้องมีความชัดเจน ไม่กำกวม ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้สารสนเทศเข้าใจผิด ซึ่งถ้าต้องแก้ไขข้อมูลอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาเพิ่มขึ้น

7. ความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง สารสนเทศที่จำเป็นต้องให้ประโยชน์แก่บุคคลจำนวนมากอย่างกว้างขวาง มากกว่าเป็นสารสนเทศเฉพาะบุคคล

8. ความสามารถในการพิสูจน์ได้ (Verifiability) หมายถึง สารสนเทศนั้นต้องสามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้ว่าเป็นความจริง

9. ความซ้ำซ้อน (Redundancy) หมายถึง สารสนเทศที่ได้รับนั้น มีความซ้ำซ้อนหรือมีมากเกินไปจนจำเป็นหรือไม่ สารสนเทศที่ดีต้องไม่มีความซ้ำซ้อน

10. ความไม่ลำเอียง (Bias) หมายถึง ลักษณะของสารสนเทศที่ผลิตขึ้นนั้นไม่มีความตั้งใจหรือมีเจตนาในการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสารสนเทศตามที่ได้กำหนดหรือหาข้อมูลไว้ล่วงหน้า

สารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบัน ประโยชน์ของสารสนเทศ ได้แก่ ช่วยตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น คลายความสงสัย ช่วยแก้ปัญหา ช่วยการวางแผนและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ช่วยพัฒนาบุคคลในการปฏิบัติงาน ช่วยในการดำเนินชีวิต และมีผลต่อการพัฒนาโดยส่วนรวม (ประภาวดี สืบสนธิ์ 2532: 36-37)

สารสนเทศมีความสำคัญทางด้านสังคมและเศรษฐกิจเช่นกัน เนื่องจากสารสนเทศก่อให้เกิดการศึกษาซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม ช่วยรักษาไว้และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและสติปัญญา และช่วยเสริมสร้างความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ ธุรกิจ การพาณิชย์ และความรู้อื่น ๆ เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาสังคม โดยจะได้ประโยชน์จากแหล่งความรู้และวิธีการทำให้เกิดผลสำเร็จมาแล้วจากที่อื่น ๆ ทำให้สามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกสาขาอาชีพ การได้เข้าถึงสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอตามความสามารถในการเรียนรู้ ก่อเกิดสติปัญญา ความรู้ ความเฉลียวฉลาด และคุณธรรม ซึ่งจะต้องพัฒนาขึ้นไปตามระดับอายุ และระดับการศึกษา การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไม่มีวันจบสิ้น ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นได้เสมอ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ให้ทันสมัย สารสนเทศจึงจำเป็นตลอดไป (แม่นมาศ ชวลิต 2533: 11-16)

เทลเลอร์ (Talor, 1991: 218, 237, 245) มองการใช้สารสนเทศที่สภาวะแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ เน้นตัวผู้ใช้สารสนเทศ สภาพการใช้สารสนเทศ และบริบทที่ผู้ใช้สารสนเทศเลือกใช้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองในเวลาที่ต้องการ คือ บทบาทสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศ จากการศึกษาสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของวิศวกร สมาชิกสถานิติบัญญัติ และอายุรแพทย์ พบว่า วิศวกรใช้สารสนเทศผ่านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลและวารสารเชิงพาณิชย์แทนที่จะใช้วารสารวิชาชีพ การใช้สารสนเทศในการแก้ไขปัญหาจะเป็นลักษณะไม่เฉพาะเจาะจง แต่จะปรับเปลี่ยนไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ส่วนสมาชิกสถานิติบัญญัติต้องการสารสนเทศทางการเมือง สารสนเทศทางนโยบาย สารสนเทศที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และสารสนเทศทางการบริหาร โดยมี

คณะกรรมการและบุคลากรที่จะช่วยทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์เพื่อให้สมาชิกสภานิติบัญญัติทำหน้าที่ในการตัดสินใจต่อไป ส่วนอายุแพทย์ใช้สารสนเทศที่รวบรวมจากผู้ป่วย ประสบการณ์ส่วนตัว และจากแหล่งสารสนเทศภายนอก เช่น วารสาร และประวัติผู้ป่วย

วิลสัน (Wilson, 2000: 49-55) ให้แนวคิดว่าการใช้สารสนเทศเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญของพฤติกรรมสารสนเทศ พฤติกรรมสารสนเทศของคนหนึ่งเชื่อมโยงบุคคลนั้นให้เข้าถึงแหล่งสารสนเทศด้วยผ่านช่องทางต่าง ๆ พฤติกรรมสารสนเทศครอบคลุมพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง 2 ด้าน คือ พฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ และพฤติกรรมการใช้สารสนเทศโดยพฤติกรรมสารสนเทศมีจุดเริ่มต้นจากความต้องการสารสนเทศและเมื่อได้สารสนเทศแล้วจะนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์

ปัจจุบัน (ศตวรรษที่ 21) เราอยู่ในสังคมสารสนเทศหรือสังคมข่าวสาร (The information society) เป็นสังคมที่มีการใช้สารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจทั้งเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักวิชาชีพเฉพาะด้านที่ให้ความรู้และความถนัดในแต่ละสาขาวิชา ที่เรียกกันว่า knowledge workers การใช้สารสนเทศบริการประเภทต่าง ๆ นี้ เช่น การรวบรวมและจัดเก็บสารสนเทศให้เป็นระบบระเบียบเพื่อประสิทธิภาพในการค้นหาและเรียกใช้ภายหลัง การใช้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจของผู้บริการ และการใช้สารสนเทศเฉพาะงาน เป็นต้น (Long, 2548)

ความสามารถของอุปกรณ์สื่อสารและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนต่างเล็งเห็นความสำคัญและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาช่วยในการดำเนินงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ทั้งด้านการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรม และการให้บริการบนอินเทอร์เน็ต ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

ในสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based society) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information Communication and Technology: ICT) ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์อย่างมาก เนื่องมาจากคุณสมบัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ราคาลดลงทำให้ปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น และรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีคอมพิวเตอร์ใช้งานมากขึ้น ในสังคมแห่งการเรียนรู้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และใช้ในการทำงานโลกปัจจุบันซึ่งเป็นโลกของเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือยุคของข้อมูลข่าวสารและความรู้ นั่น บุคคล

ต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์ และเรียนรู้การบริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถวิเคราะห์ข่าวสารที่มีอยู่เป็นจำนวนมากให้เป็นความรู้และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ปัจจุบันได้มีการนำคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์ใช้กับงานในองค์กรเกือบทุกประเภท เนื่องมาจากคุณสมบัติที่ดีในการทำงานของคอมพิวเตอร์ กอปรกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีการพัฒนาระบบและอุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการดำเนินงานจึงเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile phone) และระบบเครือข่าย (network) เป็นต้น (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล 2547: 23-25)

อินทราเน็ต (Intranet) ได้เริ่มมีการใช้เมื่อประมาณกลางปี ค.ศ. 1995 โดยหมายความถึงการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตภายในองค์กร เครือข่ายได้รับการออกแบบสำหรับการใช้คอมพิวเตอร์สื่อสารกันภายในองค์กร และเป็นข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรฐานการสื่อสารข้อมูลเดียวกันกับอินเทอร์เน็ต คือมาตรฐาน TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) ซึ่งเป็นโปรโตคอลเครือข่ายที่ทำให้คอมพิวเตอร์ต่างระบบสามารถสื่อสารกันได้โดยการส่งข้อมูลไปตามที่อยู่ของคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่ง (วาสนา สุขกระสานดี 2540: 8-32) มาตรฐานของ www เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างสรรค์อินทราเน็ตจะเหมือนกับอินเทอร์เน็ต และเว็บแอปพลิเคชัน ลักษณะเด่นของอินทราเน็ตคือ สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต โดยจำกัดผู้ใช้เฉพาะกลุ่มภายในองค์กร โดยผ่านระบบ LAN และป้องกันการเข้าถึงจากภายนอกด้วย Firewall (ครรชิต มัลย์วงศ์ 2535: 14) อินทราเน็ตจะใช้เบราว์เซอร์ เว็บไซต์ และเว็บเพจ เช่นเดียวกับอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการแบบสาธารณะ และเน้นให้บริการข้อมูลและสารสนเทศแก่พนักงานในองค์กร อินทราเน็ตจะมีการเชื่อมต่อและสื่อสารเครือข่ายภายในองค์กรเท่านั้น (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล 2547: 55) อินทราเน็ตมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปันสารสนเทศภายในองค์กร รวมทั้งให้สามารถใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์และทรัพยากรบุคคลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อินทราเน็ตสามารถต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์ภายในหน่วยงานโดยไม่จำกัดระยะทาง องค์กรที่มีสำนักงานหรือหน่วยงานสาขาในท้องที่ห่างไกลออกไปสามารถส่งผ่านข้อมูล/สารสนเทศถึงกันได้ นอกจากนี้ทุกจุดเชื่อมต่อนินทราเน็ตสามารถติดต่อกับอินเทอร์เน็ตได้โดยซอฟต์แวร์ที่เรียกว่า firewall ในการจัดระบบเส้นทางสื่อสารทั้งอินทราเน็ตและอินเทอร์เน็ตแยกกัน ช่วยให้ระบบข้อมูล/สารสนเทศภายในองค์กรยังมีความปลอดภัย และสามารถป้องกันมิให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้ได้ แม้ว่าองค์กรจะเปิดสู่อินเทอร์เน็ตก็ตาม (ยีน ภู่วรรณ 2534: 10)

อินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หมายถึง กลุ่มของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เชื่อมต่อสื่อสารด้วยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ตั้งแต่สองเครือข่ายขึ้นไปที่เชื่อมต่อกัน เรียกว่า

internetwork หรือ internet แต่ Internet หรือเรียกย่อว่า เน็ต (Net) หมายถึง กลุ่มของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกที่เชื่อมต่อเข้าด้วยกัน และอนุญาตให้มีการเข้าถึงสารสนเทศและการบริการในรูปแบบของสาธารณะ (public access)

ในแต่ละวันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมากจากทุกมุมโลก และจะใช้อินเทอร์เน็ตในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งพอจะสรุปกิจกรรมหลัก ๆ ได้ดังนี้ คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร ใช้ในการรับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การเข้ากลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้านการทำธุรกิจออนไลน์ เช่น การซื้อขายสินค้า ด้านการศึกษาและวิจัย ใช้ในการนำเสนอบทเรียนผ่านทางเว็บไซต์ การเรียนการสอนทางไกล ห้องสมุดเสมือน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตลอดจนเผยแพร่บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ด้านข้อมูลข่าวสาร ใช้ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการติดตามข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ด้านการหางานและสมัครงาน ใช้สำหรับการค้นหาและสมัครงาน ด้านความบันเทิง ใช้ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือ เล่นเกม (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล 2547: 35-41)

การใช้สารสนเทศในระบบออนไลน์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไมโครคอมพิวเตอร์เป็นเสมือนประตูนำผู้ใช้งานเข้าสู่ระบบออนไลน์ กล่าวคือ สารสนเทศจะได้รับการรวบรวมและจัดเก็บเพื่อให้สามารถสืบค้นได้ในรูปของฐานข้อมูล ฐานข้อมูลต่าง ๆ อยู่ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้สามารถแลกเปลี่ยนและเข้าถึงสารสนเทศได้ในระบบออนไลน์ ผู้ใช้สามารถสืบค้นสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้สารสนเทศที่รับส่งถึงกันในรูปของข้อมูลดิจิทัลอย่างรวดเร็วและในปริมาณมาก ผู้ใช้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการด้วยความรวดเร็วและมีคุณภาพให้เลือกใช้ได้หลากหลาย ความต้องการบริโภคสารสนเทศจึงทวีจำนวนขึ้นอย่างสูงและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาสู่สังคมข่าวสารเช่นปัจจุบัน การให้บริการหรือเข้าถึงสารสนเทศในระบบออนไลน์จึงตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างแทบไม่มีขอบเขตจำกัด ไม่ว่าจะเป็นขอบเขตด้านความรู้ในสาขาวิชา ข่าวสารความเคลื่อนไหวและเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในประเทศและทั่วโลก หรือขอบเขตเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และคุณสมบัติผู้ใช้ ในโลกแห่งออนไลน์ ผู้ใช้ที่มีระบบไมโครคอมพิวเตอร์ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของบริษัทบริการสารสนเทศ (commercial information services) หรือสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ก็จะสามารถเข้าสู่เครือข่ายของโลกเพื่อเข้าถึงทรัพยากรจำนวนมากและการบริการต่างๆ ได้อย่างสะดวก การบริการสารสนเทศออนไลน์ ปัจจุบันมีหน่วยงานหรือบริษัทบริการสารสนเทศที่ดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ เข้ามามีบทบาทในการสนองความต้องการสารสนเทศ ด้วยการให้บริการเมนเฟรมคอมพิวเตอร์จัดการข้อมูล/สารสนเทศและความรู้ทุกสาขาจำนวนมากและเผยแพร่บนระบบสื่อสารข้อมูลโทรคมนาคม บริษัทบริการสารสนเทศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ American Online (AOL),

CompuServe, Prodigy, Microsoft Network (MSN), The Source, Dow Jones Business Information Service และ DIALOG (Long, 2543)

วรรณกรรม วารสาร และข้อตรง รอดแก้ว (2547: 128-130) แบ่งวิธีการค้นหาสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตไว้ 3 วิธี คือ

1. ค้นหาสารสนเทศโดยใช้ search engines เป็นเครื่องมือช่วยค้นหาสารสนเทศอันมากมายมหาศาลบนอินเทอร์เน็ต search engines ที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน ได้แก่ Yahoo, Infoseek, Alta Vista, HotBot, Web Crawler และ Magellan โดยผู้ใช้พิมพ์คำหรือข้อความ (วลี) ที่เป็น keyword เข้าไป search engines ก็จะพาผู้ใช้ไปยัง website ต่าง ๆ ที่มีสารสนเทศเกี่ยวกับ keyword เหล่านั้น จากนั้นจึงจะใช้ประโยชน์ของ Hyperlink โดยเข้าสู่ website ต่าง ๆ ต่อไปตามที่ต้องการ

2. เรียกดูข้อมูล/สารสนเทศทั่ว ๆ ไปโดยมิได้เฉพาะเจาะจงหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง (Browsing the Net) วิธีนี้ search engines อนุญาตให้ผู้ใช้เข้าไปถึงข้อมูล/สารสนเทศทั่ว ๆ ไปที่จัดแบ่งไว้เป็นกลุ่ม ๆ เช่น ข้อมูลของรัฐบาล การจ้างงาน ข่าว พยากรณ์อากาศ ฯลฯ ผู้ใช้เพียงแต่เลือกกลุ่ม (categories) ที่สนใจ search engines จะพาเข้าสู่หัวข้อกลุ่มย่อยภายใต้กลุ่มใหญ่เป็นลำดับไป

3. ถามจากผู้รู้ บนอินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกครอบครัวที่ติดต่อสอบถามข้อมูลได้ ดังนั้นจึงมี FAQ pages (frequently asked questions pages จัดเป็น webpage หรือ file ก็ได้) ที่อนุญาตให้ผู้ใช้เข้าถึงหรือโอนถ่าย file ที่ต้องการนำมาศึกษาต่อด้วยตนเองหรือถามคำถามที่ต้องการทราบโดยโยงไปยัง page ประเภทนี้ ก็จะได้รับคำตอบหรือการอ้างอิงให้สืบหาจากแหล่งอื่นบนอินเทอร์เน็ตต่อไป

เครือข่ายที่มีผู้ใช้มากที่สุด หรือที่เรียกว่า เครือข่ายใยแมงมุม (World Wide Web) ผู้ใช้จะเรียกโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์เพื่อท่องเข้าไปในเว็บ เว็บเบราว์เซอร์เป็นไคลเอนต์โปรแกรมที่เข้าไปขออ่านเว็บเพจ และข้อมูลอื่น ๆ จากเว็บเซิร์ฟเวอร์ ข้อมูลในเว็บจะเชื่อมโยงกันด้วยไฮเปอร์ลิงก์ (hyperlink) เว็บเพจจะมีลิงก์ที่ชี้ไปหาเว็บเพจอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น แสดงความหมายของคำบางคำ หรือเอกสารที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน นอกจากนี้ยังหมายถึงการอ้างอิงเว็บเพจที่มีลิงก์ชี้เข้าไปหาอีก

เว็บทำให้การค้นหาข้อมูลและความรู้ทำได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น ข้อมูลอยู่ใกล้เพียงปลายนิ้วของผู้ใช้ การเข้าถึงข้อมูลในเว็บทำได้หลายวิธี เช่น

1. สารบบเว็บ (web directory) คือการจัดเว็บไซต์เป็นหมวดหมู่ตามประเภทของเนื้อหา เช่น ประเภทวิทยาศาสตร์ การศึกษา ศิลปศาสตร์ คอมพิวเตอร์

2. โปรแกรมค้นหา (search engine) เป็นเครื่องมือชิ้นสำคัญที่ช่วยให้ค้นหาข้อมูลที่กระจัดกระจายอยู่ในอินเทอร์เน็ต การค้นหาทำได้โดยการป้อนคำสำคัญ (keyword) ให้กับโปรแกรม

ค้นหา โปรแกรมค้นหาที่จะส่งผลลัพธ์กลับมาเป็นชื่อของเว็บเพจที่ค้นหา, URL, พร้อมทั้งข้อมูลคร่าว ๆ ของผลลัพธ์นั้น โปรแกรมค้นหาที่นิยมใช้เพื่อค้นหาข้อมูล ได้แก่ Google (<http://www.google.com>) เนื่องจากผลลัพธ์ที่ได้ค่อนข้างเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการหา

ส่วนเว็บบอร์ด (webboard) นั้นเป็นเครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความรู้ ที่คนทั้งโลกสามารถอ่านและเขียนได้ การแลกเปลี่ยนความรู้จึงทำได้ในวงที่กว้างมาก ไม่ถูกจำกัด แบ่งการใช้เป็นการอ่านกระทู้ในเว็บบอร์ด การถามหรือตั้งกระทู้บนเว็บบอร์ด และการตอบกระทู้

2. สารสนเทศด้านกฎหมาย

สารสนเทศด้านกฎหมายของไทยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 กฎหมายมหาชน เป็นกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐกับราษฎร ในฐานะที่เป็นฝ่ายปกครองราษฎร กล่าวคือ ในฐานะที่รัฐมีฐานะเหนือราษฎร แบ่งสาขาของกฎหมายมหาชนได้ดังนี้

2.1.1 กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบแห่งอำนาจสูงสุดในรัฐ และความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจนั้น ๆ ต่อกันและกัน

2.1.2 กฎหมายปกครอง เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดในการปกครอง ลดหลั่นลงมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการปกครอง

2.1.3 กฎหมายอาญา เป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงความผิดและโทษในทางอาญา เอาไว้

2.1.4 กฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลยุติธรรม เป็นกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาล และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาของศาล และของผู้พิพากษา

2.1.5 กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงขั้นตอนในการพิจารณาคดีอาญา

2.1.6 กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงขั้นตอนในการพิจารณาคดีแพ่ง

2.2 กฎหมายเอกชน เป็นกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนต่อเอกชน ในฐานะเท่าเทียมกัน แบ่งสาขาของกฎหมายมหาชนได้ดังนี้

2.2.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นกฎหมายสารະบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ และความสัมพันธ์บุคคลต่อกันและกัน

2.2.2 **กฎหมายอื่น ๆ** ที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนต่อเอกชนในฐานะที่เท่าเทียมกัน เช่น พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์

2.3 **กฎหมายระหว่างประเทศ** เป็นกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐ แบ่งได้เป็น 3 แผนก คือ

2.3.1 **กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง** ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐด้วยกัน ในฐานะที่รัฐเป็นบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ

2.3.2 **กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล** ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐด้วยกัน ในทางคดีบุคคล

2.3.3 **กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา** ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐด้วยกัน ในทางคดีอาญา (หยุด แสงอุทัย 2548: 184-215)

การจัดหมวดหมู่สารสนเทศด้านกฎหมาย

กลุ่มงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ส่วนพัฒนาสารสนเทศ หอสมุดรัฐสภา โดยบรรณารักษ์และนิติกรของกลุ่มงาน ได้ร่วมกันจัดหมวดหมู่สารสนเทศด้านกฎหมาย โดยการ จัดทำระบบการจัดหมวดหมู่หนังสือกฎหมายของหอสมุดรัฐสภาขึ้น แบ่งสารสนเทศด้านกฎหมาย ออกเป็น 21 หมวดใหญ่ ได้แก่

หนังสืออ้างอิง (KA) แบ่งหมวดย่อย เช่น นามานุกรม สมาคมทางกฎหมาย หนังสือคู่มือ/ความรู้ทั่วไป บรรณานุกรม คำวินิจฉัย/ข้อโต้แย้ง รวมสารบัญญัติกฎหมาย รวมประกาศ/รวมคำสั่ง/รวมเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น

คำพิพากษาศาลฎีกา/เรื่องเฉพาะ (KB) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ รวมเรื่องคำพิพากษาศาลฎีกา คำพิพากษาศาลฎีกา เรื่องเฉพาะ (คดีต่าง ๆ) และรวมกฎหมายประจำปี

กฎหมายทั่วไป/กฎหมายเบื้องต้น (KC) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ กฎหมายเบื้องต้น ประวัติศาสตร์กฎหมาย ภาษาของกฎหมาย กฎหมายเบื้องต้น รวมบทความทางด้านกฎหมาย และรวมกฎหมายของประเทศต่าง ๆ

รัฐธรรมนูญ (KD) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประวัติรัฐธรรมนูญ เนื้อหารัฐธรรมนูญ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ คำอธิบายรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้ง และรัฐสภา เป็นต้น

กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ (KE) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ กฎหมายมหาชน การบริหารราชการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายเกี่ยวกับการปกครอง การบริหารส่วนกลาง การบริหารส่วนภูมิภาค การบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

กฎหมายระหว่างประเทศ (KF) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ ดินแดนอาณาเขต เส้นพรมแดน กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง เขตอำนาจเกี่ยวกับบุคคล สนธิสัญญา/อนุสัญญา ข้อตกลง/ความร่วมมือ/ปฏิญญา กฎหมายเกี่ยวกับสงคราม กฎหมายสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นต้น

กฎหมายการป้องกันประเทศ (KG) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายการป้องกันประเทศ กฎหมายเกี่ยวกับทหาร กฎหมายเกี่ยวกับทหารผ่านศึก กฎหมายเกี่ยวกับตำรวจ กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธ และวัตถุระเบิด เป็นต้น

กฎหมายการคลังสาธารณะ (KH) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ รวมกฎหมายการคลัง งบประมาณ กฎหมายเกี่ยวกับรายได้ของประเทศ และกฎหมายการกู้ยืมและหนี้สินสาธารณะ

กฎหมายภาษีอากร (KI) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่อง/ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ภาษีอากร ภาษีที่จัดเก็บโดยกรมสรรพากร ภาษีที่จัดเก็บโดยกรมศุลกากร ภาษีที่จัดเก็บโดยกรมสรรพสามิต และกฎหมายภาษีมรดก เป็นต้น

กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ (KJ) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ การฟื้นฟูเศรษฐกิจ การปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรมทางเศรษฐกิจ การฟอกเงิน การลงทุน/ร่วมทุน กฎหมายสถาบันทางการเงิน ธนาคาร และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

กฎหมายการค้า (KK) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายการค้าภายในประเทศ การค้าระหว่างประเทศ การค้ากับต่างประเทศ และพาณิชย์นาวี เป็นต้น

กฎหมายอุตสาหกรรม (KL) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายอุตสาหกรรม กฎหมายอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม กฎหมายเกี่ยวกับโรงงาน กฎหมายเกี่ยวกับ อุตสาหกรรม การพลังงาน และ กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม (KM) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ รวมเรื่องกฎหมาย แรงงานและการประกันสังคม แรงงานสัมพันธ์ การจัดการงาน/การจ้างงาน สิทธิประโยชน์ การคุ้มครอง แรงงาน แรงงานต่างด้าว กฎหมายประกันสังคม กฎหมายส่งเสริมการฝึกอาชีพ และรัฐวิสาหกิจ

กฎหมายคมนาคม (KN) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายคมนาคม กฎหมาย การขนส่ง กฎหมายการขนส่งทางบก กฎหมายทางหลวง กฎหมายการจราจร กฎหมายเกี่ยวกับ รถยนต์ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางน้ำ กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่ง ทางรถไฟ กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ กฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร และกฎหมายอวกาศ เป็นต้น

กฎหมายการเกษตร (KO) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ รวมเรื่องกฎหมายการเกษตร กฎหมายที่ดิน การปฏิรูปที่ดิน การชลประทาน ป่าไม้ การประมง เกษตรกร พืช สัตว์ สหกรณ์ และเทคโนโลยีการเกษตร

กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข/สิ่งแวดล้อม (KP) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายสาธารณสุข กฎหมายเกี่ยวกับการแพทย์ การปฏิบัติงานของบุคลากรทางการแพทย์ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของแพทย์ กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรค กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา (KQ) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาคูร/นักเรียน/โรงเรียน ทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ กฎหมายเกี่ยวกับศาสนา กฎหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรม ราชบัณฑิตยสถาน เป็นต้น

กฎหมายสื่อสารมวลชน (KR) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมเรื่องกฎหมายสื่อสารมวลชน บุคลากรทางด้านสื่อสารมวลชน ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ การพิมพ์/การโฆษณา การกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ โทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

กฎหมายอาญา และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (KS) แบ่งหมวดย่อย เช่น กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายธุรกิจ การท่องเที่ยวและการบริการ การค้าประเวณี และกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

กฎหมายวิธีพิจารณาความ (KT) แบ่งหมวดย่อย เช่น รวมกฎหมายวิธีสบัญญัติ พระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ รวมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และกฎหมายลักษณะพยาน เป็นต้น

กระบวนการยุติธรรม (KU) แบ่งหมวดย่อย ได้แก่ กระบวนการยุติธรรม ศาลเนติบัณฑิตยสถาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ นักกฎหมาย ผู้พิพากษา/ตุลาการ อัยการ ทนายความ อาชญวิทยา ราชทัณฑ์ และทัณฑวิทยา

3. หอสมุดรัฐสภา

หอสมุดรัฐสภาจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2475 เป็นแผนกบรรณารักษ์ ต่อมาได้มีการปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน ตามประกาศรัฐสภา เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2545 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2545 เปลี่ยนชื่อเป็น สำนักวิชาการ มีส่วนงานในสังกัด 8 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานห้องสมุด กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ กลุ่มงานบริการวิชาการ

1 กลุ่มงานบริการวิชาการ 2 กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา และกลุ่มงานพิพิธภัณฑสถานและจดหมายเหตุ

มีวิสัยทัศน์เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย จิตใจบริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ พันธกิจคือพัฒนางานด้านวิชาการ และบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการ และการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง พัฒนาเป็นห้องสมุดดิจิทัล และมีศูนย์วิทยรัฐสภาให้บริการสารสนเทศ พัฒนางานพิพิธภัณฑสถานเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเมืองการปกครอง และพัฒนางานจดหมายเหตุให้เป็นแหล่งค้นคว้าเอกสารชั้นต้นด้านนิติบัญญัติ ร่วมกับการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

มียุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านวิชาการ โดยระบบการบริหารแบบผลสัมฤทธิ์ และหลักธรรมาภิบาลมาใช้เพื่อสนับสนุนการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจด้านวิชาการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (2550) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (2551-2554) ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

หอสมุดรัฐสภาตั้งอยู่ ณ อาคารรัฐสภา 3 ชั้น 1-2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุททองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ภายในพื้นที่อาคารรัฐสภา 3 ทั้ง 2 ชั้น มีพื้นที่รวม 550 ตารางเมตร โดยพื้นที่ชั้น 1 เป็นส่วนของห้องสมุด เปิดให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ พื้นที่ชั้น 2 เป็นสถานที่ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และบรรณารักษ์

ระเบียบรัฐสภา ว่าด้วยการใช้หอสมุดรัฐสภา พ.ศ. 2543 ได้ปรับปรุงระเบียบการใช้ห้องสมุดรัฐสภา แบ่งประเภทวัสดุหอสมุดออกเป็นสองประเภท ได้แก่

1. วัสดุหอสมุดที่ยืมได้ ได้แก่ หนังสือทั่วไป วารสารที่ให้บริการในหอสมุดแล้วหนึ่งเดือน รายงานการประชุม โสตทัศนวัสดุ และวัสดุอื่น ๆ ที่หอสมุดมิได้ระงับห้ามยืม

2. วัสดุหอสมุดที่ห้ามยืม ได้แก่ หนังสืออ้างอิง วารสารฉบับปัจจุบัน ซีดี-รอม ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช ลูกโลก แผนที่ และวัสดุอื่น ๆ ที่หอสมุดระงับห้ามยืม

กำหนดสิทธิผู้ใช้และยืมวัสดุห้องสมุด ได้แก่ สมาชิกรัฐสภา ข้าราชการ ลูกจ้าง บุคลากรในวงงานรัฐสภา บุคคลภายนอก ผู้ที่มีสิทธิยืมวัสดุหอสมุด สามารถยืมวัสดุหอสมุดได้ดังนี้

1. สมาชิกรัฐสภา ยืมได้รวมไม่เกินห้ารายการ กำหนดเวลายืมรายการละไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันยืม

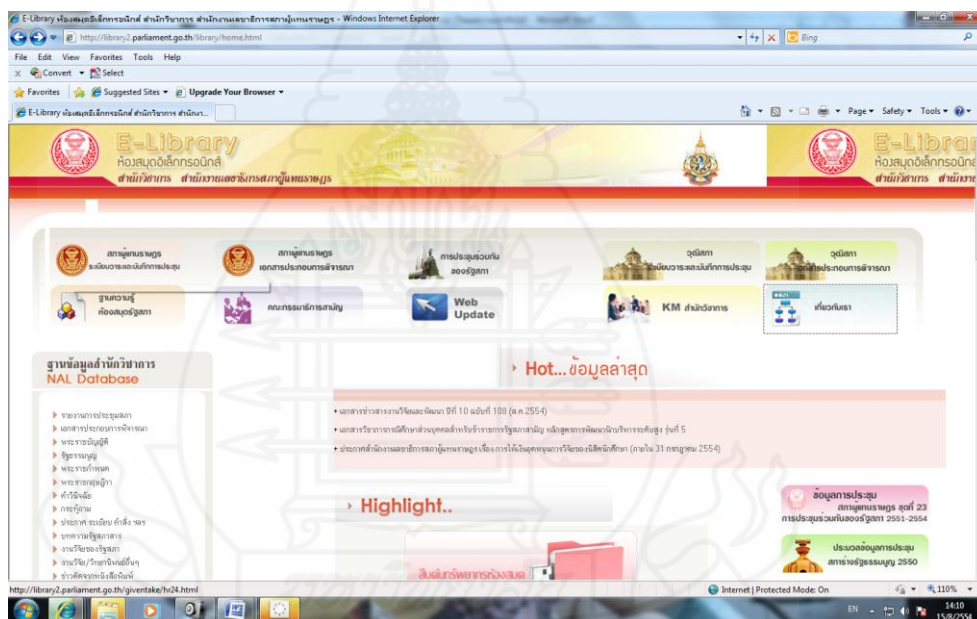
2. ข้าราชการ ลูกจ้าง ยืมได้รวมไม่เกินห้ารายการ กำหนดเวลายืมรายการละไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันยืม

3. บุคคลในวงงานรัฐสภา ให้เจ้าหน้าที่พิจารณา อนุญาตให้ยืมได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้จะอนุญาตให้ยืมได้รวมไม่เกินสามรายการ กำหนดเวลายืม รายการละไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันยืม

4. บุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการพิจารณาอนุญาตให้ยืมวัสดุหอสมุดได้เป็นราย ๆ ไป ตามที่เห็นสมควร

หอสมุดรัฐสภาเปิดให้บริการตามวัน เวลาราชการ คือตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ เวลา 08.30 น. ถึงเวลา 16.30 น. หากเป็นวันประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือประชุมวุฒิสภา จะขยายเวลาเปิดบริการถึงเวลาเลิกประชุม แต่ไม่เกินเวลา 19.30 น.

นอกจากนี้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าใช้งานหอสมุดรัฐสภาได้จากระบบอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ของสำนักวิชาการ ได้ที่ www.parliament.go.th/library ตลอด 24 ชั่วโมง



ภาพที่ 2.1 แสดงหน้าเว็บไซต์ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หอสมุดรัฐสภามีการให้บริการ ดังนี้
 บริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ
 บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า
 บริการแนะนำ และช่วยสืบค้นสารสนเทศจากฐานข้อมูล
 บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด

บริการสาระสังเขปหนังสือใหม่

บริการสาระสังเขปบทความวารสาร

บริการกฤตภาคข่าวแก่คณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

บริการข่าวเด่นประเด็นร้อน

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี

ทรัพยากรสารสนเทศที่หอสมุดรัฐสภาให้บริการประเภทสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือวิชาการ หนังสืออ้างอิง สิ่งพิมพ์รัฐบาล รายงานการวิจัย/วิทยานิพนธ์ หนังสือกฎหมาย/ราชกิจจานุเบกษา รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมวุฒิสภา รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา วารสาร/จุลสาร หนังสือพิมพ์ และอนุสรณ์งานศพ

ทรัพยากรสารสนเทศที่หอสมุดรัฐสภาให้บริการประเภทโสตทัศนวัสดุ ได้แก่ เทปคาสเซ็ท วีดีโอ วีซีดี และซีดีรอม เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสารคดี รวมทั้งให้บริการแผนที่

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้บริการดังต่อไปนี้

ฐานข้อมูลสำนักวิชาการ (NAL Database) ได้แก่ รายงานการประชุมสภา เอกสารประกอบการพิจารณา พระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา คำวินิจฉัย กระทั่งถาม ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ฯลฯ บทความรัฐสภาสาร งานวิจัยของรัฐสภา งานวิจัย/วิทยานิพนธ์ อื่น ๆ ข่าวตัดจากหนังสือพิมพ์ ทรัพยากรห้องสมุด และบทความวารสาร

ฐานข้อมูลที่บอกรับเป็นสมาชิก (Publisher Database) ซึ่งให้ใช้เฉพาะในเครือข่ายรัฐสภา ได้แก่ ฐานข้อมูล Westlaw, Lexis, Nexis, Pro Quest, Kasikorn Research และฐานข้อมูลทดลองใช้ (Trial Database) ได้แก่ ฐานข้อมูลกฤตภาคข่าวสำนักพิมพ์มติชน, ฐานข้อมูล ACM, H.W.Wilson และ Ei

บริการ E-Book ได้แก่ ผลงานสำนักวิชาการ ผลงานวิจัยของรัฐสภา ผลงานของรัฐสภา และ E-Book จากหน่วยงานอื่น

E-Journal วารสารของรัฐสภา ได้แก่ สรุปเหตุการณ์ทางการเมืองในประเทศและต่างประเทศ วารสารการเมืองการปกครอง วารสารเศรษฐศาสตร์ วารสารวิชาการด้านสังคม วารสารการจัดการความรู้ เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา บทความวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการธิการ และสารวุฒิสภา

Table of Content สารบัญหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ได้แก่ มติชนสุดสัปดาห์ และเนชั่นสุดสัปดาห์

E-Content สารบัญวารสารภาษาไทย ได้แก่ วารสารด้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ วารสารทั่วไป และวารสารภาษาต่างประเทศ

Indexing คำนีบทความวารสารตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ถึงปีปัจจุบัน

Resource ทรัพยากรใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ถึงปีปัจจุบัน

Abstract-book สารสังเขปหนังสือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ถึงปีปัจจุบัน

Abstract- Journal สารสังเขปบทความวารสารตั้งแต่ปี 2548 ถึงปีปัจจุบัน

Book for MP หนังสือสำหรับสมาชิกรัฐสภา เป็นสารสังเขปหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ

บริการสืบค้นทรัพยากรห้องสมุด (OPAC SEARCH)

ฐานข้อมูลพระราชบัญญัติและการประชุมพิจารณาในรัฐสภา ประกอบด้วย พระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ร่างพระราชบัญญัติที่ใช้เป็นร่างหลัก และร่างที่ใช้ร่วมในการพิจารณา และรายงานการประชุมคำอภิปรายของสมาชิกรัฐสภาในที่ประชุมสภา ตั้งแต่เริ่มการพิจารณาจนเสร็จสิ้นตามกระบวนการของแต่ละสภาครบทุกวาระ

ฐานข้อมูลดัชนีรายงานการประชุมสภา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475-ปัจจุบัน

เอกสารประกอบการพิจารณาสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

พระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2551

รัฐสภาสารตั้งแต่ปีที่ 1-10 (ปี พ.ศ.2495-2505)

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคลสำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญหลักสูตร “การพัฒนาผู้บริหารระดับสูง” ตั้งแต่รุ่นที่ 1-4

ระเบียบวาระ บันทึกการประชุม และเอกสารแนบการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา การประชุมร่วมกันของรัฐสภา และสภานิติบัญญัติ ชุดล่าสุด

ข้อมูลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23 และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปี พ.ศ. 2551-2554 ประมวลข้อมูลการประชุม ได้แก่ ประมวลข้อมูลการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2550 ประมวลข้อมูลการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2550-2551 ประมวลข้อมูลรายงานการประชุมการอภิปรายทั่วไปในรัฐสภา ปี พ.ศ. 2477-2553

การแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา รวมคำแถลงนโยบายตั้งแต่คณะแรก จนถึงคณะปัจจุบัน

ฐานความรู้ห้องสมุดรัฐสภา รวบรวมความรู้เกี่ยวกับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมรัฐสภา การประชุมวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สภาร่างรัฐธรรมนูญ สมัชชาแห่งชาติ ข้อบังคับการประชุมสภา คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี รัฐธรรมนูญและธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญต่างประเทศ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23 และคณะกรรมการสามัญ
ประจำวุฒิสภา

KM สำนักวิชาการ ให้บริการการจัดการความรู้ของสำนักวิชาการ และ Links
การจัดการความรู้

พิพิธภัณฑ์และจดหมายเหตุรัฐสภา รวบรวมความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา และพระราชประวัติ
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จดหมายเหตุรัฐสภา นิทรรศการถาวรรัฐสภาไทย

บริการห้องสมุดทางโทรศัพท์มือถือ ให้บริการข่าวสำคัญ เอกสารประกอบการพิจารณา
รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และพระราชกำหนด

เอกสารประกอบการสัมมนาซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดขึ้น หรือ
ร่วมกันจัดกับหน่วยงานภายนอก

SET Corner มุมความรู้ตลาดทุน The Stock Exchange of Thailand Corner -SET Corner
Links รวม Links เว็บไซต์ที่น่าสนใจได้แก่ เว็บไซต์วารสารในประเทศ วารสาร
ต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ ห้องสมุดสถาบันการศึกษา และห้องสมุดหน่วยงานต่าง ๆ

E- Knowledge จุดบริการสืบค้นข้อมูลและให้บริการตอบคำถามทางวิชาการแก่สมาชิก
รัฐสภาและบุคคลในวงงานรัฐสภา รวมทั้งให้บริการฐานข้อมูลสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและ
ต่างประเทศ จำกัดสิทธิผู้เข้าใช้ฐานข้อมูลเฉพาะเครือข่ายภายในรัฐสภา

4. นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นิติกร เป็นทรัพยากรบุคคลในสายงานนิติกร ซึ่งหมายถึง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้วย
การใช้วิชาชีพเฉพาะทางกฎหมาย ซึ่งโดยทั่วไปทางราชการจะบรรจุและแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ
เบื้องต้น คือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาขั้นต้นชั้นปริญญาตรีทางกฎหมาย

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ได้ออกประกาศวางมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
สายงานนิติกรไว้เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2518 และได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 วันที่ 27 ตุลาคม 2546
ไว้ดังนี้

ชื่อสายงาน นิติกร

ลักษณะงานโดยทั่วไป มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการประมวลหลักการ วิธีการ
การตรวจและการร่างกฎหมาย ญัตติ กระหู่ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ
และสัญญา การแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย การแปลกฎหมายต่างประเทศ วิเคราะห์และ
เปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย การพัฒนากฎหมาย การพิจารณาให้ความเห็น

เสนอแนะ และการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย การจัดทำนิติกรรม การสอบสวนทางวินัย การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ การอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ชื่อและระดับของตำแหน่งในสายงานนี้ คือ

นิติกร 3	ระดับ 3	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 4	ระดับ 4	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 5	ระดับ 5	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 6	ระดับ 6	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 7	ระดับ 7	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 8	ระดับ 8	ตำแหน่งประเภททั่วไป
นิติกร 9	ระดับ 9	ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ
นิติกร 10	ระดับ 10	ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ
นิติกร 11	ระดับ 11	ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ

ชื่อตำแหน่งนิติกร 3 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานระดับต้นเกี่ยวกับงานด้านกฎหมาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ความคิดริเริ่ม โดยปฏิบัติงานตามแผน คำสั่ง แนวทางหรือคู่มือปฏิบัติงานที่กำหนด ภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ ๆ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นทางวิชาการ และกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องดำเนินการร่างกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย และการแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย
2. ร่าง หรือ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ญัตติ กระทู้ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และสัญญา
3. รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถาม
4. สอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงในการดำเนินการทางวินัย
5. การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ
6. การจัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย
7. เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับคำอุทธรณ์ร้องทุกข์
8. รวบรวม ประมวลผล และจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับร่างกฎหมายหรือเรื่องต่าง ๆ

ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

9. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าได้ไม่ต่ำกว่านี้ทาง

กฎหมาย

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายอย่างเหมาะสมกับการปฏิบัติงานในหน้าที่
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบงานรัฐสภาและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นที่ใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่
3. มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ และวิธีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของรัฐสภา
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รวมทั้งนโยบายและแนวทางการปฏิรูประบบราชการ
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของหน่วยงานที่สังกัดอย่างเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่
6. มีความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งของประเทศไทย
7. มีความสามารถในการสื่อสาร รับฟัง และชี้แจงผู้อื่นอย่างเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่
8. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่
9. มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่

ชื่อตำแหน่งนิติกร 4 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านกฎหมาย ซึ่งต้องใช้ประสบการณ์และความชำนาญ และต้องใช้ความคิดริเริ่มเพื่อปรับวิธีการและแนวทางการดำเนินงานให้เหมาะสม โดยปฏิบัติงานตามแผน คำสั่ง และแนวทางที่กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเฉพาะกรณีที่ทำเป็น และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นทางวิชาการ และกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องดำเนินการร่างกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหา ข้อกฎหมาย และการแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย

2. ร่าง หรือ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ญัตติ กระทู้ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และสัญญา

3. แปลกฎหมายต่างประเทศ

4. รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถาม

5. สอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงในการดำเนินการทางวินัย

6. การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ

7. การจัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย

8. เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับคำอุทธรณ์ร้องทุกข์

9. รวบรวม ประมวลผล และจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับร่างกฎหมายหรือเรื่องต่าง ๆ

ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

10. ร่วมพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และ

วิธีปฏิบัติงานทางด้านกฎหมาย

11. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 3 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือได้รับปริญญาโทหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ทางกฎหมาย

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 3 แล้วจะต้องมีความสามารถในการริเริ่ม เสนอแนะวิธีการแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน ชี้แจง ทำความเข้าใจ และให้คำปรึกษาแนะนำ

ชื่อตำแหน่งนิติกร 5 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านกฎหมาย ใช้ประสบการณ์ ความชำนาญ และความคิดริเริ่มสูง โดยปฏิบัติงานตามแผน คำสั่ง และแนวทางที่กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ

ในลักษณะที่ต้องตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้กำกับ ตรวจสอบ และ ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นทางวิชาการ และกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องดำเนินการร่างกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหา ข้อกฎหมาย และการแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย

2. ร่าง หรือ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ญัตติ กระทู้ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และสัญญา

3. แปลกฎหมายต่างประเทศ

4. รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถาม

5. สอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงในการดำเนินการทางวินัย

6. การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ

7. การจัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย

8. เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับคำอุทธรณ์ร้องทุกข์

9. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายระหว่าง

ประเทศ

10. ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์กฎหมายต่าง ๆ ที่สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากฎหมาย

11. ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไป

12. ตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

13. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 4 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 3 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 4 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือได้รับปริญญาเอกทางกฎหมาย

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 4 แล้ว จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารงานบุคคล มีความสามารถในการจัดทำแผนงาน ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ชื่อตำแหน่งนิติกร 6 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านกฎหมาย ใช้ประสบการณ์และความชำนาญค่อนข้างสูงมาก ต้องมีความคิด ริเริ่ม มีวิสัยทัศน์ และความแม่นยำในหลักการและวิธีการทำงานในการปรับปรุง แก้ไข และปรับเปลี่ยนแผนงาน สามารถตัดสินใจในการดำเนินงานหรือแก้ปัญหาในงานที่ปฏิบัติด้วยตนเอง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสั่งการ กำกับ ตรวจสอบ และปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนหนึ่ง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นทางวิชาการ และกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องดำเนินการร่างกฎหมายหรือเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย และการแปลเจตนารมณ์ของกฎหมาย

2. ร่าง หรือ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ญัตติ กระทู้ถาม คำแปรญัตติ กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ สัญญา

3. แปลกฎหมายต่างประเทศ

4. รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ และกระทู้ถาม

5. ตรวจสอบหลักฐานเอกสาร ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย นิติกรรมและคดีความต่าง ๆ

6. การจัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย

7. เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับคำอุทธรณ์ร้องทุกข์

8. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศ

9. รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบปัญหา ข้อกฎหมาย แนวคำวินิจฉัย และตัวบทกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาอื่น ๆ

10. รวบรวม วิเคราะห์ และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย

11. ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไป

12. ตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

13. เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงในการกำหนดนโยบายและแผนของส่วนราชการที่สังกัด และเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

14. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นแล้วยังทำหน้าที่

1. กำหนดนโยบายและวางแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ
2. วางแผนการใช้อัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ งบประมาณ และวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงาน

ที่รับผิดชอบ

3. ติดตามประสานงาน มอบหมายงาน วินิจฉัย สั่งการ กำกับ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องใจในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 5 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 4 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 4 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 5 แล้วจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ และสรุปเหตุผล มีความสามารถในการคาดการณ์ ประเมินสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะมีความรู้ความสามารถดังกล่าวข้างต้นแล้วจะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานและจัดระบบงาน มีความรู้ความสามารถในการริเริ่มปรับปรุงนโยบายและแผนงาน

ชื่อตำแหน่งนิติกร 7 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านกฎหมาย ใช้ความรู้และความชำนาญงานสูงมาก และต้องใช้วิสัยทัศน์ เพื่อศึกษาและกำหนดแนวทางของงานที่ปฏิบัติในภาพรวมของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ติดตาม วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ ปรับเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่ปฏิบัติด้วยตนเอง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมการปฏิบัติงานด้านกฎหมายที่มีขอบเขตเนื้อหาของงานที่หลากหลายและมีขั้นตอนการทำงานที่ยุงยาก โดยกำกับ

ตรวจสอบผู้ปฏิบัติงานหรือปกครองผู้ได้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย กฎและระเบียบ

2. ศึกษา รวบรวม หลักการและเหตุผลในการเสนอแก้ไขร่างกฎหมายต่าง ๆ

3. ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามผลการบังคับใช้กฎหมาย

4. ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย

5. แปล และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย

6. ตรวจ พิจารณา แก้ไข ร่างนิติกรรมและสัญญา

7. พิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์และเสนอความเห็นในสาระสำคัญของร่างกฎหมาย

8. ประสานงานในการพิจารณาร่างกฎหมาย

9. เป็นวิทยากรบรรยาย ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไป

10. ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

11. เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงในการกำหนดนโยบายและแผนของส่วนราชการที่สังกัด และเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

12. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังทำหน้าที่

1. กำหนดทิศทางการบริหารงานและการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2. วางแผนการบริหาร ใช้อัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ งบประมาณและวัสดุ ครุภัณฑ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3. ติดตามประสานงาน มอบหมายงาน วินิจฉัย สั่งการ กำกับ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 6 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 5 หรือที่ ก.ร.

เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 4 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 6 แล้ว จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในนโยบายการบริหารงานของรัฐสภา ปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ มีความสามารถในการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะมีความรู้ความสามารถดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องมีความสามารถในการกำหนดทิศทางการบริหาร กำหนดภารกิจการบริหาร การใช้เทคนิคการบริหารงานและการปฏิบัติงานด้านกฎหมายเป็นอย่างดี

ชื่อตำแหน่งนิติกร 8 ตำแหน่งประเภททั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์งานด้านกฎหมาย ใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมากเป็นพิเศษ และต้องริเริ่ม ยกเลิก หรือกำหนดขั้นตอนการทำงาน กำกับ ตรวจสอบ เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนด โดยต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำและปรับเปลี่ยนแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ หรือแก้ไขปัญหาในการทำงานด้วยตนเอง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมการปฏิบัติงานด้านกฎหมายที่มีขอบเขตเนื้อหาของงานที่หลากหลายและมีขั้นตอนการทำงานที่ยุ่งยาก ซับซ้อน โดยกำกับ ตรวจสอบผู้ปฏิบัติงาน หรือปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานด้านกฎหมายในข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา คั่นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เสนอความเห็นเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย กฎและระเบียบ
2. ศึกษา รวบรวม หลักการและเหตุผลในการเสนอแก้ไขร่างกฎหมายต่าง ๆ
3. ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามผลการบังคับใช้กฎหมาย
4. ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย
5. แปล และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย
6. ตรวจ พิจารณา แก้ไข ร่างนิติกรรมและสัญญา
7. พิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์และเสนอความเห็นในสาระสำคัญของร่างกฎหมาย
8. ประสานงานในการพิจารณาร่างกฎหมาย

9. เป็นวิทยากรบรรยาย ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไป

10. ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

11. เข้าร่วมประชุมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของส่วนราชการที่สังกัด
รัฐสภา

12. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับแต่งตั้งและมอบหมาย

13. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังทำหน้าที่

1. กำหนดทิศทางการบริหารงานและการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2. พิจารณาวางแผนการบริหาร การวางอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ งบประมาณและวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3. ติดตามประสานงาน วางแผน มอบหมายงาน วินิจฉัย สั่งการ กำกับ ตรวจสอบ ให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ติดตามประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งประสานการทำงานระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 7 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 6 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 7 แล้ว จะต้องมีความเชี่ยวชาญในหน้าที่ โดยมีผลงานด้านกฎหมายที่ดีมาก และเป็นที่ยอมรับในวงการด้านกฎหมาย มีความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะมีความรู้ความสามารถดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องมีความสามารถในการบริหารงานและจัดระบบงานในหน่วยงานได้อย่างเหมาะสม

ชื่อตำแหน่งนิติกร 9 ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านกฎหมาย ซึ่งต้องใช้ทฤษฎีหลักวิชา หรือหลักการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายที่มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในงานสูงมาก

หรือปฏิบัติงานในฐานะที่ปรึกษา โดยแนะนำให้คำปรึกษาปัญหาสำคัญทางกฎหมายที่มีลักษณะยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมการปฏิบัติงานด้านกฎหมายที่มีขอบเขตเนื้อหาที่หลากหลายและมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก ซับซ้อนมาก โดยกำกับ ตรวจสอบผู้ปฏิบัติงานหรือปกครองผู้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ในฐานะผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านกฎหมายของส่วนราชการ โดยปฏิบัติงานในข้อหนึ่งหรือหลายข้อที่มีลักษณะยากมาก ดังนี้

1. ตรวจสอบ กลั่นกรอง วิเคราะห์และเสนอความเห็นเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย กฎและระเบียบ

2. ศึกษา รวบรวม หลักการและเหตุผลในการเสนอแก้ไขร่างกฎหมายต่าง ๆ

3. ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามผลการบังคับใช้กฎหมาย

4. ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย

5. วิเคราะห์ แปล และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย

6. ตรวจสอบ พิจารณา แก้ไข ร่างนิติกรรมและสัญญา

7. พิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์และเสนอความเห็นในสาระสำคัญของร่างกฎหมาย

8. ประสานงานในการพิจารณาร่างกฎหมาย

9. ควบคุมรับผิดชอบในการดำเนินการด้านกฎหมายของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

10. เป็นวิทยากรบรรยาย ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับ

รองลงไป

11. ตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่

12. เข้าร่วมประชุมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของส่วนราชการที่สังกัด

รัฐสภา

13. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับแต่งตั้งและมอบหมาย

14. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังทำหน้าที่

1. กำหนดทิศทางการบริหารงานและการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2. พิจารณาวางแผนการบริหาร การวางอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ งบประมาณและวัสดุ ครุภัณฑ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3. ติดต่อประสานงาน วางแผน มอบหมายงาน วินิจฉัย สั่งการ กำกับ ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ติดตามประเมินผล และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งประสานการทำงานระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือ นิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 8 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 7 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 8 แล้ว จะต้องมีความเชี่ยวชาญงานในหน้าที่เป็นพิเศษ และมีความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำ ทางด้านกฎหมายของส่วนราชการที่สังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความเชี่ยวชาญในหน้าที่ โดยมีผลงานด้านกฎหมายที่ดีมาก และเป็นที่ยอมรับในวงการด้านกฎหมาย มีความรู้ความสามารถ ในการติดต่อสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นอกจากจะมีความรู้ความสามารถดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องมีความสามารถในการบริหารงานและจัดระบบงานในหน่วยงานได้อย่างเหมาะสม

ชื่อตำแหน่ง นิติกร 10 ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านกฎหมาย ซึ่งต้องใช้ทฤษฎี หลักวิชา หรือหลักการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายที่มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในงานสูงมากเป็นพิเศษ หรือปฏิบัติงานในฐานะที่ปรึกษา โดยแนะนำให้คำปรึกษาปัญหาสำคัญทางกฎหมายที่มี ลักษณะยากมากเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ในฐานะผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านกฎหมายของส่วนราชการ โดยปฏิบัติงานในข้อหนึ่งหรือหลายข้อที่มีลักษณะยากมากเป็นพิเศษ ดังนี้

1. ตรวจสอบ กลั่นกรอง วิเคราะห์และเสนอความเห็นเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานด้านกฎหมาย กฎและระเบียบ

2. ศึกษา รวบรวม หลักการและเหตุผลในการเสนอแก้ไขร่างกฎหมายต่าง ๆ

3. ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามผลการบังคับใช้กฎหมาย

4. ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย

5. วิเคราะห์ แปล และเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย

6. ตรวจ พิจารณา แก้ไข ร่างนิติกรรมและสัญญา
7. พิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์และเสนอความเห็นในสาระสำคัญของร่างกฎหมาย
8. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อความก้าวหน้าของกฎหมาย
9. ประสานงานในการพิจารณาร่างกฎหมาย
10. ควบคุมรับผิดชอบในการดำเนินการด้านกฎหมายของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
11. เป็นวิทยากรบรรยาย ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไป
12. ตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่
13. เข้าร่วมประชุมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของส่วนราชการที่สังกัดรัฐสภา
14. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับแต่งตั้งและมอบหมาย
15. และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 9 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 8 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 9 แล้ว จะต้องมีความเชี่ยวชาญงานในหน้าที่สูงมากเป็นพิเศษ และมีความสามารถในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านกฎหมายของส่วนราชการที่สังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ชื่อตำแหน่งนิติกร 11 ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้แก่ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านรัฐธรรมนูญและด้านกฎหมายของรัฐสภา ใช้ความรู้ความสามารถและความชำนาญพิเศษทางกฎหมาย โดยวิจัย ค้นคว้าความก้าวหน้าทางกฎหมาย วินิจฉัยปัญหาที่สำคัญและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมี

ผลงานทางวิชาการด้านกฎหมายเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือที่ปรึกษาพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านรัฐธรรมนูญและด้านกฎหมายของรัฐสภาให้กับประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ ดังนี้

1. พิจารณา ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ และพัฒนางานด้านรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
2. จัดทำความเห็นทางด้านรัฐธรรมนูญและด้านกฎหมายที่มีความยุ่งยากซับซ้อนเป็นพิเศษอย่างทันเหตุการณ์เพื่อประกอบการพิจารณาและตัดสินใจของประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
3. พิจารณา วินิจฉัยและตีความปัญหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายสำคัญที่อาจเกี่ยวข้องกับต่างประเทศ
4. ศึกษา ค้นคว้า แปล วิเคราะห์ และเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายของประเทศไทย
5. ให้คำปรึกษา แนะนำ ตอบปัญหา และชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นงานด้านกฎหมาย
6. เข้าร่วมประชุมหารือหรือเจรจาปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติ และงานด้านกฎหมายทั้งในและต่างประเทศตามที่ได้รับมอบหมาย
7. ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 10 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร 3 หรือนิติกร 4 หรือนิติกร 5 และได้ดำรงตำแหน่งในระดับ 9 หรือที่ ก.ร. เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจะต้องปฏิบัติราชการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความรู้ความสามารถที่ต้องการ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกับนิติกร 10 แล้ว จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐธรรมนูญและด้านกฎหมาย โดยมีผลงานอันทรงคุณค่าเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และมีความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านกฎหมาย

ตลอดจนมีความสามารถในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในด้านกฎหมายของส่วนราชการที่สังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในขณะที่ทำกรวิจัยครั้งนี้มีนิติกรเฉพาะระดับ 3 ถึง ระดับ 9 เท่านั้น รวมจำนวนทั้งสิ้น 254 คน แบ่งเป็น นิติกรระดับ 3 จำนวน 62 คน นิติกรระดับ 4 จำนวน 30 คน นิติกรระดับ 5 จำนวน 77 คน นิติกรระดับ 6 จำนวน 16 คน นิติกรระดับ 7 จำนวน 27 คน นิติกรระดับ 8 จำนวน 34 คน และนิติกรระดับ 9 จำนวน 8 คน

หน้าที่ของนิติกรแต่ละสำนัก

1. นิติกรสำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ดังนี้ คือ ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของประธานรัฐสภา/ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตรวจสอบกลั่นกรอง วิเคราะห์ และเสนอความเห็นเรื่องที่น่าเสนอประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยประธานรัฐสภา/ประธานสภาผู้แทนราษฎรมอบหมาย ประสานงานและศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานรัฐสภา/ประธานสภาผู้แทนราษฎร ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการและกฎหมาย วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงทั้งในและต่างประเทศ ประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่ประธานรัฐสภา/ประธานสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับพระราชพิธี งานรัฐพิธี และพิธีการต่าง ๆ ปฏิบัติงานด้านบริการและธุรการทั่วไปให้แก่ประธานรัฐสภา/ประธานสภาผู้แทนราษฎร เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของประธานรัฐสภาในการเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและวินิจฉัย ดำเนินการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ร้องเรียน ร้องขอความเป็นธรรม และตรวจสอบ กลั่นกรองข้อเท็จจริง และสรุปเรื่องราวร้องทุกข์ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการติดตามและรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการและธุรการทั่วไปของคณะกรรมการจริยธรรมสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการในที่ประชุมศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อเสนอแนะด้านวิชาการ และกฎหมายต่อที่ประชุมร่วมกันของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานคณะกรรมการสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์เกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุมร่วมกัน จัดทำบันทึกการประชุม และยื่นยันมติที่ประชุมไปยังบุคคล ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยกร่างกฎ ระเบียบที่เกิดจากมติที่ประชุมร่วมกัน และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย (สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 2552)

5. นิตกรสำนักวิชาการ มีหน้าที่ดังนี้ คือ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและบุคคลในวงงานรัฐสภา วิเคราะห์ เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา คณะกรรมาธิการ ข้าราชการ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และยุติ จัดทำเอกสารทางวิชาการ และเอกสารเผยแพร่ด้านการเมืองการปกครอง ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัย และรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติและยุติให้กับสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลและคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ดำเนินการจัดซื้อ จัดหาและรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศด้านกฎหมาย และบริการสารสนเทศ งานบริการอ้างอิงและสาระสังเขปด้านกฎหมาย

6. นิตกรสำนักการประชุม มีหน้าที่ดังนี้ คือ ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา และงานดำเนินการด้านอื่น ดังนี้ งานดำเนินการเกี่ยวกับการประชุม มีดังนี้ งานเลขานุการในที่ประชุม ดำเนินงานเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พระราชกำหนด การเลือกนายกรัฐมนตรี การแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา การเสนอยุติเพื่อให้อาัยสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา การตั้งกระทู้ถามที่ถามในที่ประชุม การเลือกหรือแต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนด การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การนัดประชุมและจัดทำและส่งระเบียบวาระการประชุม จัดทำขั้นตอนการประชุม แนวทางและวิธีการดำเนินการประชุม การยืนยันมติของที่ประชุมไปยังส่วนราชการ หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง งานดำเนินการด้านอื่น คือ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชน การตั้งกระทู้ถามทั่วไปที่ให้อตอบในราชกิจจานุเบกษา งานจัดทำฐานข้อมูลนิติบัญญัติและสารบบพระราชบัญญัติ จัดทำฐานข้อมูลยุติและสารบบยุติ จัดทำฐานข้อมูลกระทู้ถามและสารบบกระทู้ถาม และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

7. นิตกรสำนักกฎหมาย มีหน้าที่ดังนี้ คือ การให้บริการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ เกี่ยวกับการจัดทำร่างกฎหมาย คำแปรญัติร่างกฎหมาย ร่างยุติ ร่างกระทู้ถาม คำอภิปราย ร่างหนังสือติดต่อส่วนราชการ และปฏิบัติงานให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่คณะกรรมาธิการ

ตามที่ถูกร้องขอ การดำเนินงานในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับทำการวินิจฉัย ให้คำปรึกษา เสนอความเห็น แนะนำ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมาย ประกาศ คำสั่ง ระเบียบและข้อบังคับ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ เสนอ ตรวจสอบพิจารณาร่างระเบียบ ข้อบังคับ และสัญญา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของนิติกรรมต่าง ๆ ดำเนินการเกี่ยวกับคดีความทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง ประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีความทั้งปวง ดำเนินการตามกฎหมายต่อเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ เกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ การสอบหาข้อเท็จจริง การสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนอื่น การดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ และพัฒนากฎหมาย ทำการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายในบริบทของสภาพสังคมที่เป็นอยู่และวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการมีกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม

8. นิตกรสำนักรายงานการประชุมและชวเลข มีหน้าที่ดังนี้ งานในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ดังนี้ จัดทำบันทึกการประชุม ติดตามมติและการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกฯ จัดทำบันทึกการออกเสียงลงคะแนน จัดทำบันทึกสรุปเหตุการณ์สำคัญในที่ประชุม เสนอรายงานการประชุมเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาตรวจรับรองความถูกต้อง ทำการวิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า และการให้บริการ เกี่ยวกับรายงานการประชุม และจัดทำฐานข้อมูลและสารบบรายงานการประชุม

9. สำนักกรรมวิธีการ 1 สำนักกรรมวิธีการ 2 และสำนักกรรมวิธีการ 3 มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการในการประชุมของคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการร่วมกัน และคณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องใด ๆ ติดตามมติของคณะกรรมการเพื่อจัดทำรายงาน และยื่นยันมติของคณะกรรมการไปยังสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อเสนอแนะด้านวิชาการและกฎหมายเพื่อประกอบเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ให้คำปรึกษา แนะนำ และเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการของสภาในการพิจารณาร่างกฎหมาย ร่างข้อบังคับการประชุม ญัตติ หรือเรื่องที่คณะกรรมการดำเนินการศึกษาหรือสอบสวนในเรื่องต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าและจัดทำเอกสารทางวิชาการ เปรียบเทียบกฎหมายเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมคณะกรรมการ จัดทำ รวบรวมคำแปรญัตติร่างกฎหมาย ร่างข้อบังคับการประชุม และ ญัตติ หรือเรื่องที่คณะกรรมการดำเนินการศึกษาหรือสอบสวน จัดทำบันทึกการประชุมของ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

10. นิตกรกลุ่มงานผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ดังนี้คือ ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ สรุป และติดตาม เกี่ยวกับร่างกฎหมายที่จะเข้าสู่การพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ชั้นวุฒิสภา จนกระทั่งประกาศใช้เป็นกฎหมาย และดำเนินการจัดทำบันทึกการประชุมคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน และการให้บริการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับร่างกฎหมายตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ญาณภา อินทพรหม (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนมากที่สุด ส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศที่เป็นภาษาไทย และสืบค้นบนอินเทอร์เน็ต ใช้ google ในการค้นหามากที่สุด โดยใช้อินเทอร์เน็ตทุกวันและใช้ห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และห้องสมุดคณะมนุษยศาสตร์ โดยมีความถี่ในการเข้าใช้บริการ 2 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์สำหรับสืบค้นอินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูลที่มีในห้องสมุด นิยมสืบค้นสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตจากห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในช่วงเวลาบ่าย นักศึกษาเห็นว่าทรัพยากรห้องสมุดมีความน่าเชื่อถือมากกว่าสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต มีวิธีการประเมินสารสนเทศจากความน่าเชื่อถือของผู้จัดทำ ความทันสมัย และภาษาตามลำดับ นักศึกษานิยมใช้หนังสือประกอบการสอนของอาจารย์เพื่อประกอบการศึกษามากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้ฐานข้อมูลที่ห้องสมุดบอกรับเป็นสมาชิก ด้านปัญหา พบว่า ปัญหาด้านทรัพยากรสารสนเทศด้านเทคโนโลยี การแสวงหาสารสนเทศจากฐานข้อมูลที่ห้องสมุดให้บริการ และปัญหาการแสวงหาสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ปัญหาด้านบุคลากร และสถานที่อยู่ในระดับน้อย

ทรงวิทย์ เจริญกิจชนลาภ (2552) ศึกษาเรื่อง สภาพการใช้ ความต้องการและปัญหาในการใช้สารสนเทศเพื่อการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์มีการใช้สารสนเทศประเภทสื่อดิพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ ตำรา และรายงานการวิจัยในระดับมากแต่มีความต้องการใช้ในระดับมากที่สุด สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการใช้อินเทอร์เน็ตและฐานข้อมูลออนไลน์ในระดับมาก แต่มีความต้องการใช้ในระดับมากที่สุด ด้านความทันสมัยของสารสนเทศมีการใช้และความต้องการใช้ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาในระดับมาก ด้านภาษาของสารสนเทศ พบว่า มีการใช้และความต้องการใช้สารสนเทศภาษาไทยในระดับมากที่สุด ด้านปัญหาในการใช้สารสนเทศ พบว่า คณาจารย์มีปัญหาซึ่งเกิดจากตัวสารสนเทศทุกประเภทในระดับมาก มี

ปัญหาด้านผู้ใช้ในระดับปานกลาง และมีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศในระดับมาก เปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพการใช้สารสนเทศ พบว่า เพศชายมีการใช้สารสนเทศโดยดูจากเนื้อหา รูปแบบ ความทันสมัยและภาษาของสารสนเทศมากกว่าเพศหญิง เพศชายมีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ใช้สารสนเทศมากกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 – 20 ปี และกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ใช้สารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 1 – 10 ปี

วีรนุช สุตรกระโทก (2552) ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และสาขางานที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่างกัน วิธีการค้นหาสารสนเทศในลักษณะเดียวกันและความสะดวกในการเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตต่างกัน ปัญหาในการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ต่อการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบว่า เนื้อหาสารสนเทศไม่ทันสมัย การจัดเก็บสารสนเทศไม่เป็นระบบสืบค้นยาก และอัตราค่าบริการอินเทอร์เน็ตสูงกับการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ยุพา วัฒนศักดิ์กุล (2549) ศึกษาการใช้สารสนเทศของเลขานุการ ได้สรุปปัญหาของการใช้สารสนเทศของผู้ใช้ในหลากหลายวิชาชีพพบว่า มีปัญหาหลักอยู่สามกลุ่ม ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ใช้สารสนเทศเอง เช่น ผู้ใช้ไม่มีเวลาติดตามสารสนเทศ ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศ หรือผู้ใช้ขาดความกระตือรือร้น เป็นต้น ปัญหาที่ตัวสารสนเทศ ได้แก่ ตัวสารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือ น้อย เก่าล้าสมัย เข้าใจยาก ไม่ตรงกับความต้องการ เนื้อหาน้อยไม่เพียงพอ ไม่ทันเวลา เป็นต้น และปัญหาสุดท้ายคือปัญหาแหล่งสารสนเทศ เช่น การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศไม่สะดวก ทำให้เปลืองเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อ ข้อมูลเข้าถึงยากและไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ ไม่มีห้องสมุดโดยเฉพาะ หรือไม่มีการจัดอบรมให้ผู้ใช้สารสนเทศ เป็นต้น

จุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) ศึกษาการใช้สารสนเทศของบุคลากรศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองในห้องสมุดกฎหมายมหาชน พบว่า การใช้สารสนเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติงานมากที่สุด มีการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด การสืบค้นจะค้นหาตามชั้นหนังสือโดยไม่มีการสืบค้นก่อนมากที่สุด สื่อประเภทตีพิมพ์ที่ใช้มากที่สุดคือ หนังสือและตำราทางกฎหมาย สื่อไม่ตีพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการเข้าใช้เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายมากที่สุด บริการยืม – คืน เป็นบริการที่ใช้มากที่สุด เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายปกครองมีการใช้มากที่สุด คือ กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำละเมิด หรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนกลุ่ม

กฎหมายอื่น ๆ มีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารสนเทศ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ พื้นที่ให้บริการน้อย

นรสิงห์ แสงบัวเพื่อน (2548) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้สารสนเทศของบุคลากร ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท พบว่า บุคลากรในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมีความต้องการสารสนเทศเพื่อการเพิ่มพูนศักยภาพการทำงาน ติดตามวิทยาการใหม่ ๆ และค้นคว้าประกอบการทำงานในระดับมาก ใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล คือประสบการณ์ของตนเองในระดับมาก ใช้สารสนเทศประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์/วัสดุไม่ตีพิมพ์ คือ หนังสือ เอกสาร ประกอบการประชุม/อบรม/สัมมนา และหนังสือพิมพ์ในระดับมาก ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ สารสนเทศที่ได้รับไม่ตรงกับความต้องการ สารสนเทศที่ได้รับไม่ทันสมัย ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน เข้าใจยาก และสารสนเทศที่ได้รับไม่ถูกต้อง

อรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า วิศวกรไฟฟ้าใช้ world wide web เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็น search engine ส่วนปัญหาในการใช้สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตคือ สายสื่อสารมีความเร็วต่ำ ถูกจำกัดสิทธิในการเข้าถึงสารสนเทศ และสารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษ

บุญกร วรรณะภูติ (2547) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสารสนเทศเพื่อสนับสนุนงานนิติบัญญัติ: กรณีการให้บริการสารสนเทศทางกฎหมาย กล่าวถึงประโยชน์ของงานสารสนเทศว่า สารสนเทศเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ที่จำเป็น และสำคัญต่อสังคม เป็นมรดกทางปัญญาต่อมวลมนุษยชาติ เป็นรากฐานที่บ่งบอกถึงกระบวนการสร้างสรรค์วัฒนธรรม อารยธรรม และสังคมโลกให้เป็นปึกแผ่น โดยชนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์จากสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์ จึงจะสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นสารสนเทศจึงมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนรู้ บุคคลจำเป็นต้องอาศัยสารสนเทศในการพัฒนาการเรียนรู้
 2. ด้านการวิจัย การศึกษาค้นคว้างานวิจัย ซึ่งเป็นความรู้ใหม่ที่มีผู้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าในเรื่องต่าง ๆ ไว้ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 3. ด้านการแก้ปัญหา สามารถสารนำสนเทศมาทำความเข้าใจและเลือกมาประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ได้
 4. ด้านวิทยาการและเทคโนโลยี การพัฒนาเทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร ทำให้การค้นสารสนเทศทั้งภาพและเสียงเป็นไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้น
- สารสนเทศมีความสำคัญต่อกระบวนการนิติบัญญัติที่มีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการนิติบัญญัติหรือกระบวนการตรากฎหมาย เป็นกระบวนการแก้ปัญหาและตัดสินใจที่มีความซับซ้อน

ในทุกชั้นตอนจึงจำเป็นต้องอาศัยสารสนเทศที่สมบูรณ์ คือ ถูกต้อง ทันสมัย เชื่อถือได้ เหมาะแก่การใ้ งาน จำนวนมากและในบริบทที่กว้างขวาง เพื่อประกอบการดำเนินการตั้งแต่การร่างกฎหมาย การวิเคราะห์และการพิจารณาร่างกฎหมาย โดยการวิเคราะห์สารสนเทศจะทำให้เกิดความรอบรู้เชิงลึกในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดมุมมองหลากหลายในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการมองปัญหา และแนวทางแก้ไขแบบองค์รวม ในกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายตามวาระต่าง ๆ ต้องอาศัย การศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์สารสนเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อประกอบการพิจารณาว่า ร่างกฎหมายนั้นมีเนื้อหาที่ถูกต้อง ครบถ้วน สอดคล้องกับความเป็นจริงและความเป็นไปในสังคม ตลอดจนพิจารณารูปแบบ ถ้อยคำ ให้มีความเหมาะสม อันจะส่งผลต่อกฎหมายที่ออกมานั้นมีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

รัฐวิสาหกิจ วาณิชยพงศ์ (2546) ศึกษาการใช้สารสนเทศด้านกฎหมายของข้าราชการ ตุลาการในสังกัดสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 4 พบว่า ข้าราชการตุลาการมีความจำเป็นในการ ใช้สารสนเทศมาก มีความถี่ในการใช้มากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ มีการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้าน กฎหมายแยกเป็นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งในระดับมาก สื่อสารสนเทศด้านกฎหมาย พบว่า ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ตำบทยุทธศาสตร์ คำวินิจฉัย และคำอธิบายกฎหมายอยู่ในระดับมาก ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ระดับปานกลาง ใช้ สารสนเทศด้านกฎหมายที่เป็นปัจจุบันระดับมาก ใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลในระดับมาก วิธีการ เข้าถึงสารสนเทศใช้วิธีการสอบถามมากที่สุด และมีปัญหาด้านการใช้สารสนเทศในระดับมาก เนื่องจากมีภาระงานหนัก ไม่มีเวลา และขาดความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์

พิพัฒน์ พึ่งพาพงศ์ (2545) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตของนิติกรสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พบว่า เทคโนโลยี สารสนเทศมีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสนใจและพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อรองรับสังคมสารสนเทศ ซึ่งเป็นสังคมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารและเป็นการนำ ข้อมูลข่าวสารมาใช้ประโยชน์ หน่วยงานในภาครัฐ สำนักงานของรัฐ และหน่วยงานราชการจะต้อง มีการจัดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรจะต้องได้รับการฝึกอบรมให้สามารถใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเต็มที่ โอกาสในการใช้เทคโนโลยีส่งผลต่อการปรับปรุงบริการ สาธารณะที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการบริหารงานในองค์กรที่ก่อประสิทธิผล เป็นการลดค่าใช้จ่าย ในการบริการและปรับปรุงสภาพการทำงานด้วยฐานข้อมูลสาธารณะ การเผยแพร่ความรู้ทางด้าน กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ เป็นบริการของทางราชการที่มุ่งบริการให้แก่สังคม ดังนั้นหน่วยงาน ของรัฐจะต้องให้ประชาชนและธุรกิจมีโอกาสในการติดต่อผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยอาศัย โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ทุกหน่วยงานของรัฐต้องมีความสามารถในการ

ส่งและรับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือค้นฐานข้อมูลเพื่อหาสารสนเทศที่ต้องการได้ องค์กรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการพัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกันเป็นระบบแลน (LAN : Local Area Network) หรือเป็นการสื่อสารแบบอินทราเน็ตซึ่งเป็นระบบการสื่อสารภายในองค์กร

อริวัฒน์ พรธนาสุระ (2544) ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจ ในสถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาของผู้ใช้สารสนเทศ ได้แก่ ลักษณะสารสนเทศไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ไม่มีแหล่งสารสนเทศโดยเฉพาะ วิธีการเรียกใช้และการจัดเก็บไม่เป็นระบบ ผู้ใช้ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีการจัดอบรมให้ผู้ใช้สารสนเทศ

แสงอรุณ อนุเคราะห์ (2542) ศึกษาการใช้สารสนเทศทางวิชาการของคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาระบบข้อมูลสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้สารสนเทศในระดับมาก คือ การใช้ฐานข้อมูลคำแถลงนโยบายรัฐบาลและรายชื่อคณะรัฐมนตรี และฐานข้อมูลพระราชบัญญัติ จากการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของการใช้สารสนเทศจากฐานข้อมูลภายใต้ระบบข้อมูลที่ให้บริการ พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้สารสนเทศทางวิชาการจากฐานข้อมูลในวงงานรัฐสภา ยกเว้น การใช้สารสนเทศจากระบบข้อมูลสภาผู้แทนราษฎร และการใช้สารสนเทศจากระบบข้อมูลวุฒิสภาที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน และการใช้สารสนเทศจากแหล่งบริการภายนอก เช่น บริการข้อมูลบนระบบอินเทอร์เน็ต และข่าวออนไลน์ BizNews ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับระบบข้อมูลอื่น

วลัยลักษณ์ ผานิชชัย (2542) ศึกษาการใช้และความต้องการสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า ด้านรูปแบบ ผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยใช้และต้องการสารสนเทศในการปฏิบัติงานในระดับมาก ด้านเนื้อหาผู้บริหารใช้เนื้อหาทางด้านห้องสมุดในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก ด้านภาษาใช้และต้องการใช้สารสนเทศที่เป็นภาษาไทยในระดับมาก ด้านอายุของสารสนเทศใช้สารสนเทศอายุต่ำกว่า 1 ปี ต้องการสารสนเทศอายุต่ำกว่า 1 ปีและ 1 – 3 ปี ในระดับมาก แหล่งสารสนเทศ ใช้และต้องการแหล่งสารสนเทศทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการใช้สารสนเทศ ผู้บริหารประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้งหมด ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาด้านอายุของสารสนเทศ ผลการทดสอบความแตกต่างของการใช้และความต้องการสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัย 3 ระดับ ในด้านรูปแบบ เนื้อหา ภาษา อายุ และแหล่งสารสนเทศ ปรากฏว่า ผู้บริหารทั้ง 3 ระดับใช้และต้องการสารสนเทศแตกต่างกันในด้านอายุ และแหล่งสารสนเทศ ส่วนด้านรูปแบบ เนื้อหา และภาษา มีทั้งที่แตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน

หรรษา วงษ์ธรรมกุล (2541) ศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูง เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำนวนมากมาทั่วโลกไว้ด้วยกัน และหนึ่งในบริการบนอินเทอร์เน็ตที่สามารถพบเห็นได้บ่อย ๆ คือ บริการ World Wide Web ที่อำนวยความสะดวกทั้งทางด้านการเข้าถึงสารสนเทศ การสืบค้นสารสนเทศ เป็นต้น

กาญจนา แสงทองล้วน (2541) ศึกษาการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ พบว่า ประเภทสารสนเทศที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา และหนังสือกฎหมายไทย แหล่งสารสนเทศในหน่วยงานทางกฎหมายทั้ง 8 แห่ง ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และฝ่ายกฎหมาย ธนาคารแห่งประเทศไทย มีการใช้สารสนเทศร่วมกันในทุกหน่วยงานในระดับปานกลาง ลักษณะการสืบค้นสารสนเทศส่วนใหญ่ ได้แก่ การค้นโดยใช้คำอิสระ สามารถค้นได้ทุกย่อหน้า การค้นโดยใช้คำสำคัญ ใช้निพจนันบูลิน และการแสดงทางเลือกกำหนดคำค้นใหม่ วัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศส่วนใหญ่มีการใช้เพื่อปฏิบัติงานประจำ ปัญหาในการใช้สารสนเทศ พบว่า ไม่พบสารสนเทศที่ต้องการ และไม่สามารถหาต้นฉบับได้ ผลการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของบุคลากรของรัฐ จำแนกตามตำแหน่งงาน หน่วยงานที่สังกัด และประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ใช้มีการใช้สารสนเทศบางรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ พบว่า ผู้ใช้ที่มีตำแหน่งงาน และหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีปัญหาในการใช้สารสนเทศบางรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาในการใช้สารสนเทศทางกฎหมายไม่แตกต่างกัน

ภัทรารุณ ทัพบารุง (2534) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะกรรมการสามัญสภาผู้แทนราษฎร พบว่า กรรมการสามัญสภาผู้แทนราษฎรใช้หนังสือและเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งมาก แต่ใช้หนังสือกฎหมายและประมวลกฎหมาย และรายงานผลการประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด แหล่งสารสนเทศที่ใช้น้อยที่สุดคือห้องสมุดของสถาบันและหน่วยงานอื่น ๆ ใช้ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในระดับมาก ปัญหาในการใช้สารสนเทศพบว่าไม่มีเวลาในการค้นหาสารสนเทศมากที่สุด

คอนสเตเบิล (2009) ศึกษาความต้องการฝึกอบรมการใช้สารสนเทศในวิทยาลัยด้านกฎหมายใน University of South Africa ศึกษาความต้องการของนักวิชาการกฎหมายด้วยการตรวจสอบความสามารถในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ทางกฎหมายที่ Unisa library ผลการศึกษาพบว่านักวิชาการกฎหมายมีความพึงพอใจที่จะใช้คอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรม โดยต้องอาศัยทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

โจนส์ (2008) ศึกษาสภาพแวดล้อมการใช้สารสนเทศของนักกฎหมาย เพื่อพัฒนากรอบแนวคิด ปรับปรุงระบบสารสนเทศด้านกฎหมาย การเรียนการสอน และการให้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการทำงานร่วมกันอย่างลึกซึ้งของการวิจัยในคลินิกกฎหมายได้นำแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความทรงจำมาใช้ ได้แก่ บุคคล กลุ่ม องค์กร และสิ่งประดิษฐ์ เช่น หนังสือ และฐานข้อมูล พฤติกรรมสารสนเทศในบริบทของการทำงานร่วมกันมีผลกระทบทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมในเกือบทุกด้านของการแสวงหาสารสนเทศและการใช้สารสนเทศพฤติกรรมสารสนเทศ และเครื่องมือเกี่ยวกับความจำช่วยให้สามารถพิจารณาคนงาน การดำเนินงาน ระบบที่ใช้ และสภาพแวดล้อมในการใช้

เมย์บี (2005) ศึกษาแนวความคิดของหญิงระดับปริญญาตรีในการใช้สารสนเทศ พบว่าการใช้สารสนเทศมีส่วนช่วยในการสร้างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่มีความหมาย เสริมสร้างการรู้สารสนเทศและนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

สรุปวรรณกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า นักกฎหมายหรือผู้ใช้สารสนเทศมีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศเหมือนและแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ดังนี้

การใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า นักกฎหมายหรือผู้ใช้สารสนเทศมีการใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของญาณภา อินทพรหม (2553) แสงอรุณ อนุเคราะห์ (2542) วลัยลักษณ์ ผานิชชัย (2542) และภัทรารชร ทัพบำรุง (2534)

การใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ

ผลการวิจัยของทรงวิทย์ เจริญกิจชนลาภ (2552) จุฑาทิพย์ จันทร์ลุน (2548) นรสิงห์ แสงบัวเผื่อน (2548) รัฐวิสาห์ วาณิชยพงศ์ (2546) กาญจนา แสงทองล้วน (2541) มีความสอดคล้องกันพบว่า มีการใช้สารสนเทศประเภทสื่อตีพิมพ์ในระดับมาก ส่วนการใช้สารสนเทศประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ญาณภา อินทพรหม (2553) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้ฐานข้อมูลที่

ห้องสมุดบอกรับเป็นสมาชิก ทรงวิทย์ เจริญกิจชนลาภ (2552) พบว่า ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ระดับมาก จุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) พบว่า ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองใช้สื่อไม่ตีพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการเข้าใช้เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายมากที่สุด รัฐวิสาหกิจ วาณิชยพงศ์ (2546) พบว่า ข้าราชการตุลาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ระดับปานกลาง และใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลในระดับมาก

การใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย

ผลการวิจัยของ จุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) พบว่า ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายปกครองมากที่สุด คือ กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำละเมิด หรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนกลุ่มกฎหมายอื่น ๆ มีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญมากที่สุด ส่วนรัฐวิสาหกิจ วาณิชยพงศ์ (2546) พบว่า ข้าราชการตุลาการมีการใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายแยกเป็นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในระดับมาก

การใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศ

ผลการวิจัยของจุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) พบว่า ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองใช้บริการยืม – คืน มากที่สุด

การใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการวิจัยของญาณภา อินทพรหม (2553) พบว่า ส่วนใหญ่สืบค้นบนอินเทอร์เน็ต ใช้ google ในการค้นหามากที่สุด สอดคล้องกับอรรวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548)

การใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้

ผลการวิจัย พบว่า นักกฎหมายหรือผู้ประกอบการวิชาชีพด้านกฎหมายใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) นรสิงห์ แสงบัวเดือน (2548) วลัยลักษณ์ ฝานิชชัย (2542) และกาญจนา แสงทองล้วน (2541)

ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ

ผลการวิจัยของทรงวิทย์ เจริญกิจชนลาภ (2552) พบว่า มีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ สอดคล้องกับยุพา วัฒนศักดิ์ากุล (2549) และอธิวัฒน์ พรธนาสุระ (2544)

ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศ

ผลการวิจัยของญาณภา อินทพรหม (2553) พบว่า ปัญหาด้านทรัพยากรสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง นรสิงห์ แสงบัวเดือน (2548) พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่คือ สารสนเทศไม่ถูกต้องตรงกับความต้องการ ไม่ทันสมัย ไม่สมบูรณ์ และเข้าใจยาก ส่วนกาญจนา แสงทองล้วน (2541)

พบว่า ปัญหาในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ คือไม่พบสารสนเทศที่ต้องการ และไม่สามารถหาต้นฉบับได้

ปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการวิจัยของญาณภา อินทพรหม (2553) พบว่า ปัญหาด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลางอรรณ อัยฐานวัฒน์ (2548) พบว่า สายสื่อสารมีความเร็วต่ำ และถูกจำกัดสิทธิในการเข้าถึงสารสนเทศ ส่วนรัฐวิสาหกิจ วาณิชยพงศ์ (2546) พบว่า ผู้ใช้ขาดความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง “การใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 254 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการและกระบวนการสร้างตั้งแต่การศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามขั้นตอนดังนี้

สำหรับขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือมีดังต่อไปนี้

2.1 นำข้อมูลรายละเอียดที่ศึกษาจากทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสารสนเทศเกี่ยวกับ นวัตกรรมเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับความสนใจในเรื่องที่ทำการศึกษา เพื่อให้เนื้อหาในแบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของนิตกรสำนักงานเลขานุการ
สภาผู้แทนราษฎร โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบตามความเป็นจริง ซึ่งจะถามข้อมูลและ รายละเอียดส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ข้อความเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของนิตกร โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง ใช้สารสนเทศมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง ใช้สารสนเทศมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง ใช้สารสนเทศปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง ใช้สารสนเทศน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ข้อความเกี่ยวกับปัญหาการใช้สารสนเทศของนิตกร โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง มีปัญหาในการใช้สารสนเทศมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง มีปัญหาในการใช้สารสนเทศมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง มีปัญหาในการใช้สารสนเทศปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง มีปัญหาในการใช้สารสนเทศน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง มีปัญหาในการใช้สารสนเทศน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้สารสนเทศของนิตกร

2.3 นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วมตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามตามคำเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความถูกต้อง ขอบเขตของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาและความชัดเจนของคำถามแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความตรง (Validity) แล้วผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

2.5 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) ด้วยวิธีการ IOC (Index of item Objective Congruence) พิจารณาเลือกเฉพาะข้อคำถามที่ได้คะแนน IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำอีกครั้ง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษานำไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.7 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิต เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มทดลอง คือ นิสิตสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาและความชัดเจนของข้อความ

2.8 คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติ ได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับ = 0.984 ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาสูงกว่า 0.75 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพสูง และสามารถนำไปเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยได้ต่อไป

2.9 นำผลการหาค่าความเที่ยงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงทำสำเนาแบบสอบถามจำนวน 254 ชุด แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำบันทึกเพื่อขอความอนุเคราะห์จากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยเริ่มส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2554 และติดตามรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองระหว่าง

วันที่ 18 พฤษภาคม – 2 มิถุนายน 2554 ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 235 ฉบับเมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่าแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์มีจำนวน 232 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.3

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scales) มาตรวัด 5 ระดับ ผู้วิจัยให้คะแนนคำตอบตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านสถิติวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ภาพรวมของแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องการใช้สารสนเทศ และปัญหาการใช้สารสนเทศของนิกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อรวบรวมข้อมูลแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยเลขคณิตกำหนดช่วงการวัด โดยกำหนดให้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาการใช้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาใช้น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีการใช้ หรือมีปัญหาใช้น้อยที่สุด หรือไม่มีเลย

4.3 ใช้สถิติ t-test วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศ
ของนิสิตสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจำแนกตามเพศ

4.4 ใช้สถิติ F-test วิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศ
ของนิสิตสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์
การทำงาน



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ขนาดของนิติกร
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบF
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น

5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 232 คน ข้อมูลประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานด้านนิติกร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	104	44.80
	หญิง	128	55.20
	รวม	232	100.00
ระดับการศึกษา			
	ระดับเนติบัณฑิต	58	25.00
	ระดับปริญญาตรี	106	45.70
	ระดับปริญญาโท	68	29.30
	รวม	232	100.00
ตำแหน่ง			
	นิติกร ระดับ 3-5	156	67.20
	นิติกร ระดับ 6-7	24	10.30
	นิติกร ระดับ 8-9	52	22.40
	รวม	232	100.00
ประสบการณ์การทำงาน			
	ไม่เกิน 10 ปี	162	69.80
	11-20 ปีและมากกว่า 20 ปี	70	30.20
	รวม	232	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย เพศหญิง 128 คนคิดเป็นร้อยละ 55.20 เพศชาย 104 คนคิดเป็นร้อยละ 44.80 ส่วนคุณลักษณะด้านอื่น ๆ มีดังนี้

ระดับการศึกษา พบว่า นิติกรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับระดับปริญญาตรี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 และระดับเนติบัณฑิต จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ระดับตำแหน่งงาน พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 3-5 จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมาปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 8-9 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 และปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 6-7 น้อยที่สุดจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30

ประสบการณ์การทำงานด้านนิติการของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานด้านนิติการไม่เกิน 10 ปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมามีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี จำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 22.40 และกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม

การใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภา	จำนวนคน	ร้อยละ
ลักษณะการใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภา		
ใช้ที่อาคารหอสมุด	59	25.40
ใช้ผ่านเว็บไซต์หอสมุด	39	16.80
ใช้ทั้งที่อาคารหอสมุดและเว็บไซต์หอสมุด	134	57.80
รวม	232	100.00
ช่วงเวลาที่ใช้		
00.00 -08.30 น.	7	3.00
08.31 -12.00 น.	135	58.20
12.01-16.30 น.	84	36.20
16.31-24.00 น.	6	2.60
รวม	232	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าลักษณะการใช้สารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้ามาใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภาโดยเข้าใช้ทั้งที่อาคารหอสมุดและเว็บไซต์หอสมุด มีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 รองลงมาเข้าใช้ที่อาคารหอสมุดอย่างเดียว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 และใช้ผ่านเว็บไซต์หอสมุดอย่างเดียวน้อยที่สุด คิดเป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80

ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้ามาใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภานั้น ส่วนใหญ่ใช้ในช่วงเวลา 08.31 -12.00 น. จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 รองลงมาใช้ในช่วงเวลา 12.01-16.30 น. จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 และใช้ในช่วงเวลา 16.31-24.00 น. น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.60

ตารางที่ 4.3 วิธีเรียนรู้การสืบค้นสารสนเทศ

(N=232)

วิธีเรียนรู้การสืบค้นสารสนเทศ	จำนวนคน	ร้อยละ
วิธีเรียนรู้		
เรียนรู้ด้วยตนเอง	184	79.30
เรียนรู้จากการฝึกอบรม	64	27.60
เรียนรู้จากคำแนะนำของเพื่อน	98	42.20
เรียนรู้จากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่	93	40.10

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีเรียนรู้การสืบค้นสารสนเทศด้วยตนเอง จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 79.30 รองลงมาเรียนรู้จากคำแนะนำของเพื่อน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 และเรียนรู้จากการฝึกอบรมน้อยที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60

ตารางที่ 4.4 วิธีการสืบค้นสารสนเทศ

(N=232)

วิธีการสืบค้นสารสนเทศ	จำนวนคน	ร้อยละ
วิธีการสืบค้นสารสนเทศ		
สืบค้นจากฐานข้อมูล	171	73.70
เจ้าหน้าที่ช่วยสืบค้น	112	48.30
ค้นตามชั้นหนังสือ	84	36.20
ถามจากบุคคลอื่น	44	19.00

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีการสืบค้นสารสนเทศโดยสืบค้นจากฐานข้อมูล จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 73.70 รองลงมาให้เจ้าหน้าที่ช่วยสืบค้น จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30 และสืบค้นโดยถามจากบุคคลอื่นน้อยที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00

ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของนิสิต

ตารางที่ 4.5 แหล่งสารสนเทศที่ใช้

แหล่งสารสนเทศที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
1. แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร			
หอสมุดรัฐสภา	3.50	1.09	มาก
สำนัก / กลุ่มงานที่สังกัด	3.37	1.07	ปานกลาง
ศูนย์บริการข้อมูล e – Knowledge	2.72	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม แหล่งสารสนเทศภายใน	3.16	0.76	ปานกลาง
2. แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร			
ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลของรัฐ	3.59	1.12	มาก
ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลเอกชน	2.72	1.19	ปานกลาง
แหล่งสารสนเทศบุคคล	2.62	1.17	ปานกลาง
ภาพรวม แหล่งสารสนเทศภายนอก	2.95	0.91	ปานกลาง
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.18	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้แหล่งสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$) และเมื่อพิจารณาการใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรพบว่าใช้ที่หอสมุดรัฐสภาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) ใช้ที่สำนัก/กลุ่มงานที่สังกัด ($\bar{X}=3.37$) และ ที่ศูนย์บริการข้อมูล e – Knowledge ($\bar{X}=2.72$) ในระดับปานกลาง

สำหรับแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร กลุ่มตัวอย่างใช้ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลของรัฐในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) ใช้ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลเอกชน ($\bar{X}=2.72$) และใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล ($\bar{X}=2.62$) ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ประเภทของสื่อที่ใช้

ประเภทของสื่อที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สื่อสิ่งพิมพ์			
1.1 หนังสือและตำราทางด้านกฎหมาย	4.44	0.69	มาก
1.2 หนังสือและตำราสาขาอื่น ๆ	3.44	1.06	ปานกลาง
1.3 หนังสือและคู่มือการปฏิบัติงานด้านนิติการ	3.37	0.95	ปานกลาง
1.4 วิทยานิพนธ์สาขากฎหมาย	3.29	1.08	ปานกลาง
1.5 หนังสืออ้างอิง	3.25	1.05	ปานกลาง
1.6 วารสารทางด้านกฎหมาย	3.50	0.94	มาก
1.7 วารสารทั่วไป	3.22	0.92	ปานกลาง
1.8 หนังสือพิมพ์	3.52	1.19	มาก
1.9 ราชกิจจานุเบกษา	3.50	1.03	มาก
1.10 ข้อกฎหมายต่าง ๆ	3.78	0.90	มาก
1.11 คำพิพากษาคำสั่งศาลปกครองคำพิพากษา ของศาลฎีกา	3.65	1.00	มาก
1.12 เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	3.56	1.03	มาก
1.13 รายงานการประชุมของสำนักกรายงาน การประชุมและชวเลขสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	3.33	1.12	ปานกลาง
1.14 เอกสารจากการสัมมนาทางวิชาการ เอกสาร ประกอบการฝึกอบรม	3.01	1.08	ปานกลาง
1.15 ความเห็นทางกฎหมายของนักนิติศาสตร์		1.01	ปานกลาง
ภาพรวม สื่อสิ่งพิมพ์	3.48	0.58	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเภทของสื่อที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์			
2.1 ฐานข้อมูลซีดีรอม	2.60	1.08	ปานกลาง
2.2 ฐานข้อมูลออนไลน์	3.61	1.18	มาก
2.3 เว็บไซต์/ฐานข้อมูลของสำนักวิชาการสำนักงาน เลขธิการสภาผู้แทนราษฎร	3.46	1.01	ปานกลาง
2.4 เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ	3.67	1.06	มาก
ภาพรวม สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.33	0.77	ปานกลาง
3. สื่อบุคคล			
3.1 การสนทนา การให้สัมภาษณ์	2.75	1.02	ปานกลาง
3.2 การอภิปราย การบรรยาย การประชุม	2.98	1.05	ปานกลาง
3.3 การสัมมนา การฝึกอบรม	2.97	0.99	ปานกลาง
ประเภทของสื่อที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
ภาพรวม สื่อบุคคล	2.90	0.89	ปานกลาง
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.37	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อทุกประเภทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{X}=3.48$) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=3.33$) และใช้สื่อบุคคล ($\bar{X}=2.90$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

ภายในหัวข้อ สื่อสิ่งพิมพ์ ข้อที่มีระดับใช้งานมาก มี 7 ข้อ ได้แก่ หนังสือและตำราทางด้านกฎหมาย ($\bar{X}=4.44$) ข้อกฎหมายต่าง ๆ ($\bar{X}=3.78$) คำพิพากษาคำตั้งศาลปกครองคำพิพากษาของศาลฎีกา ($\bar{X}=3.65$) เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสำนักวิชาการสำนักงานเลขธิการสภาผู้แทนราษฎร ($\bar{X}=3.56$) หนังสือพิมพ์ ($\bar{X}=3.52$) วารสารทางด้านกฎหมาย ($\bar{X}=3.50$) และราชกิจจานุเบกษา ($\bar{X}=3.50$)

ภายในหัวข้อ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X}=3.67$) ใช้ฐานข้อมูล Online ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$) ใช้เว็บไซต์ / ฐานข้อมูลของสำนักวิชาการสำนักงานเลขธิการสภาผู้แทนราษฎร ($\bar{X}=3.46$) และฐานข้อมูล CD-ROM ($\bar{X}=2.60$) ในระดับปานกลาง

ภายในหัวข้อ **สื่อบุคคล** ใช้การอภิปราย การบรรยาย การประชุม ($\bar{X}=2.98$) การสัมมนา การฝึกอบรม ($\bar{X}=2.97$) และการสนทนา การให้สัมภาษณ์ ($\bar{X}=2.75$) ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย

เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย	\bar{X}	SD	แปลผล
1. หนังสือกฎหมายประเภทอ้างอิง	3.36	0.92	ปานกลาง
2. คำพิพากษาฎีกา / คดีต่าง ๆ	3.69	0.94	มาก
3. กฎหมายทั่วไป / กฎหมายเบื้องต้น	3.90	0.82	มาก
4. รัฐธรรมนูญ	4.08	0.92	มาก
5. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ	3.38	1.02	ปานกลาง
6. กฎหมายระหว่างประเทศ	2.72	0.95	ปานกลาง
7. กฎหมายการป้องกันประเทศ	2.63	0.99	ปานกลาง
8. กฎหมายการคลังสาธารณะ	2.75	1.05	ปานกลาง
9. กฎหมายภาษีอากร	2.72	1.05	ปานกลาง
10. กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ	2.79	1.05	ปานกลาง
11. กฎหมายการค้า	2.76	1.10	ปานกลาง
12. กฎหมายอุตสาหกรรม	2.51	0.97	ปานกลาง
13. กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม	2.80	1.03	ปานกลาง
14. กฎหมายคมนาคม	2.59	1.00	ปานกลาง
15. กฎหมายการเกษตร	2.65	1.03	ปานกลาง
16. กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข/สิ่งแวดล้อม	2.72	0.99	ปานกลาง
17. กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา	2.87	1.05	ปานกลาง
18. กฎหมายสื่อสารมวลชน	2.78	1.05	ปานกลาง
19. กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	3.73	1.11	มาก
20. กฎหมายวิธีพิจารณาความ	3.63	1.08	มาก
21. กระบวนการยุติธรรม	3.52	1.10	มาก
ภาพรวม สารสนเทศด้านกฎหมาย	3.00	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) ข้อที่มีการใช้งานในระดับมากได้แก่รัฐธรรมนูญ ($\bar{X}=4.08$) กฎหมายทั่วไป/กฎหมายเบื้องต้น ($\bar{X}= 33.90$) กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ($\bar{X}=3.73$) คำพิพากษาฎีกา/คดีต่าง ๆ ($\bar{X}=3.69$) กฎหมายวิธีพิจารณาความ ($\bar{X}=3.63$) กระบวนการยุติธรรม ($\bar{X}= 3.00$) และหนังสือกฎหมายประเภทอ้างอิง ($\bar{X}=3.36$)

ตารางที่ 4.8 บริการสารสนเทศที่ใช้

บริการสารสนเทศที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
1. บริการการตอบคำถามช่วยการค้นคว้า	2.95	1.15	ปานกลาง
2. บริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ	3.52	1.16	มาก
3. บริการจองหนังสือ	2.70	1.18	ปานกลาง
4. บริการยืมระหว่างห้องสมุด	2.70	1.24	ปานกลาง
5. บริการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด OPAC	3.04	1.14	ปานกลาง
6. บริการสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านกฎหมาย	3.73	1.00	มาก
7. บริการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต	3.79	1.09	มาก
8. บริการรายชื้อหนังสือใหม่	2.84	1.09	ปานกลาง
9. บริการบทความวิทยานิพนธ์	2.86	1.17	ปานกลาง
10. บริการโสตทัศนวัสดุ	2.59	1.06	ปานกลาง
11. บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน	3.15	1.18	ปานกลาง
12. บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับย้อนหลัง	2.82	1.18	ปานกลาง
13. บริการจัดหาเอกสารเฉพาะบุคคล	2.52	1.07	ปานกลาง
14. บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด	2.72	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม บริการสารสนเทศที่ใช้	2.98	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างใช้บริการสารสนเทศโดยรวมในระดับปานกลาง ที่ใช้ในระดับมาก ได้แก่ บริการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต ($\bar{X}=3.79$) ใช้บริการสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านกฎหมาย ($\bar{X}=3.73$) และบริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นมีการใช้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน	4.08	1.07	มาก
2. ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว	3.55	1.30	มาก
3. ใช้ฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลช่วยค้นในห้องสมุด	3.40	1.08	ปานกลาง
4. ใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น google, yahoo, sanook เป็นต้น	4.30	0.98	มาก
5. ใช้สารสนเทศที่อยู่บนเว็บไซต์อื่น	3.78	1.07	มาก
ภาพรวม บริการสารสนเทศที่ใช้	3.81	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ในระดับมาก โดยใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น google, yahoo, sanook เป็นต้น ($\bar{X}=4.30$) รองลงมาใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน ($\bar{X}=4.08$) และใช้สารสนเทศที่อยู่บนเว็บไซต์อื่น ($\bar{X}=3.78$) ตามลำดับ ส่วนใช้ฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลช่วยค้นในห้องสมุด มีการใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$)

ตารางที่ 4.10 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการ			
1.1 เพื่อรวบรวมข้อมูลด้วยกฎหมาย	3.97	0.89	มาก
1.2 เพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับกฎหมาย	3.89	1.03	มาก
1.3 เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย	3.66	1.09	มาก
1.4 เพื่อการวิเคราะห์กฎหมาย	4.00	0.93	มาก
1.5 เพื่อจัดทำบทความทางวิชาการ จัดทำเอกสารวิชาการ เอกสารวิจัย	3.58	1.13	มาก
1.6 เพื่อรวบรวมข่าวสารและสารสนเทศกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	3.66	0.93	มาก
1.7 เพื่อการให้ความเห็นทางกฎหมาย ความเห็นทางวิชาการของนักกฎหมาย	3.85	0.87	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	X	SD	แปลผล
1.8 เพื่อทำรายงานการวิเคราะห์กฎหมายเฉพาะเรื่อง	3.55	1.01	มาก
1.9 เพื่อเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ	3.03	1.21	ปานกลาง
1.10 เพื่อพิจารณา เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ร่างญัติติ คำแปรญัติติ ร่างกระทู้ถาม และร่างข้อบังคับการประชุม	3.47	1.12	ปานกลาง
1.11 เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติและเสนอความเห็น	3.37	1.28	ปานกลาง
1.12 เพื่อปฏิบัติงานด้านเลขานุการ ด้านธุรการทั่วไป	3.60	1.10	มาก
1.13 เพื่อสอบสวนเรื่องต่าง ๆ	3.15	1.34	ปานกลาง
1.14 เพื่อวินิจฉัยให้คำปรึกษา ตอบข้อหารือเกี่ยวกับ กฎหมาย	3.39	1.20	ปานกลาง
1.15 เพื่อยกร่างระเบียบ ข้อบังคับ	3.22	1.33	ปานกลาง
1.16 เพื่อการทำนิติกรรมและสัญญา การดำเนินคดี	3.10	1.32	ปานกลาง
1.17 อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสมาชิกวุฒิสภา และผู้บังคับบัญชา	3.63	1.17	มาก
ภาพรวม เพื่อสนับสนุนการทำงาน	3.54	0.74	มาก
2. เพื่อหาข้อมูลทั่วไป			
2.1 เพื่อประกอบการศึกษา/วิจัย	3.49	1.23	ปานกลาง
2.2 เพื่อติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้	3.60	1.03	มาก
2.3 เพื่อความบันเทิง	2.99	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม เพื่อหาข้อมูลทั่วไป	3.36	0.84	ปานกลาง
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.51	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) เมื่อพิจารณาแยกตามวัตถุประสงค์ พบว่า วัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) ได้แก่ ใช้เพื่อการวิเคราะห์กฎหมาย ($\bar{X}=4.00$) เพื่อรวบรวมข้อมูลด้วยกฎหมาย ($\bar{X}=3.97$) และเพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับกฎหมาย ($\bar{X}=3.89$) ในวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูลทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) โดยกลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$) ระดับปานกลางใช้เพื่อประกอบการศึกษา/วิจัย ($\bar{X}=3.49$) และเพื่อความบันเทิง ($\bar{X}=2.99$)

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกร

ตารางที่ 4.11 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ			
1.1 แหล่งสารสนเทศภายในจัดเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ เข้าถึงได้ยาก	3.25	1.03	ปานกลาง
1.2 ไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก	3.07	0.97	ปานกลาง
1.3 แหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอกมีน้อย	3.06	1.01	ปานกลาง
1.4 แหล่งสารสนเทศภายนอกตั้งอยู่ห่างไกล	3.09	1.02	ปานกลาง
1.5 เว็บไซต์แหล่งสารสนเทศภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถเข้าถึงเว็บไซต์เดิมได้	2.92	1.04	ปานกลาง
1.6 การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกมีข้อตกลง/ค่าใช้จ่าย	2.98	1.03	ปานกลาง
ภาพรวม ปัญหาด้านแหล่ง	3.14	0.84	ปานกลาง
2. ด้านประเภทของสื่อ			
2.1 สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวน copy น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	3.15	1.19	ปานกลาง
2.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ยาก ต้องมีอุปกรณ์ในการอ่าน	2.87	1.00	ปานกลาง
2.3 สื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก	3.08	1.10	ปานกลาง
2.4 สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ	3.13	1.14	ปานกลาง
2.5 สื่อมีความบอบบาง ชำรุดง่าย	2.93	1.12	ปานกลาง
ภาพรวม ปัญหาด้านประเภทของสื่อ	3.02	1.01	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ			
3.1 เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ	2.95	1.01	ปานกลาง
3.2 เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย	3.11	1.00	ปานกลาง
3.3 เนื้อหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ	3.12	1.06	ปานกลาง
3.4 เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ	2.96	1.00	ปานกลาง
3.5 เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	2.99	1.00	ปานกลาง
3.6 เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	3.09	1.00	ปานกลาง
ภาพรวม ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ	3.14	0.89	ปานกลาง
4. ด้านบริการสารสนเทศ			
4.1 ให้บริการล่าช้า ไม่ทันต่อความต้องการ	2.94	1.04	ปานกลาง
4.2 ให้บริการไม่ตรงกับความต้องการ	2.85	0.97	ปานกลาง
4.3 ไม่สามารถค้นหาตัวเล่ม ไม่มีเอกสารฉบับเต็มให้บริการ	3.02	1.08	ปานกลาง
4.4 ไม่เปิดโอกาสให้ติดต่อหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ติดต่อกลับเพื่อซักถามข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่	2.88	1.07	ปานกลาง
ภาพรวม ปัญหาด้านบริการสารสนเทศ	2.99	0.96	ปานกลาง
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ			
5.1 โปรแกรมค้นหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดประสิทธิภาพ	3.14	1.11	ปานกลาง
5.2 ระบบสืบค้นประมวลผลและแสดงผลช้า	3.08	0.99	ปานกลาง
5.3 เว็บไซต์ประมวลผลและแสดงผลช้า	3.15	1.09	ปานกลาง
5.4 ไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา	3.15	1.13	ปานกลาง
5.5 ขาดทักษะและคู่มือในการค้นคืนสารสนเทศ ไม่มีความชำนาญในการค้นคืนจากระบบ	3.12	1.09	ปานกลาง
ภาพรวม ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.10	1.01	ปานกลาง
ภาพรวมทุกหัวข้อ	3.09	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยภาพรวม และรายชื่อ มีปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) แบ่งเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ด้านแหล่งสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาแหล่งสารสนเทศภายใน จัดเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ เข้าถึงได้ยาก ($\bar{X}=3.25$) แหล่งสารสนเทศภายนอกตั้งอยู่ห่างไกล ($\bar{X}=3.09$) และไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก ($\bar{X}=3.07$)

ด้านประเภทของสื่อ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวน copy น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X}=3.15$) สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X}=3.13$) และสื่อบุคคล เข้าถึงได้ยาก ($\bar{X}=3.08$)

ด้านเนื้อหาสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาเนื้อหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.12$) เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย ($\bar{X}=3.11$) เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.09$)

ด้านบริการสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหา ไม่สามารถค้นหาตัวเล่ม ไม่มีเอกสารฉบับเต็มให้บริการ ($\bar{X}=3.02$) ให้บริการล่าช้า ไม่ทันต่อความต้องการ ($\bar{X}=2.94$) ไม่เปิดโอกาสให้ติดต่อหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ติดต่อกลับเพื่อซักถามข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}=2.88$)

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหา ไม่สามารถเข้าถึง ระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา ($\bar{X}=3.15$) เว็บไซต์ประมวลผลและแสดงผลช้า ($\bar{X}=3.15$) และ โปรแกรมค้นหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.14$)



ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

4.1 สถานภาพส่วนบุคคลของนิสิต สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน มีการใช้สารสนเทศต่างกัน

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศจำแนกตามเพศ

การใช้สารสนเทศ	ชาย (n=104)		หญิง (n=128)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้	3.18	0.75	3.17	0.62	0.90	0.12
2. ด้านประเภทของสื่อที่ใช้	3.44	0.68	3.31	0.65	0.14	1.48
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย	2.97	0.84	3.03	0.80	0.58	0.56
4. ด้านบริการสารสนเทศที่ใช้	3.00	0.86	2.97	0.82	0.78	0.28
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	3.65	0.79	3.95	0.75	0.00	2.89
6. ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	3.54	0.92	3.49	0.72	0.67	0.43
การใช้สารสนเทศโดยรวม	3.33	0.68	3.24	0.53	0.29	1.07

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์เพศกับการใช้สารสนเทศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3.58	2	1.79	4.01*	0.02
	ภายในกลุ่ม	102.17	229	0.45		
	รวม	105.75	231			
2. ด้านประเภทของสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	3.65	2	1.82	4.24*	0.02
	ภายในกลุ่ม	98.47	229	0.43		
	รวม	102.12	231			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	8.05	2	4.02	6.27*	0.00
	ภายในกลุ่ม	146.95	229	0.64		
	รวม	155.00	231			
4. ด้านบริการสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	14.17	2	7.09	10.98*	0.00
	ภายในกลุ่ม	147.76	229	0.65		
	รวม	161.93	231			
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.51	2	1.25	2.10	0.13
	ภายในกลุ่ม	136.52	229	0.60		
	รวม	139.03	231			
6. ด้านวัตถุประสงค์การใช้ สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	11.87	2	5.93	9.56*	0.00
	ภายในกลุ่ม	142.09	229	0.62		
	รวม	153.96	231			
7. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.76	2	2.38	6.98*	0.00
	ภายในกลุ่ม	78.03	229	0.34		
	รวม	82.79	231			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ด้านบริการสารสนเทศ และด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่มีระดับการศึกษาต่างกันควรมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี LSD ตามตารางที่ 4.14 ถึงตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา
ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		3.07	3.11	3.37
เนติบัณฑิตไทย	3.07		0.04	0.30*
ปริญญาตรี	3.11			-0.25*
ปริญญาโท	3.37			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นิติกรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่าระดับปริญญาตรี และเนติบัณฑิตไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		3.34	3.26	3.56
เนติบัณฑิตไทย	3.34		-0.08	0.21
ปริญญาตรี	3.26			-0.29*
ปริญญาโท	3.56			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นิติกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อมากกว่าระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
\bar{X}	2.98	2.84	3.28
เนติบัณฑิตไทย	2.98	-0.14	0.30*
ปริญญาตรี	2.84		0.44*
ปริญญาโท	3.28		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นิติกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายมากกว่าระดับปริญญาตรีและระดับเนติบัณฑิตไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
\bar{X}	2.72	2.89	3.35
เนติบัณฑิตไทย	2.72	0.16	0.63*
ปริญญาตรี	2.89		-0.47*
ปริญญาโท	3.35		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นิติกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศมากกว่าระดับปริญญาตรีและระดับเนติบัณฑิตไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		3.59	3.28	3.81
เนติบัณฑิตไทย	3.59		-0.30*	0.22
ปริญญาตรี	3.28			-0.53*
ปริญญาโท	3.81			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นิตกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่าระดับปริญญาตรีและระดับเนติบัณฑิตไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	เนติบัณฑิตไทย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
		3.22	3.17	3.50
เนติบัณฑิตไทย	3.22		-0.05	-.28*
ปริญญาตรี	3.17			0.33*
ปริญญาโท	3.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นิตกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่าระดับปริญญาตรี และโดยนิตกรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่าระดับเนติบัณฑิตไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.24	2	0.12	0.26	0.77
	ภายในกลุ่ม	105.51	229	0.46		
	รวม	105.75	231			
2. ด้านประเภทของสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.65	2	1.32	3.05*	0.05
	ภายในกลุ่ม	99.47	229	0.43		
	รวม	102.12	231			
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4.55	2	2.27	3.46*	0.03
	ภายในกลุ่ม	150.45	229	0.66		
	รวม	155.00	231			
4. ด้านบริการสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	3.54	2	1.77	2.56	0.08
	ภายในกลุ่ม	158.39	229	0.69		
	รวม	161.93	231			
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	6.74	2	3.37	5.83*	0.00
	ภายในกลุ่ม	132.29	229	0.58		
	รวม	139.03	231			
6. ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.44	2	2.72	4.19*	0.02
	ภายในกลุ่ม	148.52	229	0.65		
	รวม	153.96	231			
7. การใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.33	2	1.17	3.32*	0.04
	ภายในกลุ่ม	80.46	229	0.35		
	รวม	82.79	231			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์การทำงานกับการใช้สารสนเทศ พบว่า นวัตกรรมที่มีประสพการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทของสื่อ สารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านวัตถุประสงค์ การใช้สารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่านวัตกรรมที่มีประสพการณ์การทำงานต่างกันผู้ใดมีการใช้สารสนเทศ แตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี LSD ตามตารางที่ 4.21 ถึงตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ จำแนกตาม ประสพการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสพการณ์		ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
การทำงาน	\bar{X}	3.43	3.17	3.39
ไม่เกิน 10 ปี	3.43		0.26*	0.04
11-20 ปี	3.17			-0.22
มากกว่า 20 ปี	3.39			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นวัตกรรมที่มีประสพการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้ สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศมากกว่านวัตกรรมที่มีประสพการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย จำแนกตาม ประสพการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสพการณ์		ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
การทำงาน	\bar{X}	3.04	2.79	3.33
ไม่เกิน 10 ปี	3.04		0.25	-0.30
11-20 ปี	2.79			-0.54*
มากกว่า 20 ปี	3.33			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ไม่เกิน 10 ปี	3.91	3.91	0.41*	0.08
11-20 ปี	3.50		3.50	-0.33
มากกว่า 20 ปี	3.83			3.83

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ไม่เกิน 10 ปี	3.59	3.59	0.36*	-0.08
11-20 ปี	3.23		3.23	-0.44*
มากกว่า 20 ปี	3.67			3.67

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และนิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
		3.34	3.10	3.28
ไม่เกิน 10 ปี	3.34		0.24*	0.06
11-20 ปี	3.10			0.18
มากกว่า 20 ปี	3.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นิติกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างจากนิติกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี โดยนิติกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่านิติกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 สถานภาพส่วนบุคคลของนิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน มีปัญหาการใช้สารสนเทศต่างกัน

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามเพศ

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ชาย (n=104)		หญิง (n=128)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ	3.21	0.80	3.08	0.88	1.20	0.23
2. ด้านประเภทของสื่อ	3.12	1.06	2.95	0.97	1.28	0.20
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย	3.28	0.88	3.02	0.89	2.19*	0.03
4. ด้านบริการสารสนเทศ	3.01	1.02	2.97	0.91	0.32	0.75
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	3.06	0.99	3.13	1.02	0.56	0.57
ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	3.18	0.85	3.01	0.84	1.58	0.12

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์เพศกับปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า นวัตกรรมที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	1.78	2	0.89	1.26	0.29
	ภายในกลุ่ม	161.81	229	0.71		
	รวม	163.59	231			
2. ด้านประเภทของสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.25	2	1.12	1.11	0.33
	ภายในกลุ่ม	232.65	229	1.02		
	รวม	234.89	231			
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.59	2	0.30	0.37	0.69
	ภายในกลุ่ม	182.99	229	0.80		
	รวม	183.59	231			
4. ด้านบริการสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	4.01	2	2.01	2.20	0.11
	ภายในกลุ่ม	208.95	229	0.91		
	รวม	212.96	231			
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	ระหว่างกลุ่ม	3.77	2	1.89	1.87	0.16
	ภายในกลุ่ม	230.95	229	1.01		
	รวม	234.72	231			
6. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.57	2	0.78	1.10	0.33
	ภายในกลุ่ม	162.71	229	0.71		
	รวม	0.59	2	0.30	0.37	0.69

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษากับปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า นวัตกรรมที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ปัญหาการใช้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านแหล่งสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	7.97	2	3.98	5.86*	0.00
	ภายในกลุ่ม	155.62	229	0.68		
	รวม	163.59	231			
2. ด้านประเภทของสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	11.81	2	5.91	6.06*	0.00
	ภายในกลุ่ม	223.08	229	0.97		
	รวม	234.89	231			
3. ด้านเนื้อหาสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.11	2	1.05	1.33	0.27
	ภายในกลุ่ม	181.48	229	0.79		
	รวม	183.59	231			
4. ด้านบริการสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.26	2	1.13	1.23	0.30
	ภายในกลุ่ม	210.70	229	0.92		
	รวม	212.96	231			
5. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้	ระหว่างกลุ่ม	6.14	2	3.07	3.08*	0.05
	ภายในกลุ่ม	228.58	229	1.00		
	รวม	234.72	231			
6. ปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7.75	2	3.88	5.67*	0.00
	ภายในกลุ่ม	156.52	229	0.68		
	รวม	164.28	231			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การทำงานกับปัญหาการใช้สารสนเทศ พบว่า นิติกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ทราบว่านิติกรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คู่ใดมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.29 ถึงตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ไม่เกิน 10 ปี	3.20	3.20	0.37*	-0.30
11-20 ปี	2.83			-0.67*
มากกว่า 20 ปี	3.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และนิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ไม่เกิน 10 ปี	3.12	3.12	0.50*	-0.22
11-20 ปี	2.62			-0.72*
มากกว่า 20 ปี	3.33			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และนิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อมากกว่านิตกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงาน ที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ประสบการณ์		ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
การทำงาน	\bar{X}	3.17	2.81	3.33
ไม่เกิน 10 ปี	3.17		0.36*	-0.17
11-20 ปี	2.81			-0.53
มากกว่า 20 ปี	3.33			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า นิดกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปีมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้มากกว่านิดกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์		ไม่เกิน 10 ปี	11-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
การทำงาน	\bar{X}	3.17	2.75	3.28
ไม่เกิน 10 ปี	3.17		0.42*	-0.10
11-20 ปี	2.75			-0.53*
มากกว่า 20 ปี	3.28			

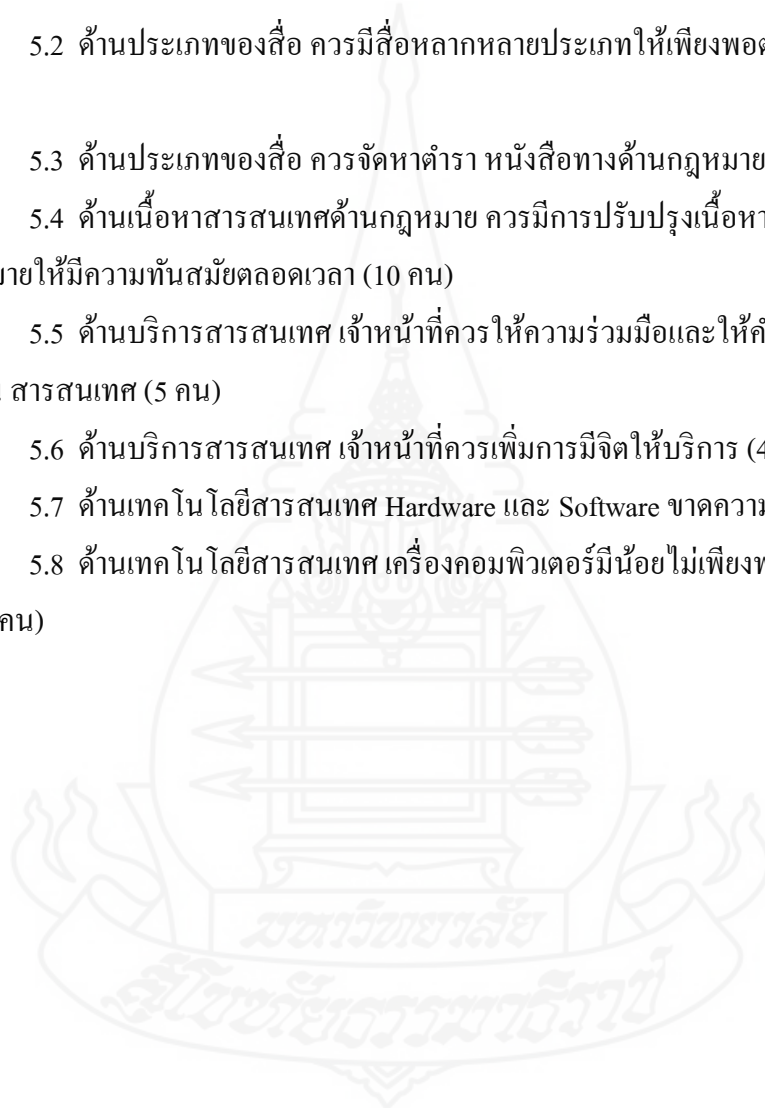
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า นิดกรที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปีมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่านิดกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และนิดกรที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปีมีปัญหาการใช้สารสนเทศโดยรวมมากกว่านิดกรที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมข้อเสนอแนะมีดังนี้

- 5.1 ด้านแหล่งสารสนเทศ มีจำนวนน้อย กระจัดกระจาย ควรมีการรวมศูนย์เข้าด้วยกัน (8 คน)
- 5.2 ด้านประเภทของสื่อ ควรมีสื่อหลากหลายประเภทให้เพียงพอต่อความต้องการ (9 คน)
- 5.3 ด้านประเภทของสื่อ ควรจัดหาตำรา หนังสือทางด้านกฎหมายให้มากขึ้น (5 คน)
- 5.4 ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายให้มีความทันสมัยตลอดเวลา (10 คน)
- 5.5 ด้านบริการสารสนเทศ เจ้าหน้าที่ควรให้ความร่วมมือและให้คำแนะนำในการสืบค้น สารสนเทศ (5 คน)
- 5.6 ด้านบริการสารสนเทศ เจ้าหน้าที่ควรเพิ่มการมีจิตให้บริการ (4 คน)
- 5.7 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ Hardware และ Software ขาดความทันสมัย (7 คน)
- 5.8 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องคอมพิวเตอร์มีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน (7 คน)



บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้า สรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา 1) การใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 3) ปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ 4) เปรียบเทียบปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 232 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

1.3 ผลการวิจัย

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1.3.1 ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนิติกร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.80 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท และน้อยที่สุดคือระดับเนติบัณฑิต ปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 3-5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมาคือ ปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 8-9 และปฏิบัติงานในตำแหน่งนิติกร ระดับ 6-7 น้อยที่สุด มีประสบการณ์การทำงานด้านนิติกรไม่เกิน 10 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 - 20 ปี และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี น้อยที่สุด

ลักษณะการใช้สารสนเทศที่นิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ใช้มากที่สุดคือ เข้าใช้ทั้งที่อาคารหอสมุดและเว็บไซต์หอสมุด รองลงมาใช้ที่อาคารหอสมุดอย่างเดียว

และใช้ผ่านเว็บไซต์หอสมุดอย่างเดียวน้อยที่สุด ช่วงเวลาที่นิสิตเข้ามาใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภานั้น ใช้ในช่วงเวลา 08.31 - 12.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.20 รองลงมาคือ ใช้ในช่วงเวลา 12.01 - 16.30 น. และใช้ในช่วงเวลา 16.31 - 24.00 น. น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.60 นิสิตมีวิธีการเรียนรู้สารสนเทศด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.30 รองลงมาเรียนรู้จากคำแนะนำของเพื่อน เรียนรู้จากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ และเรียนรู้จากการฝึกอบรมน้อยที่สุด นิสิตมีวิธีการสืบค้นสารสนเทศโดยสืบค้นจากฐานข้อมูลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.70 รองลงมาคือ ให้เจ้าหน้าที่ช่วยสืบค้น และสืบค้นโดยถามจากบุคคลอื่นน้อยที่สุด

1.3.2 ผลการศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศของนิสิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีการใช้สารสนเทศมากที่สุดในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รองลงมาคือ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อ ด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย และด้านบริการสารสนเทศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นิสิตใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น google, yahoo, sanook ใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน ใช้สารสนเทศที่อยู่บนเว็บไซต์อื่น ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว และรองลงมาใช้ฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลช่วยค้นในห้องสมุด

2) ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ นิสิตมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายวัตถุประสงค์ พบว่า นิสิตมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการ ในระดับมาก ได้แก่ เพื่อการวิเคราะห์กฎหมาย เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวบทกฎหมาย เพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อการให้ความเห็นทางกฎหมาย ความเห็นทางวิชาการของนักกฎหมาย เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย เพื่อรวบรวมข่าวสารและสารสนเทศกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย จากสมาชิกรัฐสภาและผู้บังคับบัญชา เพื่อปฏิบัติงานด้านเลขานุการ ด้านธุรการทั่วไป เพื่อจัดทำบทความทางวิชาการ จัดทำเอกสารวิชาการ เอกสารวิจัย เพื่อทำรายงานการวิเคราะห์กฎหมายเฉพาะเรื่อง รองลงมาใช้เพื่อพิจารณา เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ร่างญัติติ คำแปรญัติติ ร่างกระทู้ถาม และร่างข้อบังคับการประชุม เพื่อวินิจฉัยให้คำปรึกษา ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติและเสนอความเห็น เพื่อยกร่างระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อสอบสวนเรื่องต่าง ๆ เพื่อการทำนิติกรรมและสัญญา การดำเนินคดี และเพื่อเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ และมีวัตถุประสงค์

การใช้สารสนเทศเพื่อหาข้อมูลทั่วไป เพื่อติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อประกอบการศึกษาวิจัย/ และเพื่อความบันเทิง ตามลำดับ

3) **ด้านประเภทของสื่อที่ใช้** นิติกรใช้สื่อประเภทต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภท พบว่า ใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และใช้สื่อบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

สื่อสิ่งพิมพ์ที่นิติกรใช้ในระดั้มาก ได้แก่ หนังสือและตำราทางด้านกฎหมาย ข้อกฎหมายต่าง ๆ คำพิพากษาคำสั่งศาลปกครองคำพิพากษาของศาลฎีกา เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หนังสือพิมพ์ราชกิจจานุเบกษา วารสารทางด้านกฎหมาย รองลงมาใช้หนังสือและตำราสาขาอื่น ๆ หนังสือและคู่มือการปฏิบัติงานด้านนิติการ รายงานการประชุมของสำนักการงานการประชุมและชวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร วิทยานิพนธ์สาขากฎหมาย ความเห็นทางกฎหมายของนักนิติศาสตร์ หนังสืออ้างอิง วารทั่วไป และเอกสารจากการสัมมนาทางวิชาการ เอกสารประกอบการฝึกอบรม

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นิติกรใช้ในระดั้มาก ได้แก่ เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ และเว็บไซต์/ฐานข้อมูลออนไลน์ รองลงมาใช้ฐานข้อมูลของสำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และฐานข้อมูลซีดีรอม

สื่อบุคคลที่นิติกรใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การอภิปราย การบรรยาย การประชุม การสัมมนา การฝึกอบรม ประชุม และการสนทนา การให้สัมภาษณ์

4) **ด้านแหล่งสารสนเทศ** นิติกรใช้แหล่งสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรมากกว่าแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

นิติกรใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร โดยใช้หอสมุดรัฐสภาในระดับมาก รองลงมา ใช้ที่สำนัก/กลุ่มงานที่สังกัด และใช้ศูนย์บริการข้อมูล e - Knowledge

นิติกรใช้แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กรจากศูนย์ข้อมูลของรัฐอยู่ในระดั้มาก รองลงมา ใช้ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลเอกชน และใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล

5) **ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย** นิติกรใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายในระดั้มาก ได้แก่ รัฐธรรมนูญ กฎหมายทั่วไป/กฎหมายเบื้องต้น กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ คำพิพากษาฎีกา/คดีต่าง ๆ กฎหมายวิธีพิจารณาความ กระบวนการยุติธรรม รองลงมาคือ กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ หนังสืออ้างอิง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ กฎหมายอุตสาหกรรม กฎหมาย

สื่อสารมวลชน กฎหมายการค้า กฎหมายการคลังสาธารณะ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายภาษีอากร กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม/ กฎหมายการเกษตร กฎหมายการป้องกันประเทศ และกฎหมายคมนาคมน้อยที่สุด

6) *ด้านบริการสารสนเทศที่ใช้* นิติกรใช้บริการสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บริการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต บริการสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านกฎหมาย และบริการยืมคืนทรัพยากรสารสนเทศ รองลงมาคือ บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน บริการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด OPAC บริการการตอบคำถามช่วยการค้นคว้า บริการบทความย่อ วิทยานิพนธ์ บริการรายชื่อหนังสือใหม่ บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับย้อนหลัง บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด บริการจองหนังสือ บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการโสตทัศนวัสดุ และบริการจัดหาเอกสารเฉพาะบุคคล ตามลำดับ

1.3.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการใช้สารสนเทศ

1) นิติกรที่มีเพศต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2) นิติกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ ด้านประเภทของสื่อที่ใช้ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ด้านบริการสารสนเทศที่ใช้ และด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

(1) ด้านแหล่งสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับเนติบัณฑิตไทย

(2) ด้านประเภทของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อที่ใช้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

(3) ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับเนติบัณฑิตไทย

(4) ด้านบริการสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศที่ใช้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้สารสนเทศด้านบริการสารสนเทศที่ใช้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับเนติบัณฑิตไทย

(5) ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและระดับเนติบัณฑิตไทย

3) นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านประเภทของสื่อที่ใช้ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

(1) ด้านประเภทของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อที่ใช้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี

(2) ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปีมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า ปี 20

(3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน ปี 10 มีการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี

(4) ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า ปี 20

1.3.4 ผลการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของนิตกรสำนักงานเลขานุการ

สภาผู้แทนราษฎร พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศมากที่สุดในด้านแหล่งสารสนเทศ รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อ และด้านบริการสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1) **ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ** พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศในเรื่องแหล่งสารสนเทศภายในจัดเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ เข้าถึงได้ยาก แหล่งสารสนเทศภายนอกตั้งอยู่ห่างไกล ไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก แหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอกมีน้อย การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกมีข้อตกลงค่าใช้จ่าย/ และเว็บไซต์แหล่งสารสนเทศภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถเข้าถึงเว็บไซต์เดิมได้ ตามลำดับ

2) **ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ** พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศในเรื่องเนื้อหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ และเนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ ตามลำดับ

3) **ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศในเรื่องเว็บไซต์ประมวลผลและแสดงผลช้า ไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา อุปกรณ์ค้นหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดประสิทธิภาพ ขาดทักษะและคู่มือในการค้นหาสารสนเทศ ไม่มีความชำนาญในการค้นหาจากระบบ และระบบสืบค้นประมวลผลและแสดงผลช้า ตามลำดับ

4) **ปัญหาด้านประเภทของสื่อ** พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศในเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนcopyน้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก สื่อมีความบอบบาง ชำรุดง่าย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ยาก ต้องมีอุปกรณ์ในการอ่าน ตามลำดับ

5) **ปัญหาด้านบริการสารสนเทศ** พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้สารสนเทศในเรื่องไม่สามารถค้นหาตัวเล่ม ไม่มีเอกสารฉบับเต็มให้บริการ ให้บริการล่าช้า ไม่ทันต่อความต้องการไม่เปิดโอกาสให้ติดต่อหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ติดต่อกลับเพื่อซักถามข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่ และให้บริการไม่ตรงกับความต้องการ ตามลำดับ

1.3.5 ผลการทดสอบสมมติฐานปัญหาการใช้สารสนเทศ

1) นิตกรที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2) นิตกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

3) นิติกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัันมีปัญหการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยประสบการณ์การทำงานต่างกัันมีปัญหการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

(1) ด้านแหล่งสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีปัญหการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี มีปัญหการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี

(2) ด้านประเภทของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีปัญหการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี มีปัญหการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี

(3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี มีปัญหการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี

2. อภิปรายผล

2.1 จากการศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศของนิติกรสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นิติกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น google, yahoo, sanook ใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน ใช้สารสนเทศที่อยู่บนเว็บไซต์อื่น ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว และรองลงมาใช้ฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลช่วยค้นในห้องสมุดสอดคล้องกับญาณภา อินทพรหม (2553) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างสืบค้นบนอินเทอร์เน็ต ใช้โปรแกรมค้นหา Google มากที่สุด รองลงมาได้แก่ MSN, Yahoo, Yahoo Search และโปรแกรมค้นหาอื่น ๆ เช่น Sanook, Wikipedia ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับ อรรวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า วิศวกรไฟฟ้าใช้ world wide web เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็น search engine เนื่องมาจากปัจจุบันผู้ใช้สารสนเทศสามารถแสวงหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต

โดยอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ผ่านเครื่องมือช่วยค้น Google ที่มีความสะดวก รวดเร็ว ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ สามารถสืบค้นสารสนเทศได้หลายประเภทไม่ว่าจะเป็น ข้อความ รูปภาพ หรือมัลติมีเดีย เป็นต้น พร้อมทั้งระบบการประเมินการจัดลำดับการแสดงผลการสืบค้น ที่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้ทันที รวมทั้งสถาบันบริการสารสนเทศหลายแห่งได้ ให้บริการสารสนเทศผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูล อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ให้สามารถ เข้าถึงสารสนเทศได้ง่ายขึ้น

2.1.2 ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ นิติกรมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิติกรมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการในระดับมาก ได้แก่ เพื่อการวิเคราะห์กฎหมาย เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวบทกฎหมาย เพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อการให้ความเห็นทาง กฎหมาย ความเห็นทางวิชาการของนักกฎหมาย เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย เพื่อรวบรวม ข่าวสารและสารสนเทศกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสมาชิก รัฐสภาและผู้บังคับบัญชา เพื่อปฏิบัติงานด้านเลขานุการ ด้านธุรการทั่วไป เพื่อจัดทำบทความทาง วิชาการ จัดทำเอกสารวิชาการ เอกสารวิจัย เพื่อทำรายงานการวิเคราะห์กฎหมายเฉพาะเรื่อง รองลงมาใช้เพื่อพิจารณา เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ร่างญัตติ คำแปรญัตติ ร่างกระทู้ถาม และร่างข้อบังคับการประชุม เพื่อวินิจฉัยให้ คำปรึกษา ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และเสนอความเห็น เพื่อยกร่างระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อสอบสวนเรื่องต่าง ๆ เพื่อการทำนิติกรรมและ สัญญา การดำเนินคดี และเพื่อเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ

สอดคล้องกับ จุฑาทิพย์ จันทร์ลุน (2548) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของ ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองในห้องสมุดกฎหมายมหาชน พบว่า การใช้สารสนเทศมี วัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติงานมากที่สุด สอดคล้องกับนรสิงห์ แสงบัวเพื่อน (2548) พบว่า บุคลากร ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาทมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูน ศักยภาพการทำงาน ติดตามวิทยาการใหม่ ๆ ค้นคว้าประกอบการทำงานในระดับมาก และยัง สอดคล้องกับกาญจนา แสงทองล้วน (2541) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงาน ทางกฎหมายของรัฐ พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศส่วนใหญ่มีการใช้เพื่อปฏิบัติงาน ประจำ นอกจากนี้ยังใช้สารสนเทศเพื่อติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้ และใช้ประกอบการ ศึกษา สาเหตุที่ทำให้ใช้สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการใน ระดับมากเนื่องมาจากนิติกรมีหน้าที่หลักเกี่ยวกับงานนิติบัญญัติและนิติการที่ต้องอาศัยสารสนเทศ

ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และต้องการเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้รอบด้านอยู่เสมอ

2.1.3 ด้านประเภทของสื่อที่ใช้ นิติกรใช้สื่อประเภทต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภท พบว่า ใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และใช้สื่อบุคคลตามลำดับ สื่อสิ่งพิมพ์ที่นิติกรใช้ในระดั้มาก ได้แก่ หนังสือและตำราทางด้านกฎหมาย ข้อกฎหมายต่าง ๆ คำพิพากษาคำสั่งศาลปกครองคำพิพากษาของศาลฎีกา เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หนังสือพิมพ์ ราชกิจจานุเบกษา วารสารทางด้านกฎหมาย รองลงมาใช้หนังสือและตำราสาขาอื่น ๆ หนังสือและคู่มือการปฏิบัติงานด้านนิติการ รายงานการประชุมของสำนักการงานการประชุมและชวเลขสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร วิทยานิพนธ์สาขากฎหมาย ความเห็นทางกฎหมายของนักนิติศาสตร์ หนังสืออ้างอิง วารสารทั่วไป และเอกสารจากการสัมมนาทางวิชาการ เอกสารประกอบการฝึกอบรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นิติกรใช้ในระดั้มาก ได้แก่ เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ และเว็บไซต์/ฐานข้อมูลออนไลน์ รองลงมาใช้ฐานข้อมูลของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และฐานข้อมูลซีดีรอม สื่อบุคคลที่นิติกรใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การอภิปราย การบรรยายการประชุม การสัมมนา การฝึกอบรม ประชุม และการสนทนากการให้สัมภาษณ์

สอดคล้องกับัญญา อินทพรหม (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีการใช้สารสนเทศประเภทสื่อสิ่งพิมพ์จากหนังสือประกอบการสอน และเอกสารที่อาจารย์ประจำวิชาแจกในระดั้มาก รองลงมา ได้แก่ หนังสือวิชาการ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ้างอิง เป็นต้น และมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดั้น้อย และยังสอดคล้องกับจุฑาทิพย์ จันทร์ลุน (2548) ศึกษาการใช้สารสนเทศของบุคลากรศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองในห้องสมุดกฎหมายมหาชน พบว่า สื่อประเภทตีพิมพ์ที่ใช้มากที่สุดคือ หนังสือและตำราทางกฎหมาย รองลงมาคือ คำพิพากษา/คำสั่งศาลปกครอง ข้อกฎหมายต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือ และเอกสารทางด้านกฎหมายเป็นสื่อสารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือสูงกว่า สื่อประเภทอื่น ๆ และเป็นเอกสารเฉพาะทางด้านกฎหมายที่มีให้บริการจำนวนมากภายในห้องสมุด ค้นคืนได้ด้วยตนเองและให้เจ้าหน้าที่ช่วยค้น สามารถยืมออกไปใช้นอกห้องสมุดได้ สะดวกกว่าใช้สื่อประเภทอื่น ๆ รองลงมา เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นสื่อที่ต้องมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการเข้าถึง และต้องใช้ความสามารถในการค้นคืนด้วยตนเองเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ

2.1.4 ด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ นิติกรใช้แหล่งสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรมากกว่าแหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิติกรใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรโดยใช้หอสมุดรัฐสภาในระดับมากรองลงมา ใช้ที่สำนักสังกัดกลุ่มงานที่/ และใช้ศูนย์บริการข้อมูล e - Knowledge สอดคล้องกับญาณภา อินทพรหม (2548) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมสืบค้นสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตจากห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเห็นว่าทรัพยากรห้องสมุดมีความน่าเชื่อถือ อาจเนื่องมาจากหอสมุดรัฐสภาเป็นแหล่งสารสนเทศที่จัดเก็บ รวบรวม และให้บริการสารสนเทศด้านกฎหมายจำนวนมากที่อยู่ใกล้ตัวนิติกรมากที่สุด สามารถเข้ามาใช้ได้สะดวก และไม่มีค่าใช้จ่าย

2.1.5 ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย นิติกรใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมายในระดับมาก ได้แก่ รัฐธรรมนูญ กฎหมายทั่วไป/กฎหมายเบื้องต้น กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คำพิพากษาฎีกา/คดีต่าง ๆ กฎหมายวิธีพิจารณาความ กระบวนการยุติธรรม รองลงมา คือ กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ หนังสือกฎหมายประเภทอ้างอิง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ กฎหมายอุตสาหกรรม กฎหมายสื่อสารมวลชน กฎหมายการค้า กฎหมายการคลังสาธารณะ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายภาษีอากร กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม กฎหมายการเกษตร กฎหมายการป้องกันประเทศ และกฎหมายคมนาคม ตามลำดับ เบื้องต้น สอดคล้องกับ จุฑาทิพย์ จันทร์ลูน (2548) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของบุคลากรศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองในห้องสมุดกฎหมายมหาชน พบว่า กลุ่มกฎหมายอื่น ๆ และมีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญมากที่สุด ที่พบว่านิติกรใช้รัฐธรรมนูญมากเนื่องจากการดำเนินงานด้านกฎหมายนิติกรทุกคนต้องยึดถือรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายที่วางด้วยระเบียบแห่งอำนาจสูงสุดในการปฏิบัติงาน รวมถึงนิติกรส่วนหนึ่งกำลังศึกษาหลักสูตรเนติบัณฑิตไทยใช้รัฐธรรมนูญ กฎหมายการปกครอง กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายวิธีพิจารณาความเป็นหลักเพื่อประกอบการศึกษาและสอบเนติบัณฑิต และใช้กฎหมายเฉพาะอื่น ๆ รองลงมาตามที่ได้เลือกศึกษา และใช้สอบ ส่วนนิติกรที่ปฏิบัติงานมาเป็นเวลานานอาจมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้ากฎหมายอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร กฎหมายอวกาศ เป็นต้น

2.1.6 ด้านบริการสารสนเทศ นิติกรใช้บริการสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บริการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต บริการสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านกฎหมาย และบริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน บริการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด OPAC การตอบคำถามช่วยการค้นคว้า บริการบทความวิทยานิพนธ์ บริการรายชื่อหนังสือใหม่

บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับย้อนหลัง บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด บริการจองหนังสือ บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการโสตทัศนวัสดุ และบริการจัดหาเอกสารเฉพาะบุคคล ตามลำดับ สอดคล้องกับ อรวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้าน วิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า วิศวกรไฟฟ้าใช้ world wide web เป็นส่วน ใหญ่ในการสืบค้นข้อมูล อาจเป็นเพราะผู้ใช้ต้องการค้นคืนสารสนเทศจากหลายแหล่งพร้อม ๆ กัน และต้องการผลการค้นคืนจำนวนมาก ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญทำให้ค้นหา สารสนเทศได้สะดวกขึ้น

2.2 จากการทดสอบสมมติฐานการใช้สารสนเทศ

2.2.1 นิตกรที่มีเพศต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับ สมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับวีรนุช สุตรกระโทก (2552) ที่พบว่า เพศต่างกันมีผลต่อการใช้สารสนเทศ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากนิตกรทั้งหญิงและชายมุ่งใช้สารสนเทศเพื่อ การปฏิบัติงานเป็นหลัก เพศจึงไม่มีผลต่อการใช้สารสนเทศ

2.2.2 นิตกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันในด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อที่ใช้ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย ด้านบริการสารสนเทศที่ใช้ และด้านวัตถุประสงค์การใช้ สารสนเทศ สอดคล้องกับ วีรนุช สุตรกระโทก (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมี ผลต่อการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่างกัน

2.2.3 นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยแตกต่างกันในด้านประเภทของสื่อ ด้านเนื้อหาสารสนเทศด้าน กฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ อาจเนื่องจากนิตกร มีความต้องการใช้สารสนเทศ และมีประสบการณ์ในการใช้สารสนเทศแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การทำงานจึงส่งผลให้มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

2.3 จากการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของนิตกร พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมีดังต่อไปนี้

2.3.1 **ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ** อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหาการใช้ สารสนเทศในเรื่องแหล่งสารสนเทศภายในจัดเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ เข้าถึงได้ยาก แหล่ง สารสนเทศภายนอกตั้งอยู่ห่างไกล ไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก แหล่งให้บริการ

สารสนเทศภายนอกมีน้อย การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกมีข้อตกลงค่าใช้จ่าย/ และเว็บไซต์แหล่งสารสนเทศภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถเข้าถึงเว็บไซต์เดิมได้ ตามลำดับ สอดคล้องกับ วีรนุช สุตรกระโทก (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง พบว่า การจัดเก็บสารสนเทศไม่เป็นระบบสืบค้นยาก สอดคล้องกับฉัฐพล รัตนานนท์ (2550) ศึกษาความต้องการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทำให้บางครั้งไม่สามารถกลับมาสืบค้นสารสนเทศที่เคยสืบค้นได้อีกมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่ทราบว่าแหล่งสารสนเทศแหล่งใดมีข้อมูลที่ น่าเชื่อถือและอ้างอิงได้ สอดคล้องกับยุพา วัฒนศักดิ์กุล (2549) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของ เลขาณุกร พบว่า ปัญหาแหล่งสารสนเทศที่พบคือการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศไม่สะดวก ทำให้ เปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อ และยังคงสอดคล้องกับชัชวาล วงษ์ประเสริฐ และ คนอื่น ๆ (2537) ที่ได้กล่าวไว้ว่าสารสนเทศจะต้องสามารถเข้าถึงได้ มีความสะดวกและรวดเร็วในการ เข้าถึงสารสนเทศ อาจเป็นเพราะฐานข้อมูลหอสมุดรัฐสภา มีการจัดทำ และให้บริการแยกออกจากกัน ผู้ใช้ค้นคืนสารสนเทศได้เฉพาะฐานข้อมูลที่เข้าใช้ รวมทั้งหอสมุดอยู่ระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูล ให้สามารถค้นคืนสารสนเทศร่วมกันหลาย ๆ ฐานข้อมูล และจากหลาย ๆ เขตข้อมูล เช่น ค้นหากจาก สารบัญ ค้นหากจากเนื้อหา เป็นต้น

2.3.2 ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง นิติกรมีปัญหา การใช้สารสนเทศในเรื่องเนื้อหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ และเนื้อหา สารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้องไม่น่าเชื่อถือ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับญาณภา อินทรหม (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาด้านทรัพยากรสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง คือ สารสนเทศ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ รองลงมาได้แก่ สารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ ความทันสมัยของ สารสนเทศ ไม่มีสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการ ปัญหาความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ จำนวน สารสนเทศที่ค้นหาได้ และยังคงสอดคล้องกับยุพา วัฒนศักดิ์กุล (2549) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศ ของเลขาณุกร พบว่า สารสนเทศมีเนื้อหาไม่เพียงพอ

2.3.3 ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง นิติกรมีปัญหาการใช้ สารสนเทศในเรื่องเว็บไซต์ประมวลผลและแสดงผลช้า ไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ ตลอดเวลา อุปกรณ์ค้นหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดประสิทธิภาพ ขาดทักษะและคู่มือในการค้นคืน

สารสนเทศ ไม่มีความชำนาญในการค้นคืนจากระบบ และระบบสืบค้นประมวลผลและแสดงผลช้า ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับญาณภา อินทพรหม (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า มีปัญหาด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นอินเทอร์เน็ต และจำนวน คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นสารสนเทศของห้องสมุดมีไม่เพียงพอ รองลงมา ได้แก่ บางครั้งสืบค้นอินเทอร์เน็ตไม่ได้ คอมพิวเตอร์ชำรุด ตามลำดับ ปัญหาที่พบอาจเป็นเพราะ สำนักงานไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้บริการเพียงพอกับจำนวนของนิสิต และอาจเป็นเพราะบาง ช่วงเวลาที่มีผู้ใช้เข้าสืบค้นสารสนเทศจากห้องสมุดเป็นจำนวนมาก และใช้บริการพร้อมกันทำให้แบนด์วิธ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ

2.3.4 ปัญหาด้านประเภทของสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหการใช้

สารสนเทศในเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวน copy น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก สื่อมีความบอบบาง ชำรุดง่าย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ยาก ต้องมีอุปกรณ์ ในการอ่าน ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับญาณภา อินทพรหม (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า การแสวงหาสารสนเทศ จากฐานข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ขั้นตอนในการสืบค้นยุ่งยาก แต่ละฐานข้อมูลมีการ กำหนดวิธีการสืบค้นที่แตกต่างกัน ไม่เข้าใจการใช้เมนูหรือคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ อรรถวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้า ของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ในการใช้สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตคือ สารสนเทศเป็นภาษาอังกฤษ การวิจัยสรุปดังนี้เพราะสารสนเทศที่ให้บริการภายในห้องสมุดส่วน ใหญ่มีจำนวน 2 copy แต่นิตกรมีความต้องการใช้มากกว่าทรัพยากรสารสนเทศที่มีให้บริการ รวมทั้ง สารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของต่างประเทศ ทำให้มีปัญหาสำหรับสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศในการนำมาใช้ เนื่องจากนิตกรมีความถนัดใน ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศ

2.3.5 ปัญหาด้านบริการสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง นิตกรมีปัญหการใช้

สารสนเทศในเรื่องไม่สามารถค้นหาตัวเล่ม ไม่มีเอกสารฉบับเต็มให้บริการ ให้บริการล่าช้า ไม่ทัน ต่อความต้องการ ไม่เปิดโอกาสให้ติดต่อหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ติดต่อกลับเพื่อซักถาม ข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่ และให้บริการไม่ตรงกับความต้องการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา แสงทองล้วน (2541) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ พบว่า ปัญหาในการใช้สารสนเทศ คือ ไม่สามารถหาต้นฉบับได้ แสดงให้เห็นว่าการให้บริการ สารสนเทศก่อให้เกิดปัญหาต่อการให้บริการสารสนเทศของนิตกร อาจเป็นเพราะตัวเล่มสูญหาย

ทำให้ไม่สามารถค้นหาตัวเล่มได้ สารสนเทศบางส่วนอยู่ระหว่างการจัดทำไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการแบบฉบับเต็มเพื่อให้บริการ และปัญหาในการสื่อสารระหว่างผู้ใช้กับบรรณารักษ์ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้บริการล่าช้า ไม่ทันต่อความต้องการของนิสิต

2.4 จากการทดสอบสมมติฐานปัญหาการใช้สารสนเทศ

2.4.1 นิตกรที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับนรสิงห์ แสงบัวเดือน (2548) ที่พบว่า ความแตกต่างด้านเพศของบุคลากรต่างก็มีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

2.4.2 นิตกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2.4.3 นิตกรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยประสบการณ์การทำงานต่างกันมีปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกันในด้านแหล่งสารสนเทศ ด้านประเภทของสื่อ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ซึ่งสอดคล้องกับนรสิงห์ แสงบัวเดือน (2548) พบว่า จำนวนปีที่ปฏิบัติงานของบุคลากรในสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาทมีผลทำให้ปัญหาการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับกาญจนา แสงทองล้วน (2541) ที่ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีปัญหาในการใช้สารสนเทศทางกฎหมายไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อนำไปใช้พัฒนาและปรับปรุง ดังนี้

3.1.1 ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นิตกรใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร เนื่องจากเป็นแหล่งสารสนเทศที่อยู่ใกล้ตัว สามารถใช้ค้นหาสารสนเทศได้สะดวก โดยการทำ Link ของหอสมุดรัฐสภาไว้บนหน้าหลักของเว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ง่าย และควรทำการเชื่อมโยงหน้าเว็บไซต์ของหอสมุดไปยังหน้าเว็บไซต์ของสำนักอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นเข้าใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภา เช่น สำนักกฎหมาย สำนักงานการประชุม สำนักกรรมการ 1, 2 และ 3 เป็นต้น

3.1.2 ควรพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มความเร็ว และเพื่อให้สามารถเข้าใช้งานได้ตลอดเวลา และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับหอสมุดรัฐสภาเพื่อนำไปใช้พัฒนาและปรับปรุง มีดังนี้

3.2.1 ควรปรับปรุงแหล่งสารสนเทศภายในให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบเพื่อให้ค้นหาตัวเล่ม หรือสามารถเข้าถึงเอกสารฉบับเต็มได้ง่ายขึ้น

3.2.2 ควรจัดหาสารสนเทศด้านกฎหมายให้ตรงกับความต้องการ มีปริมาณเพียงพอ สอดคล้องกับความต้องการใช้งานของนิติกร และพัฒนาสารสนเทศให้มีเนื้อหาทันสมัยอยู่เสมอ โดยให้นิติกรของหอสมุดจัดทำสรุปย่อเนื้อหาเพื่อเผยแพร่

3.2.3 ควรมีการเผยแพร่ แนะนำฐานข้อมูล กฎหมาย ระเบียบใหม่ ๆ ที่หอสมุด จัดหา หรือจัดทำขึ้นสำหรับให้บริการให้ผู้ใช้บริการทราบ

3.2.4 ควรจัดให้มีบริการเลือกเผยแพร่สารสนเทศเฉพาะบุคคล (Selective Dissemination of Information Service : SDI Service) โดยคัดเลือกสารสนเทศที่ให้บริการที่มีความเฉพาะเจาะจงตรงกับความต้องการของผู้ใช้แต่ละคน และเปิดโอกาสให้ผู้ใช้มีส่วนในการเลือกสารสนเทศ เช่น จัดทำรายการรายชื่อหนังสือใหม่ที่จะจัดซื้อส่งเวียนให้เลือกเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

3.2.5 กรณีที่ไม่มีสารสนเทศที่ต้องการให้บริการในหอสมุดรัฐสภาควรแนะนำแหล่งสารสนเทศภายนอกให้แก่ผู้ใช้

3.2.6 พัฒนาและส่งเสริมนิติกรให้มีความรู้ในการเรื่องการใช้เครื่องมือช่วยค้นฐานข้อมูลที่หอสมุดรัฐสภาให้บริการ โดยการจัดอบรมหรือทำคู่มือแนะนำเกี่ยวกับการใช้ฐานข้อมูล เพื่อเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสารสนเทศ รวมถึงคุณภาพการให้บริการสารสนเทศของหอสมุดรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อนำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการสารสนเทศต่อไป

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กาญจนา แสงทองล้วน (2541) “การใช้สารสนเทศทางกฎหมายในหน่วยงานทางกฎหมายของรัฐ”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กลุ่มงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ (2543) ระบบการจัดหมวดหมู่หนังสือกฎหมาย
หอสมุดรัฐสภา กรุงเทพมหานคร กลุ่มงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
ส่วนพัฒนาสารสนเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- คณะกรรมการดำเนินการในการบริหารจัดการด้านการประชุม ด้านวิชาการและเลขานุการ
ในกระบวนการนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ (2554) คู่มือมาตรฐานความเป็นมืออาชีพ
การบริหารจัดการด้านการประชุมของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อประกอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการรัฐสภา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการประชุมใน
กระบวนการนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร
- คณะกรรมการดำเนินการในการบริหารจัดการด้านการประชุม ด้านวิชาการและเลขานุการ
ในกระบวนการนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ (2554) คู่มือมาตรฐานความเป็นมืออาชีพ
การบริหารจัดการด้านการประชุม ด้านวิชาการและเลขานุการของสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 กรุงเทพฯ สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2535) เทคโนโลยีสารสนเทศ กรุงเทพมหานคร กระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและพลังงาน ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
_____. (2539) ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์ : สารคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้
พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์
แห่งชาติ
- จุฑาทิพย์ จันทร์ลุน (2548) “การใช้สารสนเทศของตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครอง
ในห้องสมุดกฎหมายมหาชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“คู่มือการปฏิบัติราชการสำนักประธาน” ค้นคืนวันที่ 4 สิงหาคม 2554 จาก [http://intranet.](http://intranet.parliament.go.th/group01/oshr_intra/service/workmanual_oshr.pdf)

[parliament.go.th/group01/oshr_intra/service/workmanual_oshr.pdf](http://intranet.parliament.go.th/group01/oshr_intra/service/workmanual_oshr.pdf)

ัชชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ (2548) *การจัดการสารสนเทศเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์เปอร์เน็ท

ัชชวาล วงษ์ประเสริฐ และคนอื่นๆ (2537) *สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ญาณภา อินทพรหม (2553) “พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*

(สารสนเทศศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ณัฐพล รัตนานนท์ (2550) “ความต้องการใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*

สาขาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นงลักษณ์ ไม่น่าขงกิจ (2526) “บริการสารสนเทศ : ความหมายและประเภท” *วารสารห้องสมุด*

27 (มกราคม-มีนาคม): 17-23

นรสิงห์ แสงบัวเผื่อน (2548) “สภาพและปัญหาการใช้สารสนเทศของบุคลากรในสำนักงาน

สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท” *วิทยานิพนธ์ปริญญา*

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บุษกร วรรณระงูดี (2547) *เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การพัฒนาสารสนเทศ*

เพื่อสนับสนุนงานนิติบัญญัติ: กรณีการให้บริการสารสนเทศทางกฎหมาย

กรุงเทพมหานคร สำนักพัฒนาบุคลากร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2532) *พฤติกรรมสารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร ชมรมนิสิตวิชา

บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิพัฒน์ พึ่งพาพงศ์ (2545) “พฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อระบบเครือข่าย

อินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตของนิสิตสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา”

วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารภาครัฐและเอกชน

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทรงวิทย์ เจริญกิจชนลาภ (2552) “สภาพการใช้ ความต้องการ และปัญหาในการใช้สารสนเทศ

เพื่อการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ”

สารนิพนธ์การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

- ภัทรารุท ทัพบำรุง (2534) “การใช้สารสนเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะ
กรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
“มาตรฐานกำหนดตำแหน่งนิติกร ประกาศ ก.ร. ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 1 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2546”
ค้นคืนวันที่ 5 ตุลาคม 2553 จาก [http://intranet.parliament.go.th/group02/group0201/
doc/nitikon.pdf](http://intranet.parliament.go.th/group02/group0201/doc/nitikon.pdf)
- แม่นมาส ชวลิต (2533) “สารนิเทศและสารนิเทศศาสตร์” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา
สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น* หน่วยที่ 1 หน้า 33 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- ยีน ภู่วรรณ (2534) *เทคโนโลยีสารสนเทศ: บทบาทและความจำเป็น* ม.ป.ท.
- ยุพา วัฒนศักดิ์กาญจนา (2549) “การใช้สารสนเทศของเลขานุการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รัฐวิสาห์ วาณิชพงษ์ (2546) “การใช้สารสนเทศด้านกฎหมายของข้าราชการตุลาการ
ในสังกัดสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- “ระเบียบรัฐสภา ว่าด้วยการใช้หอสมุดรัฐสภา พ.ศ. 2543” ค้นคืนวันที่ 4 สิงหาคม 2554
จาก <http://library2.parliament.go.th/library/aboutme.html>.
- แลดี้ ลอง และ แนนซี ลอง (2543) *COMPUTERS: เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ*
แปลโดย ลานนา ดวงสิงห์ พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น
อินโดไชน่า
- _____. (2548) *COMPUTERS: เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ* แปลโดย
ลานนา ดวงสิงห์ กรุงเทพมหานคร เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า
- วรเศรษฐ วุวรรณิก และยอดขง รอดแก้ว (2547) *เริ่มต้นเรียนรู้วิทยาการคอมพิวเตอร์*
กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดูเคชั่น
- วัลย์ลักษณ์ ผานิชชัย (2542) “การใช้และความต้องการสารนิเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหาร
ห้องสมุดมหาวิทยาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- วาสนา สุขกระสานติ (2540) *โลกของคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิโรจน์ ชัยมูล และสุพรรณษา ยวงทอง (2552) *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร โปรวิชั่น
- วีรนุช สุตตระโทก (2552) “การใช้สารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของข้าราชการ
สำนักงานศาลปกครอง” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล (2547) *เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ* กรุงเทพมหานคร
ซีเอ็ดยูเคชั่น
- สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2552) *คู่มือ
การปฏิบัติงานการสนับสนุนงานด้านวิชาการในการประชุมร่วมกันของประธาน
สภาผู้แทนราษฎรและประธานกรรมาธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรทุกคณะ
กรุงเทพมหานคร สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร*
- สำนักงานเลขานุการ ก.ร. (2554) “มาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง” ค้นคืนวันที่ 1 มีนาคม 2554
จาก <http://intranet.parliament.go.th/group02/group0201/doc/nitikon.pdf>
- “สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร” ค้นคืนวันที่ 4 สิงหาคม 2554
จาก [http://intranet.parliament.go.th/group12/index.php?module=
ContentExpress&func=display&ceid=45](http://intranet.parliament.go.th/group12/index.php?module=ContentExpress&func=display&ceid=45)
- แสงอรุณ อนุเคราะห์ (2542) “การใช้สารสนเทศทางวิชาการของคณะกรรมการสามัญประจำ
สภาผู้แทนราษฎรเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาระบบข้อมูลสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- หยุด แสงอุทัย (2548) *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 16 กรุงเทพมหานคร
ประกายพรีก
- หรรษา วงษ์ธรรมกุล (2541) “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ห้องสมุด สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร” คืบค้นวันที่ 4 สิงหาคม 2554

จาก <http://library2.parliament.go.th/library/home.html>

อิฐวัฒน์ พรรณาสุระ (2544) “สภาพและปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจ ในสถานีตำรวจสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อรรวรรณ อัญญาวัฒน์ (2548) “การใช้สารสนเทศบนเว็บไซต์ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าของวิศวกรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“อำนาจหน้าที่ ก.ร.” คืบค้นวันที่ 4 สิงหาคม 2554 จาก <http://intranet.parliament.go.th/group02/index.php?module=ContentExpress&func=display&ceid=44>

“อำนาจหน้าที่สำนักกฎหมาย” คืบค้นวันที่ 4 สิงหาคม 2554 จาก <http://intranet.parliament.go.th/group15/index.php?module=ContentExpress&func=display&ceid=44>

“อำนาจหน้าที่สำนักการประชุม” คืบค้นวันที่ 4 สิงหาคม 2554 จาก <http://intranet.parliament.go.th/group14/index.php?module=ContentExpress&func=display&ceid=35>

“อำนาจหน้าที่สำนักบริหารงานกลาง” คืบค้นวันที่ 4 สิงหาคม 2554 จาก <http://intranet.parliament.go.th/group03/index.php?module=ContentExpress&func=display&ceid=9>

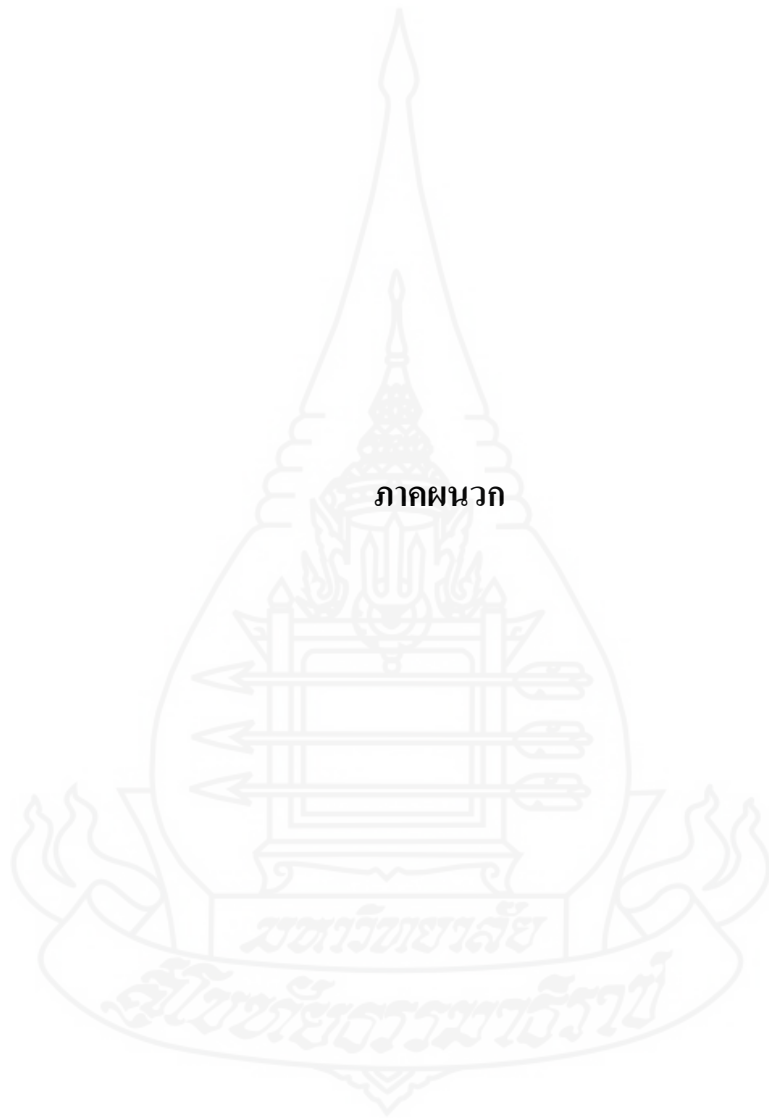
Constable, Tsepo Festus. (2007). “Training needs for electronic information use in the College of Law at the University of South Africa” Dissertation, Educational technology, Higher education University of South Africa. Retrieved October 5, 2010, from <http://proquest.umi.com/pqdweb/ipquto?did=1647416851&sid=1&Fmt=2&clientId=69940&RQT=309&VName=PQD>

Jones, Yolanda Patrice. (2008). “"Just the facts ma'am?" A contextual approach to the legal information use environment.” Dissertation Library science, Information systems Drexel University. Retrieved October 5, 2010, from <http://proquest.umi.com/pqdweb/ipquto?did=1510556931&sid=1&Fmt=2&clientId=69940&RQT=309&VName=PQD>

- Maybe, Clarence*, M.L.I.S. (2005). "Undergraduate women's conceptions of information use" dissertation Library science, Higher education, Information systems. San Jose State University. Retrieved October 5, 2010, from <http://proquest.umi.com/pqdweb/ipquto?did=974428151&si d=1&Fmt=2&clientId=69940&RQT=309&VName=PQD>
- Taylor, R.S. (1991). "Information Use Environments." *Progress in Communication Science*. 10: 217 – 255.
- Wilson, T.D. (2000). "Human Information Behavior." *Information Science*. 3, 2: 49 – 55. Retrieved October 1, 2010 <http://80ariel.emeraldinsight.com.ezproxy.uow.edu.au:2048/vl=1174574/vl=96/nw=1/rpsv/cgi-bin/emeraldft>



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย



แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้สารสนเทศของนิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1. คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุดในทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่นิติกร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

2. คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

สารสนเทศ หมายถึง ความรู้ เรื่องราว ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริงที่มีการบันทึกและจัดการตามหลักวิชาการ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

การใช้สารสนเทศ หมายถึง ระดับการใช้แหล่งสารสนเทศ ประเภทของสื่อสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย บริการสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาการใช้สารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคในการใช้แหล่งสารสนเทศ ประเภทของสื่อสารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย บริการสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

นิติกร หมายถึง ข้าราชการสายงานนิติการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของนิติกร จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศของนิติกร จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้สารสนเทศของนิติกร จำนวน 5 ข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

1. ชาย 2. หญิง

1.2 การศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ปริญญาตรี
 2. ปริญญาโท
 3. เนติบัณฑิตไทย
 4. อื่น ๆ ระบุ.....

1.3 ตำแหน่ง

1. นิติกร ระดับ 3-5
 2. นิติกร ระดับ 6-7
 3. นิติกร ระดับ 8-9

1.4 ประสบการณ์ทำงานด้านนิติการ

1. ไม่เกิน 10 ปี
 2. 11-20 ปี
 3. มากกว่า 20 ปี

1.5 ท่านใช้สารสนเทศหอสมุดรัฐสภาจากที่ใด

ใช้ที่อาคารหอสมุด ใช้ผ่านเว็บไซต์หอสมุด ใช้ทั้งที่อาคารหอสมุดและเว็บไซต์หอสมุด

ช่วงเวลาที่ใช้บริการสารสนเทศของหอสมุดรัฐสภาเป็นประจำ (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

1. 00.00 - 08.30 น.
 2. 08.31 - 12.00 น.
 3. 12.01 - 16.30 น.
 4. 16.31 - 24.00 น.

1.6 วิธีเรียนรู้การสืบค้นสารสนเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เรียนรู้ด้วยตนเอง
 2. เรียนรู้จากการฝึกอบรมแหล่งสารสนเทศ
 3. เรียนรู้จากคำแนะนำของเพื่อน
 4. เรียนรู้จากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่หอสมุด
 5. อื่น ๆ

1.7 วิธีการสืบค้นสารสนเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. สืบค้นจากฐานข้อมูลห้องสมุด (OPAC)
- () 2. ให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดช่วยสืบค้น
- () 3. ค้นตามชั้นหนังสือโดยไม่มีสืบค้นก่อน
- () 4. สอบถามจากบุคคลอื่น
- () 5. อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศของนิสิต

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

5 =มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
2.1 แหล่งสารสนเทศที่ใช้					
2.1.1 แหล่งสารสนเทศภายในองค์กรที่ใช้ประจำ					
1) หอสมุดรัฐสภา					
2) สำนัก /กลุ่มงานที่สังกัด					
3) ศูนย์บริการข้อมูล e - Knowledge					
2.1.2 แหล่งสารสนเทศภายนอกองค์กรที่ใช้ประจำ					
1) ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลของรัฐ เช่น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นต้น					
2) ห้องสมุด ศูนย์ข้อมูลเอกชน					
3) แหล่งสารสนเทศบุคคล เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน					
2.2 ประเภทของสื่อที่ใช้					
2.2.1 สื่อสิ่งพิมพ์					
1) หนังสือและตำราทางด้านกฎหมาย					
2) หนังสือและตำราสาขาอื่น ๆ					
3) หนังสือและคู่มือการปฏิบัติงานด้านนิติกร					
4) วิทยานิพนธ์สาขากฎหมาย					

ประเด็นคำถาม	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
5) หนังสืออ้างอิง					
6) วารสารทางด้านกฎหมาย					
7) วารสารทั่วไป					
8) หนังสือพิมพ์					
9) ราชกิจจานุเบกษา					
10) ข้อกฎหมายต่าง ๆ					
11) คำพิพากษา คำสั่งศาลปกครอง คำพิพากษาของศาลฎีกา					
12) เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร					
13) รายงานการประชุมของสำนักกรายงานการประชุม และชวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร					
14) เอกสารจากการสัมมนาทางวิชาการ เอกสารประกอบการ การฝึกอบรม					
15) ความเห็นทางกฎหมายของนักนิติศาสตร์					
2.2.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์					
1) ฐานข้อมูลซีดีรอม					
2) ฐานข้อมูลออนไลน์					
3) เว็บไซต์/ฐานข้อมูลของสำนักวิชาการสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร					
4) เว็บไซต์ทางด้านกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ					
2.2.3 สื่อบุคคล					
1) การสนทนา การให้สัมภาษณ์					
2) การอภิปราย การบรรยาย การประชุม					
3) การสัมมนา การฝึกอบรม					

ประเด็นคำถาม	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
2.3 เนื้อหาสารสนเทศด้านกฎหมาย					
2.3.1 หนังสือกฎหมายประเภทอ้างอิง					
2.3.2 คำพิพากษาฎีกา/คดีต่าง ๆ					
2.3.3 กฎหมายทั่วไป /กฎหมายเบื้องต้น					
2.3.4 รัฐธรรมนูญ					
2.3.5 กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารประเทศ					
2.3.6 กฎหมายระหว่างประเทศ					
2.3.7 กฎหมายการป้องกันประเทศ					
2.3.8 กฎหมายการคลังสาธารณะ					
2.3.9 กฎหมายภาษีอากร					
2.3.10 กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ					
2.3.11 กฎหมายการค้า					
2.3.12 กฎหมายอุตสาหกรรม					
2.3.13 กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม					
2.3.14 กฎหมายคมนาคม					
2.3.15 กฎหมายการเกษตร					
2.3.16 กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข/สิ่งแวดล้อม					
2.3.17 กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา					
2.3.18 กฎหมายสื่อสารมวลชน					
2.3.19 กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์					
2.3.20 กฎหมายวิธีพิจารณาความ					
2.3.21 กระบวนการยุติธรรม					
2.4 บริการสารสนเทศที่ใช้					
2.4.1 บริการการตอบคำถามช่วยการค้นคว้า					
2.4.2 บริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ					
2.4.3 บริการจองหนังสือ					
2.4.4 บริการยืมระหว่างห้องสมุด					

ประเด็นคำถาม	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
2.4.5 บริการสืบค้นฐานข้อมูลห้องสมุด OPAC					
2.4.6 บริการสืบค้นฐานข้อมูลทางด้านกฎหมาย					
2.4.7 บริการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต					
2.4.8 บริการรายชื่อหนังสือใหม่					
2.4.9 บริการบทความย่อวิทยานิพนธ์					
2.4.10 บริการโสตทัศนวัสดุ					
2.4.11 บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบัน					
2.4.12 บริการวารสารและหนังสือพิมพ์ฉบับย้อนหลัง					
2.4.13 บริการจัดหาเอกสารเฉพาะบุคคล					
2.4.14 บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด					
2.5 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้					
2.5.1 ใช้คอมพิวเตอร์ที่ทำงาน					
2.5.2 ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว					
2.5.3 ใช้ฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลช่วยค้นในห้องสมุด					
2.5.4 ใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น google, yahoo, sanook เป็นต้น					
2.5.5 ใช้สารสนเทศที่อยู่บนเว็บไซต์อื่น					
2.6 วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ					
2.6.1 เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติและด้านนิติการ					
1) เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวบทกฎหมาย					
2) เพื่อตอบข้อซักถามเกี่ยวกับกฎหมาย					
3) เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย					
4) เพื่อการวิเคราะห์กฎหมาย					
5) เพื่อจัดทำบทความทางวิชาการ จัดทำเอกสารวิชาการ เอกสารวิจัย					
6) เพื่อรวบรวมข่าวสารและสารสนเทศกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					

ประเด็นคำถาม	ปริมาณการใช้				
	5	4	3	2	1
7) เพื่อให้การให้ความเห็นทางกฎหมาย ความเห็นทางวิชาการ ของนักกฎหมาย					
8) เพื่อทำรายงานการวิเคราะห์กฎหมายเฉพาะเรื่อง					
9) เพื่อเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศ					
10) เพื่อพิจารณา เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ร่างญัตติ คำแปรญัตติ ร่างกระทู้ถาม และร่างข้อบังคับ การประชุม					
11) เพื่อจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และเสนอความเห็น					
12) เพื่อปฏิบัติงานด้านเลขานุการ ด้านธุรการทั่วไป					
13) เพื่อสอบสวนเรื่องต่าง ๆ					
14) เพื่อวินิจฉัยให้คำปรึกษา ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมาย					
15) เพื่อยกร่างระเบียบ ข้อบังคับ					
16) เพื่อการทำนิติกรรมและสัญญา การดำเนินคดี					
17) อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสมาชิกวุฒิสภา และ ผู้บังคับบัญชา					
2.6.2 เพื่อหาข้อมูลทั่วไป					
1) เพื่อประกอบการศึกษา/วิจัย					
2) เพื่อติดตามข่าวสารทันสมัย เพิ่มพูนความรู้					
3) เพื่อความบันเทิง					

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
3.1 ด้านแหล่งสารสนเทศ					
3.1.1 แหล่งสารสนเทศภายในจัดเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบเข้าถึงได้ยาก					
3.1.2 ไม่ทราบแหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอก					
3.1.3 แหล่งให้บริการสารสนเทศภายนอกมีน้อย					
3.1.4 แหล่งสารสนเทศภายนอกตั้งอยู่ห่างไกล					
3.1.5 เว็บไซต์แหล่งสารสนเทศภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถเข้าถึงเว็บไซต์เดิมได้					
3.1.6 การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกมีข้อดกลง/ค่าใช้จ่าย					
3.2 ด้านประเภทของสื่อ					
3.2.1 สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวน copy น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน					
3.2.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ยาก ต้องมีอุปกรณ์ในการอ่าน					
3.2.3 สื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก					
3.2.4 สื่อใช้ภาษาต่างประเทศ					
3.2.5 สื่อมีความบอบบาง ชำรุดง่าย					
3.3 ด้านเนื้อหาสารสนเทศ					
3.3.1 เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ					
3.3.2 เนื้อหาสารสนเทศขาดความทันสมัย					
3.3.3 เนื้อหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ					
3.3.4 เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ					
3.3.5 เนื้อหาสารสนเทศที่ค้นหาได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย					
3.3.6 เนื้อหาสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ					

3 ปัญหาการใช้สารสนเทศ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
3.4 ด้านบริการสารสนเทศ					
3.4.1 ให้บริการล่าช้า ไม่ทันต่อความต้องการ					
3.4.2 ให้บริการไม่ตรงกับความต้องการ					
3.4.3 ไม่สามารถค้นหาตัวเล่ม ไม่มีเอกสารฉบับเต็มให้บริการ					
3.4.4 ไม่เปิดโอกาสให้ติดต่อหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ ติดต่อกลับเพื่อซักถามข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่					
3.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้					
3.5.1 อุปกรณ์ค้นหาสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดประสิทธิภาพ					
3.5.2 ระบบสืบค้นประมวลผลและแสดงผลช้า					
3.5.3 เว็บไซต์ประมวลผลและแสดงผลช้า					
3.5.4 ไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา					
3.5.5 ขาดทักษะและคู่มือในการค้นคืนสารสนเทศ ไม่มีความชำนาญในการค้นคืนจากระบบ					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

4.1 ด้านแหล่งสารสนเทศ

.....

4.2 ด้านประเภทของสื่อ

.....

4.3 ด้านเนื้อหาสารสนเทศ

.....

4.4 ด้านบริการสารสนเทศ

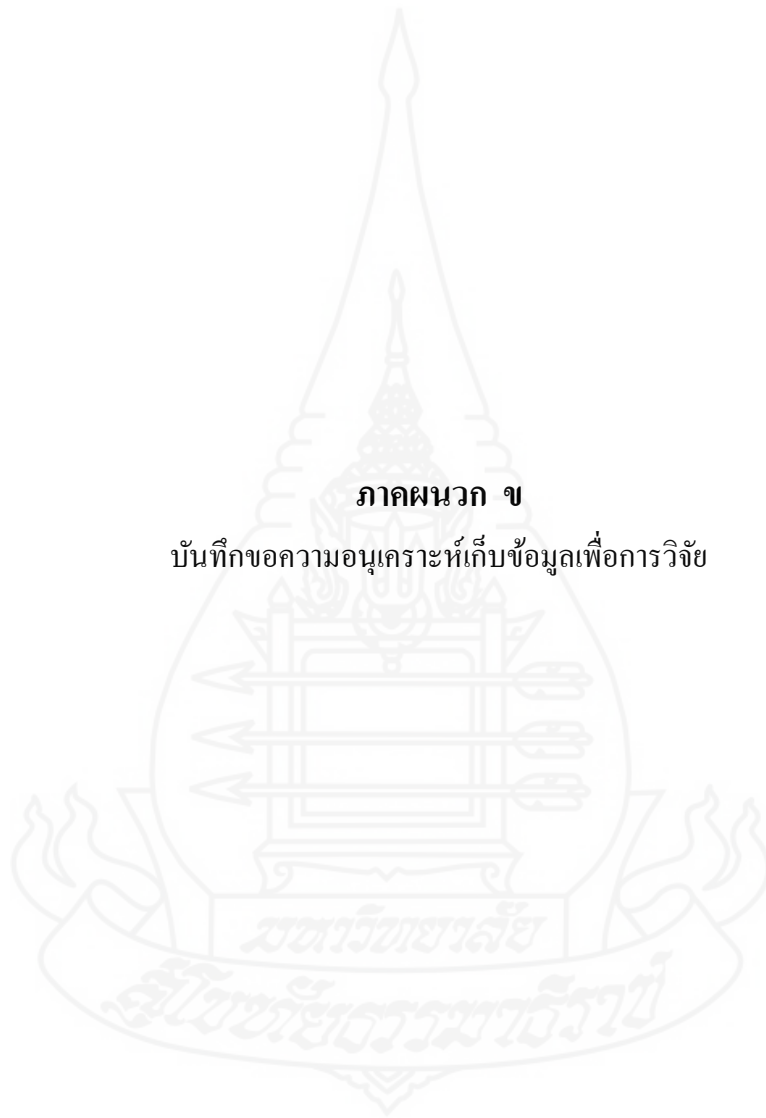
.....

4.5 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

.....

ภาคผนวก ข

บันทึกขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย





บันทึกข้อความ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับที่ ๑๕๓๖๕
รับวันที่ ๒ พ.ค. ๕๕
เวลา ๑๕.๓๐ น.

ส่วนราชการ สำนักวิชาการ กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ โทร. ๐-๒๒๔๔-๑๐๘๑

ที่ _____ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

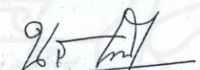
สิ่งที่ส่งมาด้วย - โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด
- แบบสอบถาม

ด้วย ข้าพเจ้า นางสาวนราภัทร เพชรมณี บรรณารักษ์ ๕ กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ สำนักวิชาการ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้สารสนเทศของนิสิต สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. นันทิพย์ วิภาวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ และอาจารย์จรุ พันธ์เป็รื่อง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

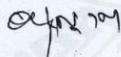
ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของนิสิต จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิต จำนวน ๒๕๔ คน จึงขอความอนุเคราะห์ให้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ระหว่างวันที่ ๙ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หวังเป็นอย่างยิ่งจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

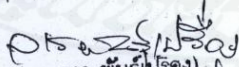
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ขอแสดงความนับถือ


(นางสาวนราภัทร เพชรมณี)

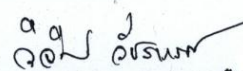
บรรณารักษ์ ๕




(นายจรุ พันธ์เป็รื่อง)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (นางสาวนิสา แกล้งทองคำ)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

A พ.อ. ๒๕๕๕


(นางวิจิตรา วัชรภรณ์)
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
๒ พค ๕๕

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนราภัทร เพชรมณี
วัน เดือน ปีเกิด	27 สิงหาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พ.ศ. 2543
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	บรรณารักษ์ปฏิบัติการ

